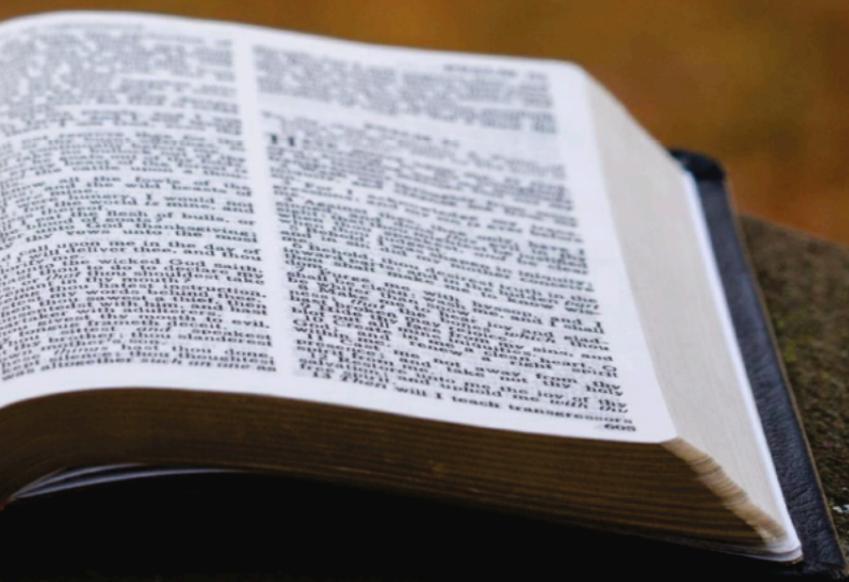

देवाचे गुण

बायबलचा देव खरोखर कोण
आहे हे समजून घेणे

देवाचे गुण

बायबलचा देव खरोखर कोण आहे हे समजून
घेणे

राम कृष्णमूर्ती द्वारे

देवाचे गुण

हे कार्य लेखकाच्या परवानगीशिवाय मुक्तपणे कॉपी
आणि वापरले जाऊ शकते.

स्वतंत्रपणे प्रकाशित

पहिली आवृत्ती

अन्यथा सूचित केल्याशिवाय, पवित्र शास्त्रातील अवतरण
घेतले आहेत

बीएसआय बायबल आणि वर्ड प्रोजेक्टमधून घेतलेले सर्व
भाषांतर

जो धन्य व एकच अधिपती, राजांचा राजा व प्रभूंचा प्रभू
ज्या एकालाच अमरत्व आहे, जो अगम्य प्रकाशात राहतो,
ज्याला कोणा माणसाने पाहिले नाही, आणि कोणी पाहू
शकत नाही, तो ते त्याचे प्रकट होणे यथाकाळी दाखवील,
त्याला सन्मान व पराक्रम युगानुयुग आहे. आमेन.

-1 तीमथ्य 6:15बी-16

सामग्री

प्रस्तावना: हे पुस्तक वापरणे	1
देवाच्या गुणांचा अभ्यास का करावा	5
विशेषता 1: देवाची पवित्रता	13
विशेषता 2: देवाची शक्ति.....	23
विशेषता 3: देवाची उपस्थिती.....	39
गुण 4: देवाचे ज्ञान.....	51
गुण 5: देवाचे पितृत्व.....	65
गुण 6: देवाचे प्रेम.....	75
गुण 7: देवाचे ज्ञान.....	89
विशेषता 8: देवाचा क्रोध	103
विशेषता 9: देवाची विश्वासूता.....	115
गुण 10: देवाचे सार्वभौमत्व	127
गुण 11: देवाचा संयम.....	141
गुण 12: देवाचा न बदलणारा स्वभाव.....	151
निष्कर्ष: धन्यवाद.....	169
लेखक के बारे में.....	173

प्रस्तावना: हे पुस्तक वापरणे

देवाच्या बारा गुणांचा समावेश असलेले हे पुस्तक वाचल्याबद्दल मनापासून धन्यवाद. वाचकांना बायबलच्या देवाच्या खऱ्या स्वरूपाचे चांगले स्वरूप होण्यास मदत करणे हे ध्येय आहे. हा या विशाल विषयाचा सखोल अभ्यास नसला आणि तो प्रामुख्याने विद्वानांसाठी लिहिलेला नसला तरी तो शास्त्रवचनांच्या भक्कम पायावर आधारित आहे.

प्रत्येक अध्याय साधारणपणे लहान असतो, ज्यामध्ये विश्वासणाऱ्यांसाठी अर्ज असतात आणि गैर-ख्रिश्चनांना आवाहन करतात. व्यावहारिक जीवनात बदल घडवून आणण्यासाठी प्रत्येक प्रकरणाच्या शेवटी चर्चेचे प्रश्न दिले आहेत. ध्यान आणि स्मरणासाठी प्रत्येक गुणधर्माखाली पवित्र शास्त्रातील एक वचन सूचीबद्ध केला आहे. भजन/गाण्यांची यादी देखील जोडली आहे ज्याचा उपयोग दिलेल्या गुणधर्मासाठी देवाची स्तुती करण्यासाठी केला जाऊ शकतो. आणि प्रत्येक अध्याय पूर्ण करण्यासाठी, त्या गुणधर्माच्या प्रकाशात जगण्यास मदत करण्यासाठी एक छोटी प्रार्थना केली जाते.

हे पुस्तक वापरण्याचे काही मार्ग येथे आहेत:

- खाजगी वाचन.
- लहान गट बायबल अभ्यास.

- नवीन विश्वासणाऱ्यांना शिष्य बनवण्याचे साधन. (बायबलच्या गौरवशाली देवाला जाणून घेण्याच्या आणि त्याचा आनंद घेण्याच्या मार्गावर नवीन विश्वासणाऱ्यांना सुरुवात करण्याचा हा एक उपयुक्त मार्ग असेल!)
- एखाद्या मित्राला किंवा कुटुंबातील सदस्याला दिले जाते जो अद्याप ख्रिस्ती नाही परंतु बायबलच्या देवाबद्दल अधिक जाणून घेण्यास तयार असेल.
- पाळक ज्यांना त्यांच्या मंडळीला देवाच्या विविध गुणधर्मांबद्दल शिकवायचे असेल.
- वरील व्यतिरिक्त, जर तुम्ही किंवा तुमच्या ओळखीच्या व्यक्तीला जीवनाच्या काही क्षेत्रात संघर्ष होत असेल तर या पुस्तकातील काही भाग देखील उपयुक्त ठरू शकतात.
- उदाहरणार्थ, चिंतेशी झुंज देत असताना, "देवाची उपस्थिती" हा अध्याय उपयुक्त ठरू शकतो.
- जेव्हा गोष्टी तुमच्या विरुद्ध वाटतात, तेव्हा "देवाचे सार्वभौमत्व" हा अध्याय संघर्ष करणाऱ्या आत्म्याला शांत करू शकतो.
- पापावर मात करण्यासाठी संघर्ष होत असल्यास, "देवाची पवित्रता" आणि "देवाचे प्रेम" हे अध्याय मदत करू शकतात.
- एखाद्या निर्णयाशी कुस्ती करत असल्यास, "देवाची बुद्धी" हा अध्याय काही मार्गदर्शनाचा असू शकतो.

तर, तुम्ही बघू शकता, हे पुस्तक विविध कारणांसाठी वापरले जाऊ शकते. हे पुस्तक तयार करताना सल्लामसलत केलेल्या संसाधनांची यादी देखील शेवटी दिली आहे, परंतु ते आपल्याला या महत्त्वपूर्ण विषयाच्या सखोल आकलनासाठी देखील मदत करू शकतात.

मी मनापासून प्रार्थना करतो की हे पुस्तक तुम्हाला त्याच्याबद्दलचे तुमचे ज्ञान आणि त्याच्यावरील प्रेम वाढवण्यास मदत करण्यासाठी परमेश्वराला आनंद होईल.

तसे, या पुस्तकाचा कोणताही भाग कॉपीराइट केलेला नाही. लेखक क्रेडिट देखील आवश्यक नाही. म्हणून, कृपया आवश्यकतेनुसार ते मोकळ्या मनाने वापरा.

देवाला सर्व गौरव प्राप्त होवो!

ख्रिस्तामध्ये,

राम कृष्णामूर्ती

प्रस्तावना: हे पुस्तक वापरणे

देवाच्या गुणांचा अभ्यास का करावा

ए.डब्ल्यू. टोझरने आपल्या प्रसिद्ध पुस्तक द नॉलेज ऑफ द होलीमध्ये बरोबरच म्हटले आहे:

देवाची योग्य समज हा केवळ पद्धतशीर धर्मशास्त्रासाठीच नाही तर व्यावहारिक ख्रिस्ती जीवनासाठी देखील मूलभूत आहे...माझा विश्वास आहे की सिद्धांतांमध्ये क्वचितच त्रुटी आहे किंवा ख्रिस्ती नीतिशास्त्र लागू करण्यात अपयश आहे जे शेवटी देवाविषयी अपूर्ण आणि दुर्लक्षित विचारांना शोधून काढले जाऊ शकत नाही.

म्हणून, जर आपल्याला ख्रिस्ती जीवन देवाला आनंददायक आणि स्वीकार्य रीतीने जगायचे असेल, तर आपण त्याच्याबद्दल योग्य संकल्पना घेण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. आणि बायबलचा देव केवळ त्याच्या गुणधर्मांद्वारेच समजू शकतो, म्हणून आपण त्यांचा अभ्यास करणे अत्यावश्यक आहे. तर, हे या छोट्या पुस्तकाचे उद्दिष्ट आहे: अभ्यास करणे आणि परिणामी, देवाच्या गुणधर्मांबद्दलची आपली समज वाढवणे.

मला आशा आहे की या विषयाचा सखोल अभ्यास करण्यासाठी तुम्हाला प्रोत्साहित केले जाईल आणि आव्हान दिले जाईल. हा एक आजीवन अभ्यास आहे ज्यामुळे अपार आशीर्वाद मिळतात - त्यापैकी पाच खाली दिले आहेत.

देवाच्या गुणांचा अभ्यास करण्याचे पाच आशीर्वाद

आशीर्वाद #1: हे आपल्याला स्वीकार्य उपासना करण्यास मदत करते.

हिब्रूच्या पुस्तकाचा लेखक आपल्याला "देवाची श्रद्धेने व भयाने स्वीकारार्ह उपासना करण्याची" आज्ञा देतो (इब्री 12:28, तिर्यक माझे). तो कोण आहे हे समजल्याशिवाय आपण हे कसे करू शकतो? आणि देवाला केवळ त्याच्या गुणधर्माद्वारेच समजले जाऊ शकत असल्याने, त्याला स्वीकार्य वाटेल अशा प्रकारे त्याची उपासना करण्यासाठी आपण त्यांच्याबद्दलची आपली समज वाढली पाहिजे.

आशीर्वाद #2: हे देवाला संतुष्ट करते.

कलस्सैकर 1:10 वर्णन करते की प्रभूला मान देणारे आणि प्रसन्न करणारे जीवन म्हणजे सतत "देवाच्या ज्ञानात वाढ" होत असते. देव केवळ त्याच्या गुणधर्माद्वारेच जाणू शकतो म्हणून, आपण बायबलमध्ये प्रकट केल्याप्रमाणे त्याच्या गुणधर्माचा अभ्यास केला तरच आपण देवाच्या ज्ञानात वाढ करू शकतो. आणि हेच धर्मशास्त्र, म्हणजे देवाचा अभ्यास, ख्रिस्ती वाढीसाठी आवश्यक बनवते. धर्मशास्त्र हे केवळ ख्रिस्ती धर्माच्या विद्वान शाखेसाठी आहे असे समजणे हा गैरसमज आहे. याउलट, धर्मशास्त्र प्रत्येक ख्रिस्तींसाठी आहे. का? कारण प्रत्येक ख्रिस्तीने देवाला त्याच्या स्वभावाविषयी समजून घेऊन त्याला संतुष्ट करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे!

आशीर्वाद #3: देवाबद्दल चुकीचा दृष्टिकोन बाळगण्यापासून ते आपले रक्षण करते.

असे म्हटले जाते की माणसाचे स्वतःचे चारित्र्य तो ज्या देवाची उपासना करतो त्याच्या चारित्र्यावरून निश्चितपणे ठरवले जाते. जर बायबलमधील देवाबद्दलचा आपला दृष्टिकोन सदोष असेल तर त्याचा केवळ आपल्या उपासनेवरच नव्हे तर आपल्या चारित्र्यावरही परिणाम होईल. म्हणूनच या प्रकरणाच्या सुरुवातीला टोझरच्या चेतावणीकडे लक्ष देणे महत्त्वाचे आहे. देवाच्या गुणधर्माबद्दल योग्य समज नसल्यामुळे देवाबद्दल चुकीचा दृष्टिकोन निर्माण होईल आणि परिणामी जीवन त्याला संतुष्ट करण्यात अपयशी ठरेल. म्हणूनच देवाच्या गुणांचा अभ्यास करणे खूप महत्त्वाचे आहे. सहमत आहे, देवाच्या गुणधर्माचा आजीवन अभ्यास करूनही त्याच्या गुणधर्माची संपूर्ण समज मिळणार नाही कारण मनुष्यासारख्या मर्यादित प्राण्यांना अमर्याद देव पूर्णपणे समजून घेणे अशक्य आहे.

तथापि, आपण देवाच्या प्रतिमेत निर्माण झालो आहोत. याचा अर्थ देवाविषयीच्या काही सत्यांशी संबंध ठेवण्याची आपल्यात जन्मजात क्षमता आहे. आणि ख्रिस्तामध्ये पुन्हा निर्माण केल्यामुळे (2 करिंथकर 5:17) आणि पवित्र आत्म्याने (1 करिंथकर 2:13) सतत प्रकाशमय कार्यासह, आपण देवाला अधिकाधिक ओळखू शकतो. 25 वर्षांच्या सेवेनंतरही, पौलाची सतत इच्छा किंवा ध्येय हे होते: "मला ख्रिस्ताला जाणून घ्यायचे आहे" (फिलिप्पैकर 3:10). हेच आमचे निरंतर ध्येय असू दे.

आशीर्वाद #4: यामुळे आपल्या अंतःकरणात आनंद निर्माण होतो.

वेस्टमिन्स्टर कॅटेसिझम म्हणते की मनुष्याचा मुख्य शेवट म्हणजे देवाचे गौरव करणे आणि त्याचा सदैव आनंद घेणे. जसजसे आपण देवाबद्दलचे आपले ज्ञान वाढवत जातो, तसतसे त्याच्यावरील आपले प्रेम वाढत जाते आणि त्याचप्रमाणे आपली आज्ञाधारकता वाढते. परिणामी, पवित्र आत्मा आपल्या जीवनात अधिक आनंद उत्पन्न करतो (गलती 5:22). भूतकाळातील प्रसिद्ध धर्मोपदेशक चार्ल्स स्पॅर्जन यांचे शब्द किती उत्साहवर्धक आहेत:

देवाच्या सर्वात खोल समुद्रात स्वतःला बुडवा; त्याच्या विशालतेत हरवून जा; आणि तुम्ही ताजेतवाने आणि उत्साही आरामाच्या पलंगातून बाहेर याल. मला असे काहीही माहित नाही जे आत्म्याला सांत्वन देऊ शकेल; त्यामुळे दुःख आणि दुःखाच्या सूज शांत करा; म्हणून देवत्वाच्या विषयावर विचार करणाऱ्या भक्ताप्रमाणे परीक्षेच्या वाऱ्याला शांती द्या.

आशीर्वाद #5: हे आपल्याला बायबलच्या पद्धतीने दुःखांना प्रतिसाद देण्यास मदत करते.

तुटलेल्या जगात दुःख हे वास्तव आहे (रोमकरांस 8:20). ख्रिस्ती देखील यापासून मुक्त नाहीत. आणि बऱ्याचदा, आपल्याला ज्या दुःखाचा सामना करावा लागतो त्याची कोणतीही परिपूर्ण किंवा अगदी स्वीकार्य उत्तरे नसतात. अशा काळात, आपल्याला देवाच्या मार्गावर प्रश्नचिन्ह लावण्याचा मोह होईल, मोठ्या निराशा आणि निराशेमध्ये पडू आणि त्याच्यापासून दूर जाऊ. तथापि, जसजसे आपण त्याच्या स्वभावाबद्दल समजून घेतो तसतसा त्याच्यावरील आपला विश्वास वाढत जातो. आणि तसे घडते, दुःखाच्या "का"

पैलूची उत्तरे शोधण्याऐवजी, आपल्याला देवामध्ये विश्रांती मिळेल, हे जाणून की त्याने आपल्याला सोडले नाही आणि त्याने वचन दिल्याप्रमाणे आपल्याला सुरक्षितपणे घरी आणले जाईल (फिलिप्पिकरांस 1:6).

ईयोब देवाला हे खरे वाटले. त्याला अकल्पनीय दुःखाचा सामना करावा लागला आणि तो अनेक प्रश्नांशी झुंजत होता आणि त्याने ते प्रश्न थेट देवासमोर मांडावे अशी त्याची इच्छा होती (ईयोब 13:3). पण जेव्हा देवाने शेवटी स्वतःला ईयोबसमोर प्रकट केले, तेव्हा ईयोबने केवळ तोंडावर हात ठेवला नाही तर त्याला न समजलेल्या गोष्टी बोलण्याचा पश्चात्तापही केला (ईयोब 40:4, 42:4-6). आणि जरी ईयोबला त्याच्या प्रश्नांची उत्तरे कधीच मिळाली नसली तरी, तो फक्त देवाविषयीची त्याची समज वाढवून विश्रांती घेऊ शकतो. तुमच्या आणि माझ्यासाठीही तेच आहे. आपण देवाचे चरित्र जितके अधिक समजून घेऊ तितकेच आपण बायबलच्या रीतीने दुःख हाताळू, म्हणजे विश्वासाने त्याला चिकटून राहणे, त्याच्या मार्गावर शंका न घेणे, निराशा आणि निराशेत न पडणे आणि त्याच्यापासून स्वतःला दूर न करणे.

मला आशा आहे की हे पाच आशीर्वाद आपल्याला देवाच्या गुणांचा आजीवन अभ्यास करण्यास प्रवृत्त करतील. परंतु आपण त्याच्या गुणधर्मांचा अभ्यास करण्यापूर्वी, या विषयावरील काही मूलभूत सत्ये पाहू.

देवाच्या गुणांशी संबंधित मूलभूत सत्ये

हे काय आहे. विशेषता ही एक गुणवत्ता किंवा वैशिष्ट्य आहे जी एखाद्या व्यक्तीमध्ये अंतर्भूत असते. देवाच्या गुणांचा उल्लेख

करताना, आपण त्याच्या स्वभावात अंतर्भूत आणि कायमस्वरूपी असलेल्या विविध गुणांबद्दल बोलत आहोत आणि पवित्र शास्त्रात आपल्याला प्रकट केले आहेत.

ते काय नाही. देवाचे विविध गुण हे देवाचे घटक नसतात. दुसऱ्या शब्दांत, देव 10% प्रेम, 15% पवित्र, 5% दया वगैरे नाही. प्रत्येक गुणधर्म त्याच्या एकूण अस्तित्वाचे वर्णन करतो. उदाहरणार्थ, प्रेम हा देवाच्या स्वभावाचा भाग नाही; देव, त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वात, प्रेम आहे. पवित्रता हा देवाच्या स्वभावाचा भाग नाही; देव त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वात पवित्र आहे. धार्मिकता हा देवाच्या स्वभावाचा भाग नाही; देव त्याच्या एकूण अस्तित्वात नीतिमान आहे.

आणि दुसऱ्याचे प्रदर्शन करताना देव त्याच्या एका गुणाशी तडजोड करू शकत नाही. दुसऱ्या शब्दांत, तोच देव जो प्रीती आहे (1 योहान 4:8) तोच देव आहे जो क्रोध प्रदर्शित करतो (स्तोत्र 5:5). म्हणून, "देव प्रेम आहे" असा निष्कर्ष न काढणे महत्त्वाचे आहे, कारण तो शेवटी सर्व लोकांना वाचवेल. जो प्रेम आहे तो पवित्र आहे आणि क्रोध प्रदर्शित करतो. म्हणूनच "देव पापी माणसावर प्रेम करतो पण पापाचा द्वेष करतो," हे विधान अत्यंत सावधगिरीने केले पाहिजे.

देव त्याच्या प्रेमळ स्वभावामुळे पश्चात्ताप करणाऱ्या पापी लोकांची सुटका करत असताना, तो त्याच्या पवित्र चारित्र्यामुळे पश्चात्ताप न करणाऱ्या पापींना अनंतकाळच्या नरकात टाकून त्यांचा न्याय करील आणि शेवटी करेल. देव फक्त पापाची शिक्षा देत नाही. जो पापी त्याच्या पुत्रावर, येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवून त्याच्याकडे न वळता पाप करत राहतो त्यालाही तो शिक्षा देतो. म्हणूनच जेव्हा आपण देवाच्या गुणांचा अभ्यास करतो तेव्हा आपण त्याच्या एका

गुणावर इतरांच्या खर्चावर जोर न देण्याची काळजी घेतली पाहिजे. देव सर्व परिपूर्णतेचा योग आहे.

देवाच्या गुणांचे स्थूलमानाने 2 प्रकारांमध्ये वर्गीकरण केले जाऊ शकते: अगम्य आणि संप्रेषण.

अप्राप्य गुणधर्म. हे असे गुण आहेत जे केवळ देवाचे आहेत. ते आमच्यापर्यंत पोहोचलेले नाहीत. उदाहरणे म्हणजे देवाचे आत्म-अस्तित्व, सर्वशक्तिमानता, सर्वज्ञता, सर्वव्यापीता आणि इतर.

प्राप्य गुणधर्म. हे देवाचे गुण आहेत जे आपल्याजवळ मर्यादित प्रमाणात असू शकतात. उदाहरणे प्रेम, दया, दयाळूपणा इ.

मी कबूल करतो की काही विशेषता एका श्रेणीशी संबंधित आहेत आणि दुसऱ्या श्रेणीतील नाहीत असे वर्गीकरण करणे नेहमीच सोपे नसते. उदाहरणार्थ, सर्वज्ञान हा एक अगम्य गुणधर्म असला तरी, आपल्याजवळ ज्ञान आहे, जरी ते सर्वज्ञ देवाच्या तुलनेत मर्यादित आहे. म्हणून, आपण विशेषता श्रेणीवर जास्त लक्ष केंद्रित न करण्याची काळजी घेतली पाहिजे. त्याऐवजी, स्वतःच्या गुणधर्मांच्या अभ्यासावर लक्ष केंद्रित केले पाहिजे.

त्या प्राथमिक विचारांसह, पुढील पृष्ठांवर देवाच्या काही गुणांचा प्रार्थनापूर्वक अभ्यास करूया.

देवाच्या गुणांचा अभ्यास का करावा

विशेषता 1: देवाची पवित्रता

देवाची पवित्रता केवळ त्याच्या सर्व स्वरूपातील पापापासून पूर्ण विभक्त होण्याकडेच नाही तर तो संपूर्णपणे शुद्ध आहे आणि त्याच्या उर्वरित सृष्टीपासून वेगळा आहे या वस्तुस्थितीलाही सूचित करतो.

कदाचित ही साधर्म्य आपल्याला देवाच्या पवित्रतेचे वरील वर्णन अधिक चांगल्या प्रकारे समजून घेण्यास मदत करेल:

निरोगी असणे म्हणजे काय? हे [केवळ] आजारपणाची अनुपस्थिती नाही तर उर्जेचा सकारात्मक ओतणे देखील आहे. पवित्रता म्हणजे वाईटाची अनुपस्थिती आणि सकारात्मक अधिकाराची उपस्थिती. देवामध्ये, त्याची पवित्रता ही अस्तित्वाची आणि निसर्गाची तसेच इच्छा आणि कृतीची शुद्धता आहे.

एका लेखकाच्या मते:

पुष्कळांना [देवाचा] सर्वांत मुख्य गुणधर्म म्हणून पवित्रता दिसते कारण पवित्रता देवाच्या इतर सर्व गुणधर्मांमध्ये व्यापलेली आहे आणि तो आहे आणि करतो त्या सर्वांशी सुसंगत आहे. देवाच्या पवित्रतेमध्ये अनेक वैशिष्ट्ये अंतर्भूत आहेत.

यात एक अत्युत्कृष्ट जोर आहे, जो सूचित करतो की "तो त्याच्या सर्व प्राण्यांपासून पूर्णपणे वेगळा आहे आणि अनंत वैभवात त्यांच्यापेक्षा उंच आहे... यशया 57:15 त्याच्या श्रेष्ठतेचे वर्णन करते: तो "उच्च आणि उच्च" आहे, "उच्च आणि पवित्र स्थानावर राहतो. "

"तो नैतिक दुष्कृत्य किंवा पापापासून वेगळा आहे" असे सूचित करणारा नैतिक महत्त्व आहे. 'पवित्रता' देवाच्या भव्य शुद्धतेकडे किंवा नैतिक वैभवाकडे निर्देश करते. या जोराचा पाया आहे लेवीय 11:44,45: "पवित्र व्हा, कारण मी पवित्र आहे." देव नैतिकदृष्ट्या शुद्ध असल्यामुळे, तो वाईटाला माफ करू शकत नाही किंवा त्याच्याशी कोणताही संबंध ठेवू शकत नाही (स्तोत्र 11:4-6). देव त्याच्या पवित्रतेमध्ये नैतिक आणि नैतिक मानक आहे; तो कायदा आहे. तो मानक ठरवतो.

पवित्र शास्त्रात फक्त एकदाच देवाचे गुण सलग तीन वेळा नमूद केले आहेत: त्याची पवित्रता. पवित्रता, "इतर कोणीही नाही म्हणून, स्वर्गाच्या सिंहासनासमोर गंभीरपणे साजरा केला जातो, सेराफिम म्हणत आहे, 'पवित्र, पवित्र, पवित्र, सर्वशक्तिमान परमेश्वर आहे' (यशया 6:3). खरंच, पवित्रता हे "सर्व गुणांचे गुण" असू शकते.

आपण देवाच्या पवित्रतेचा पुरावा किमान तीन क्षेत्रांत पाहू शकतो.

1. देवाचे पावित्र्य त्याच्या स्वभावावरून दिसून येते

देवाच्या पवित्रतेचा अर्थ असा आहे की तो पापापासून पूर्णपणे अलिप्त आहे. हे सत्य 1 योहान 1:5 वरून स्पष्ट होते, जिथे आपल्याला सांगितले जाते, "देव प्रकाश आहे." लक्ष द्या मजकूर

असे म्हणत नाही की इतर अनेक दिव्यांपैकी देव हा एक प्रकाश आहे किंवा देवाकडे प्रकाश आहे. त्याऐवजी, ते म्हणतात की देव प्रकाश आहे. जसे "देव आत्मा आहे" (योहान 4:24अ) आणि "देव प्रेम आहे" (1 योहान 4:8ब), देव देखील त्याच्या सारात पवित्र आहे. हा विषय दाखवणारे काही वचन येथे आहेत:

निर्गम 15:11 - "परमेश्वरासारखा, देवतांमध्ये कोण देव आहे का? नाही! परमेश्वरा तुझ्या समान कोणी देव नाही; तू आश्चर्यकारक, अति पवित्र देव आहेस! तुझे सामर्थ्य आश्चर्यकारक आहे! तू महान चमत्कार करतोस!

1 शमुवेल 2:2 - परमेश्वरासारखा पवित्र कोणी देव नाही. देवा, तुझ्यावाचून कोणी नाही. आमच्या देवासारखा अभेद्य दुर्ग दुसरा नाही.

2. देवाची पवित्रता त्याच्या कार्यातून दिसून येते

देवाची पवित्रता केवळ त्याच्या स्वभावातच नाही तर सर्व सृष्टीत आणि शास्त्रवचनांतूनही दिसून येते.

निर्मितीमध्ये. उत्पत्ति 1:31 स्पष्टपणे सांगते की जेव्हा देवाने मूलतः सर्वकाही निर्माण केले तेव्हा ते शुद्ध आणि पापरहित होते.

शास्त्रात. रोमकरांस 7:12 म्हणते, "म्हणून, कायदा पवित्र आहे, आणि आज्ञा पवित्र, नीतिमान आणि चांगली आहे." म्हणूनच बायबलला "पवित्र बायबल" असे म्हणतात.

तर, दोन्ही सृष्टीमध्ये, देवाचे सामान्य प्रकटीकरण म्हणून ओळखले जाते, जे निसर्गात मर्यादित आहे, आणि पवित्र शास्त्र, ज्याला देवाचे विशेष प्रकटीकरण म्हणून देखील ओळखले जाते, जिथे तो स्वतःला

अधिक प्रकट करतो, देवाची पवित्रता त्याच्या कृतींद्वारे सिद्ध होते. एका लेखकाच्या मते, "सत्ता हा देवाचा हात आहे, सर्वज्ञ त्याचा डोळा, दया त्याची आतडे, अनंतकाळ त्याचा कालावधी, परंतु पवित्रता हे त्याचे सौंदर्य आहे." पापाच्या सामर्थ्यापासून मुक्त झालेले लोक देवाच्या पवित्रतेला त्याच्या सर्व गुणांपैकी सर्वात सुंदर मानतात यात आश्चर्य नाही.

3. देवाची पवित्रता पापाबद्दलच्या त्याच्या प्रतिसादावरून दिसून येते

प्रेषित योहान सत्याच्या सकारात्मक विधानाला बळकट करतो की "देव प्रकाश आहे" (1 योहान 1:5अ) या विधानाद्वारे: "त्याच्यामध्ये अंधार नाही" (1 योहान 1:5ब). देव प्रकाश असल्याने, तो प्रकाशाच्या विरुद्ध असू शकत नाही, जो अंधार आहे. आणि ज्याप्रमाणे प्रकाश दूषित होऊ शकत नाही, त्याचप्रमाणे देवामध्ये अंधार असू शकत नाही. म्हणूनच देव सर्व प्रकारच्या पापांचा तिरस्कार करतो कारण अंधार पापाला सूचित करतो (योहान 3:19).

हबक्कुक 1:13 मध्ये आपण पापाबद्दल देवाची प्रतिक्रिया वाचतो, "तुझे डोळे वाईटाकडे पाहण्यास इतके शुद्ध आहेत; तुम्ही चुकीचे काम सहन करू शकत नाही." ज्याप्रमाणे देवाला शुद्ध काय आवडते, त्याचप्रमाणे तो अपवित्र किंवा अपवित्र गोष्टींचाही पूर्णपणे द्वेष करतो. नीतिसूत्रे 15:9 म्हणते, "परमेश्वराला दुष्टांचा मार्ग तिरस्कार वाटतो, पण जे धार्मिकतेचा पाठलाग करतात त्यांच्यावर तो प्रेम करतो." आणि देवाला वाईट गोष्टींचा तिरस्कार वाटत असल्याने, त्याने जे वाईट आहे त्यालाही शिक्षा केली पाहिजे. नोहाच्या काळात आलेला पूर, सदोम आणि गमोरा यांचा नाश

आणि यहूद्यांना गुलाम बनवल्याबद्दल फारो आणि इजिप्शियन लोकांचा न्याय ही काही उदाहरणे आहेत.

परंतु पापाबद्दल देवाच्या द्वेषाचे सर्वोच्च उदाहरण त्याचा पुत्र येशू ज्याने आपली पापे वधस्तंभावर वाहिली, त्याच्या न्यायनिवाड्यात दिसून येते. जेव्हा प्रभू येशूने वधस्तंभावर आपली पापे वाहिली, तेव्हा देवाने त्याच्या प्रिय पुत्रावर आपला पूर्ण रोष सोडला. देवाने त्याची पवित्रता कमी केली नाही कारण त्याच्या पुत्राने वधस्तंभावर दुःख सहन केले. आपल्या पुत्राच्या गरजा पूर्ण करण्यासाठी त्याने त्याच्या धार्मिकतेचा दर्जा कमी केला नाही. देवाला पापाचा किती तिरस्कार आहे. अंधाराशी तो कधीही तडजोड करत नाही.

देवाच्या पवित्रतेला आमचा प्रतिसाद

तर, देवाच्या पवित्रतेबद्दल आपली प्रतिक्रिया काय असावी? प्रेषित पेत्राने 1 पेत्र 1:14-16 (लेवीय 11:44-45 आणि 19:2 मधून काढलेले) मध्ये ते अगदी चांगल्या प्रकारे पकडले केले आहे, जे म्हणते, "आज्ञाधारक मुले या नात्याने, तुम्ही जगत असताना तुमच्या वार्डट इच्छेनुसार वागू नका. अज्ञानात. पण ज्याने तुम्हांला पाचारण केले तो जसा पवित्र आहे, त्याचप्रमाणे तुम्ही जे काही करता त्यामध्ये पवित्र असा; कारण असे लिहिले आहे: 'पवित्र व्हा, कारण मी पवित्र आहे.'" एका लेखकाने अगदी बरोबर म्हटले आहे, "देवाचा सन्मान करण्याचा हा मुख्य मार्ग आहे. जेव्हा आपण निर्विकार आत्म्यांसह त्याच्याशी संभाषण करण्याची आकांक्षा बाळगतो आणि त्याच्यासारखे जीवन जगू इच्छितो तेव्हा आपण उच्च प्रशंसा, वाक्प्रचार किंवा त्याच्या भडक सेवांनी देवाचा गौरव करत नाही."

आपण प्रार्थना कशी करावी याविषयी आपल्या प्रभूच्या शिकवणीत, याचिकेचा पहिला भाग याने सुरू होतो: "तुझे नाव पवित्र असो" (मत्तय 6:9) किंवा "तुझे नाव पवित्र ठेवा". आणि पवित्र देवाचा सन्मान करण्याचा सर्वोत्तम मार्ग म्हणजे स्वतः पवित्र जीवन जगणे. अनुकरण म्हणजे कौतुकाला योग्य प्रतिसाद! ही जुनी आस्तिक प्रार्थना देव पवित्र असल्यामुळे पवित्र असण्याच्या आस्तिकाच्या इच्छेचे सार चांगल्या प्रकारे पकडते:

माझ्या देवा,

मला वाटते की तुला संतुष्ट करणे हे स्वर्ग आहे, आणि तू मला जसे बनवायचे आहेस तसे बनणे आहे. अहो, मी पवित्र असेन, जसा तू पवित्र आहेस, जसा ख्रिस्त शुद्ध आहेस तसा पवित्र आहेस, जसे आत्मा परिपूर्ण आहे तसे परिपूर्ण आहे!

मला वाटते की या तुझ्या पुस्तकातील सर्वोत्तम आज्ञा आहेत आणि मी त्या मोडू का? मी त्यांना तोडले पाहिजे का? जोपर्यंत मी येथे राहतो तोपर्यंत मी अशा गरजेखाली आहे का?

धिक्कार, धिक्कार आहे की मी पापी आहे, की मी या धन्य देवाला शोक करतो, जो चांगुलपणा आणि कृपेने असीम आहे...

या सर्वोत्कृष्ट माणसांचा गौरव आणि उपासना करण्यासाठी मी काय करू? अहो की मी माझा आत्मा आणि शरीर त्याच्या सेवेसाठी, संयम न ठेवता, सदैव समर्पित करेन!

अहो की मी स्वतःला त्याच्या स्वाधीन करू शकेन, जेणेकरून यापुढे माझे स्वतःचे बनण्याचा प्रयत्न करू नका! किंवा

त्याच्या इच्छेशी आणि त्याच्या प्रेमाला पूर्णपणे अनुरूप नसलेली कोणतीही इच्छा किंवा आपुलकी आहे!

इब्री 12:14b स्पष्टपणे सांगते की "पवित्रतेशिवाय, कोणीही प्रभूला पाहणार नाही." आपल्या मुलांना शिस्त लावण्याचा देवाचा उद्देश हा आहे की त्यांनी "त्याच्या पवित्रतेत सहभागी व्हावे" (इब्री 12:10b). "शरीर आणि आत्मा या दोघांनाही दूषित करणाऱ्या, देवाच्या आदरापोटी पवित्रता पूर्ण करणाऱ्या" (2 करिंथकर 7:1ब) पासून स्वतःला वेगळे करण्याची आम्हाला आज्ञा आहे. आपण स्वतःला सतत "जिवंत यज्ञ म्हणून, पवित्र आणि देवाला आनंद देणारे" म्हणून सादर केले पाहिजे (रोमकरांस 12:1ब). ही वचने त्याच्या कृपेने आणि पवित्र आत्म्यावर विसंबून राहिल्यामुळे पापाशी मूलगामी व्यवहार आणि पवित्रतेसाठी अथक प्रयत्नांची गरज नाही का?

म्हणूनच ज्यांनी कधीही येशूवर विश्वास ठेवला नाही त्यांच्यासाठी सुरुवातीचा मुद्दा म्हणजे विलंब न करता त्याच्याकडे वळणे. या पवित्र देवापासून तुम्ही सुटू शकत नाही. बायबल स्पष्टपणे सांगते की भविष्यात एक न्याय येणार आहे. आणि जर तुम्ही येशूद्वारे तुमच्या पापांची क्षमा न करता मरण पावलात तर तुमचे भविष्य खरोखरच अंधकारमय आहे. अशा सर्व लोकांसाठी राहण्याचे अंतिम ठिकाण अग्नीचे तलाव असेल (प्रकटीकरण 20:14), ज्याला नरक देखील म्हणतात (मत्तय 5:29), जिथे ते जाणीवपूर्वक वेदना आणि यातनामध्ये अनंतकाळ घालवतील. नरक देखील आहे जेथे सैतान आणि त्याचे भुते अनंतकाळच्या शिक्षेसाठी फेकले जातील (प्रकटीकरण 20:10; मत्तय 25:41).

म्हणून, मी तुम्हाला खरोखर प्रेमाने आवाहन करतो: तुमच्या पापांपासून वळा आणि आजच ख्रिस्ताकडे वळा. "आज जर तुम्ही

त्याची वाणी ऐकली तर तुमची अंतःकरणे कठोर करू नका" (इब्री 4:7ब). येशू हा एकमेव मार्ग आहे ज्याद्वारे तुमच्या पापांची क्षमा केली जाऊ शकते. केवळ येशूद्वारेच तुमचा या पवित्र देवाशी समेट होऊ शकतो. तुम्हाला वाचवण्यासाठी येशूला हाक मारा आणि अशा प्रकारे तुमची पापे पुसून टाकल्याचा आनंद अनुभवा. आणि मग (आणि तेव्हाच) तुम्हाला पवित्र आत्म्याद्वारे पवित्र जीवनशैलीचा पाठपुरावा करण्याची शक्ती मिळेल - विचार आणि कृती दोन्ही.

लक्षात ठेवा, "देव प्रकाश आहे; त्याच्यामध्ये अजिबात अंधार नाही" (1 योहान 1:5). देवाचा अंधाराशी काहीही संबंध नाही आणि त्याची मुले या नात्याने आपला अंधाराशी काहीही संबंध नाही. देवाचे मार्ग नेहमीच सर्वोत्तम असतात कारण तो पवित्रतेचा मार्ग आहे. तो जीवनाचा आणि प्रकाशाचा मार्ग आहे; अडखळण्याचे किंवा भटकण्याचे कोणतेही कारण नाही. देवाविषयीचा आपला दृष्टिकोन जितका उच्च असेल तितकेच आपले चालणे अधिक पवित्र असेल. या पवित्र देवाबद्दलची आपली मनोवृत्ती या लहान मुलासारखी असू द्या, ज्याने चूक करण्यास नकार दिल्यावर, त्याच्या मित्राने त्याला या शब्दांनी छेडले होते, "तुला भीती वाटते की तुझे बाबा तुला दुखावतील." त्याने समर्पकपणे उत्तर दिले, "खरंच नाही. मला भीती वाटते की मी त्याला दुखावतो."

हीच त्याची मानसिकता आहे जो यापुढे अंधारात नाही तर प्रकाशात चालतो. आपण पापाचा तिरस्कार करतो कारण पापाने देवाला त्रास होतो. आपण पापाचा तिरस्कार करतो केवळ ते आपल्यासाठी काय करते परंतु मुख्यतः ते आपल्या प्रेमळ तारणकर्त्यासाठी काय करते. म्हणून, जर आपल्याला काही पापापासून दूर जाण्याची आवश्यकता असेल तर, पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्यावर अवलंबून राहून विलंब न करता करूया!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

निर्गम 15:11 - देवतांमध्ये तुझ्यासारखा कोण आहे?
तुझ्यासारखा कोण आहे—पवित्रतेत भव्य, वैभवात अप्रतिम,
चमत्कारी काम करणारा?

प्रार्थना

प्रभु, मला क्षमा केलेल्या पाप्याइतके पवित्र बनवा.

विशेषता 2: देवाची शक्ति

देवाच्या सामर्थ्याचा संदर्भ त्याच्या पवित्र चारित्र्याला अनुसरून त्याने जे काही करायचे आहे ते करण्याची त्याची क्षमता आहे.

दाव्हिदने स्तोत्र 62:11ब मध्ये म्हटले आहे, "देवा, सामर्थ्य तुझ्याकडे आहे." शक्ती फक्त देवाची आणि देवाची आहे. "सर्वशक्तिमान" या शब्दाचा अर्थ (उत्पत्ति 17:1; निर्गम 6:3; 2 करिंथकर 6:18; प्रकटीकरण 1:8) म्हणजे केवळ देवाकडेच सर्व शक्ती आणि अधिकार आहे. हे बायबलमध्ये 50 पेक्षा जास्त वेळा आढळते आणि केवळ देवाचे वर्णन करण्यासाठी वापरले जाते. ओमनीपोटेंट, देव सर्वशक्तिमान असल्याचे वर्णन करण्यासाठी वापरला जाणारा आणखी एक शब्द, दोन लॅटिन शब्दांपासून आला आहे: ओमनी, म्हणजे सर्व आणि पोटेंट, म्हणजे शक्तिशाली. खरेतर, "शक्ती" हा शब्द देवाचे नाव म्हणून देखील वापरला जातो, जसे की मार्क 14:62 मध्ये येशूने धार्मिक नेत्यांना म्हटले होते, "तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला पराक्रमी देवाच्या उजवीकडे बसलेले पाहाल" (किंवा "एनएएसबी" आणि "ईएसवी" प्रमाणे "शक्तीचा उजवा हात"). देवाचा उजवा हात म्हणण्याऐवजी, येशू पराक्रमी किंवा सामर्थ्याचा उजवा हात सांगतो, अशा प्रकारे देव आणि सामर्थ्य अविभाज्य आहेत असे सूचित करतात.

देवाची शक्ती आपल्या सामर्थ्यापेक्षा वेगळी आहे. आपली शक्ती उधार घेतलेली आहे - बाहेरून मिळवलेली - देवाकडून. देवाची शक्ती स्वतःमध्ये अंतर्भूत आहे. त्याने सत्तेसाठी इतर कोणावर अवलंबून राहणे आवश्यक नाही किंवा त्याने सत्तेचा वापर करायचा की नाही आणि असेल तर तो कोणत्या पद्धतीने करावा याविषयी इतरांचा सल्ला घेणे आवश्यक नाही. तो सर्वशक्तिमान आहे!

एका लेखकाने बरोबर म्हटले आहे:

देवाचे सामर्थ्य ही अशी क्षमता आणि सामर्थ्य आहे की ज्याद्वारे तो जे काही इच्छितो ते घडवून आणू शकतो, त्याची अमर्याद बुद्धी जे काही निर्देशित करू शकते आणि त्याच्या इच्छेची असीम शुद्धता जे काही निराकरण करू शकते...जशी पवित्रता हे देवाच्या सर्व गुणांचे सौंदर्य आहे, तशी शक्ती आहे. जे दैवी निसर्गाच्या सर्व परिपूर्णतेसाठी जीवन आणि कृती देते.

शाश्वत सल्ले किती व्यर्थ ठरतील, जर शक्तीने त्यांना अंमलात आणण्यासाठी पाऊल ठेवले नाही. सामर्थ्याशिवाय त्याची दया ही क्षीण दया असेल, त्याची वचने एक रिकामा आवाज, त्याच्या धमक्या फक्त एक भयानक आहे. देवाची शक्ती स्वतःसारखी आहे: अनंत, शाश्वत, अनाकलनीय; ते तपासले जाऊ शकत नाही, प्रतिबंधित केले जाऊ शकत नाही किंवा प्राणी निराश होऊ शकत नाही.

तर, प्रश्न, "परमेश्वरासाठी काही फार कठीण आहे का?" (उत्पत्ति 18:14; यिर्मया 32:27), स्पष्ट उत्तर सूचित करते, "तुझ्यासाठी काहीही कठीण नाही" (यिर्मया 32:17b). ईईयोब या शब्दांसह सर्व काही करण्याच्या देवाच्या सामर्थ्याची पुष्टी करतो, "मला माहित

आहे की तू सर्व काही करू शकतोस; तुमचा कोणताही उद्देश हाणून पाडता येणार नाही" (ईयोब 42:2).

देवाच्या सामर्थ्याचा अभ्यास करताना आपण काही गोष्टी समजून घेतल्या पाहिजेत.

प्रथम, *जरी देव सर्वकाही करू शकतो, तो त्याच्या पवित्र चारित्र्याशी विसंगत काहीही करणार नाही.* काही स्वयं-लादलेल्या मर्यादा आहेत ज्या देवाने स्वतःवर ठेवल्या आहेत. उदाहरणार्थ, देव खोटे बोलू शकत नाही (तीतास 1:2,), देवाला पाप करण्याचा मोह होऊ शकत नाही (याकोब 1:13), आणि तो स्वतःला नाकारू शकत नाही (2 तीमथ्य 2:13). देव देखील त्याच्या वचनाच्या विरुद्ध वागणार नाही. उदाहरणार्थ, देवाने सर्व लोकांना वाचवण्यासाठी निवडले नाही. जे लोक त्यांच्या पापांपासून पश्चात्ताप करतात आणि विश्वासाने त्याचा पुत्र येशूकडे वळतात त्यांचेच तारण होईल. इतरांना नरकात दोषी ठरविले जाईल - त्यांनी न्यायाच्या दिवशी कितीही विनवणी केली तरीही!

दुसरे, काही परिस्थितींमध्ये, देव त्याचे सामर्थ्य न दाखवण्याचे निवडू शकतो. या अशा परिस्थिती नाहीत ज्याने देवाने त्याचे सामर्थ्य प्रदर्शित केल्यास त्याच्या पवित्र चरित्राशी तडजोड करावी लागेल. त्याऐवजी, या परिस्थितींमध्ये, देव त्याच्या स्वतःच्या कारणांसाठी त्याची शक्ती न दाखवण्याचे निवडतो. उदाहरणार्थ, देवाने त्याच्या पुत्राला वधस्तंभापासून वाचवले नाही (रोमकरांस 8:32). त्याने त्याच्या अनेक मुलांना क्रूर मृत्यूपासून वाचवले नाही (उदा., उत्पत्ती 4:8 मधील हाबेल आणि प्रेषितांची कृत्ये 7:59-60 मध्ये स्तीफन). त्या परिस्थितीत तो त्याची सुटका करण्याची शक्ती दाखवू शकला

असता का? एकदम! तथापि, त्याने तसे केले नाही कारण या व्यक्तींनी ज्या गोष्टीतून जावे ही त्याची योजना होती.

त्याचप्रमाणे, काही वेळा, तुम्हाला आणि मला देखील काही वेदनादायक घटनांमधून जावे लागेल - कारण देवाकडे आपल्याला सोडवण्याची शक्ती नाही, परंतु कारण तो त्याच्या संपूर्ण योजनेचा भाग नाही. जेव्हा आपण देव सार्वभौम आहे असे म्हणतो तेव्हा त्याचाच अर्थ होतो. तो सार्वभौम किंवा राजा या नात्याने त्याच्या सृष्टीवर त्याचे शासन करतो. म्हणून, "देवाला सर्व काही शक्य आहे" (मत्तय 19:26) यांसारख्या वचनांचा चुकीचा उल्लेख न करण्याची आपण काळजी घेतली पाहिजे, जणू देव आपल्याला नेहमीच "अनुकूल" परिणाम देईल. आपण हे लक्षात ठेवले पाहिजे की देव आपल्याला परीक्षांमधून सोडवण्यासाठी त्याची शक्ती प्रदर्शित करू शकतो आणि अनेकदा करतो. तरीही काही प्रसंग असे आहेत की, त्याच्या उद्देशांनुसार, तो चाचणी दूर करत नाही परंतु त्याद्वारे आपल्याला सुरक्षित ठेवतो. नंतरची सत्ताही घेते!

देवाच्या शक्तीचे प्रदर्शन

कमीतकमी आठ क्षेत्रे आहेत जिथे आपण देवाची शक्ती आपल्यावर शास्त्रवचनांमध्ये प्रकट केल्याप्रमाणे प्रकट होताना पाहतो. काही भूतकाळाशी संबंधित आहेत, काही वर्तमानाशी संबंधित आहेत आणि काही भविष्याशी संबंधित आहेत.

1. विश्वाच्या निर्मितीमध्ये. बायबल या विधानाने उघडते: "सुरुवातीला देवाने आकाश व पृथ्वी निर्माण केली" (उत्पत्ति 1:1). लगेच, आपल्याला देवाच्या सामर्थ्याची ओळख होते. नुसत्या उच्चारलेल्या शब्दाने शून्यातून हे संपूर्ण विश्व कोण निर्माण करू

शकेल? फक्त देवच करू शकतो! उत्पत्तीचे पहिले दोन अध्याय आपल्याला देवाच्या सामर्थ्याबद्दल बोलणाऱ्या निर्मितीच्या घटनांचे तपशील देतात. "आणि देवाने सांगितले" या वाक्यांशाचा वारंवार केलेला वापर लक्षात घ्या (उदा., उत्पत्ती 1:3, 6, 9), आणि सृष्टीचे योग्य घटक कसे लगेच अस्तित्वात आले, "आणि ते तसे होते" या वाक्यांशाद्वारे दिसून येते. (उत्पत्ति 1:7, 9, 11). ती शक्ती आहे - अविश्वसनीय शक्ती!

बायबलद्वारे देवाच्या विशेष प्रकटीकरणाशिवाय, आम्हाला सांगितले जाते की, रोमकरांसकरांस 1:20 नुसार, सृष्टीच देवाच्या सामर्थ्याची साक्ष देते. दुसऱ्या शब्दांत, सृष्टी निर्माणकर्त्याची साक्ष देते. म्हणूनच देवाचे अस्तित्व नाकारण्याचे कारण कोणीही देऊ शकत नाही.

2. विश्व टिकवून ठेवण्यासाठी. देवाने केवळ विश्वाची निर्मिती केली नाही, तर त्याला टिकवणाराही तो आहे. आणि तेही त्याच्या सामर्थ्यशाली वचनाने पूर्ण होते. इब्री 1:3 म्हणते, "पुत्र हा देवाच्या गौरवाचे तेज आहे आणि त्याच्या अस्तित्वाचे अचूक प्रतिनिधित्व आहे, त्याच्या सामर्थ्यशाली वचनाने सर्व गोष्टी टिकवून ठेवतो." येशू, त्याच्या सामर्थ्याने, संपूर्ण विश्वाचे पालनपोषण करतो. शुभवर्तमानांमध्ये, आपण निसर्गावर येशूची शक्ती वारंवार पाहतो. आताही, देवाच्या सामर्थ्याने पृथ्वीवर पाणी आच्छादित करण्यापासून नियंत्रित केले आहे. त्याची शक्ती भूकंपांसारख्या आपत्तींवरही मर्यादा घालते. ही देवाची शक्ती आहे जी मानवांना देखील टिकवून ठेवते. देवाची शक्ती एका लहान बाळाला त्याच्या आईच्या उदरात संपूर्ण कालावधीसाठी टिकवून ठेवते. इतकेच नाही तर प्रौढ म्हणूनही, देवाची शक्ती आपल्याला टिकवून ठेवते.

3. वाईटाला आवर घालण्यात. देव, त्याच्या सामर्थ्याने, अखेरीस विश्वातून सर्व वाईट गोष्टी काढून टाकेल, तरीही, त्याची शक्ती वाईटाला त्याच्या संपूर्ण मार्गावर चालवण्यापासून नियंत्रित करते. दुष्ट लोकांच्या भीषण कृत्यांचे वर्णन करणाऱ्या घटनांमुळे अनेकदा आपल्याला धक्का बसतो. अशा कृती नेहमीच केल्या जात नाहीत हे सिद्ध होते की देव वाईट गोष्टींना रोखतो. सैतानी शक्तीद्वारे मदत केलेली मानवी भ्रष्टता नेहमीच खूप वाईट करू शकते (उत्पत्ति 6:5; रोमकरांसकरांस 3:14-18). पण, कृतज्ञतापूर्वक, देवाने, त्याच्या सामर्थ्याने, प्रतिबंध ठेवला आहे. जरी सैतानाने ईर्षयोबवर हल्ला केला, तरीही तो देवाच्या सामर्थ्याने मर्यादित होता आणि त्याला परवानगी देण्यापेक्षा जास्त नुकसान होऊ शकत नाही (ईर्षयोब 1:12, 2:6).

4. त्याच्या लोकांना वितरित करण्यात. निर्गमन सारख्या घटना देवाच्या पराक्रमी शक्तीचे स्पष्ट प्रदर्शन आहेत. निर्गम 15:6 मध्ये आपल्याला सांगितले आहे, "हे परमेश्वरा, तुझा उजवा हात सामर्थ्यशाली होता. परमेश्वरा, तुझ्या उजव्या हाताने शत्रूचा नाश केला." उजवा हात देवाच्या महान सामर्थ्याचे प्रतीक होता. जोशुआच्या नेतृत्वाखाली आणि नंतर दाव्हिदच्या नेतृत्वाखाली कनानमधील विजय हे त्याच्या लोकांना सोडवण्यात देवाच्या सामर्थ्याची स्पष्ट उदाहरणे आहेत.

5. रोग आणि मृत्यूवर विजय मिळवणे. आपल्या पृथ्वीवरील सेवाकाळात असंख्य प्रसंगी, प्रभु येशूने शब्दाने किंवा सौम्य स्पर्शाने अनेक रोग बरे करण्याची ही शक्ती प्रदर्शित केली. हे सर्व दाखवण्यासाठी की तो मशीहा होता, आणि मशीहा या नात्याने, जेव्हा तो भविष्यात देवाचे राज्य त्याच्या सर्व वैभवाने स्थापित करेल,

तेव्हा कोणालाही बरे होण्याची गरज नाही कारण सुरुवातीस कोणतेही आजार होणार नाहीत..

तथापि, देवाने येशूला मेलेल्यांतून उठवल्यावर देवाने दाखवलेली सर्वात अविश्वसनीय शक्ती होती. आणि त्या पुनरुत्थानाद्वारे, येशू दाखवतो की त्याच्याकडे रोग आणि मृत्यूवर विजय मिळवण्याची शक्ती आहे. असे कसे? रोग आणि मृत्यू पापामुळे या जगात आले (रोमकरांस 5:12, 6:23). आणि पापांची परतफेड पूर्ण झाली असल्याने, आणि पुनरुत्थान हा त्याचा पुरावा आहे (रोमकरांस 4:24-25), एके दिवशी, रोग आणि मृत्यू दोन्ही पूर्णपणे काढून टाकले जातील (प्रकटीकरण 21:1-4).

6. बदलत्या जीवनात. देवाची शक्ती मानवी जीवनात बदल घडवून आणते जसे की आपल्या तारणाच्या सर्व 3 टप्प्यांमध्ये पुरावा आहे: औचित्य (भूतकाळातील), पवित्रीकरण (वर्तमानात) आणि शेवटी, गौरव (भविष्यात).

औचित्य मध्ये. जर आपण देवाची मुले आहोत, तर आपण देवद्वेषी बनून देव-प्रेमी बनलो कसे? सुवार्तेच्या माध्यमातून! आणि सुवार्तेचे वर्णन पौलाने अशा प्रकारे केले आहे: "कारण मला सुवार्तेची लाज वाटत नाही, कारण ती देवाची शक्ती आहे जी विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकाला तारण आणते" (रोमकरांस 1:16). सुवार्ता ही देवाची शक्ती आहे. या शक्तिशाली सुवार्तेद्वारे, देव लोकांना त्याच्याबरोबर योग्य बनवतो - एक कृती ज्याला नीतिमान म्हणून ओळखले जाते. या सुवार्तेद्वारे आपल्याला नवीन जीवन मिळते.

पवित्रीकरण मध्ये. जेव्हा एखादी व्यक्ती देवाची संतती बनते, तेव्हा त्यांच्याकडे ती पुनरुत्थान शक्ती देखील सामर्थ्यवान पवित्र आत्म्याच्या निवासी उपस्थितीद्वारे असते. पवित्र आत्म्याद्वारे

आपल्याला दिलेली ती शक्ती आपल्याला केवळ साक्षीदार होण्यास सक्षम करत नाही, "जेव्हा पवित्र आत्मा तुमच्यावर येईल तेव्हा तुम्हाला सामर्थ्य प्राप्त होईल; आणि जेरुसलेममध्ये आणि सर्व यहूदिया आणि शोमरोनमध्ये आणि पृथ्वीच्या शेवटपर्यंत तुम्ही माझे साक्षी व्हाल" (प्रेषितांची कृत्ये 1:8), परंतु आम्हाला पवित्र जीवन जगण्यास सक्षम करते, कारण "त्याच्या दैवी सामर्थ्याने आम्हाला सर्व काही दिले आहे. ज्याने आपल्याला त्याच्या स्वतःच्या गौरवाने आणि चांगुलपणाने बोलाविले आहे त्याच्याविषयी आपल्या ज्ञानाद्वारे ईश्वरी जीवनाची गरज आहे" (2 पेत्र 1:3).

एकदा एका बौद्धांशी धार्मिक विषयांवर चर्चा करणाऱ्या एका ख्रिश्चनाने ख्रिस्ती धर्माबद्दल तुमचे काय मत आहे असे विचारले. बौद्ध उत्तरला, "मला आमच्या शिकवणींमध्ये बरेच साम्य आढळते. पण मला एक गोष्ट आढळली की तुमच्या विश्वासात जे माझ्याकडे नाही ते म्हणजे माझा विश्वास मला सांगतो की मला काय करावे लागेल. पण मला ते करण्याची ताकद देत नाही. तुमची शक्ती देते."

गौरवा मध्ये. हे भविष्याचा संदर्भ देते जेव्हा आपल्याला येशूच्या शरीरासारखे नवीन शरीर प्राप्त होईल. आणि हे नवीन शरीर पाप, दुःख आणि मृत्यूपासून मुक्त होईल. जेव्हा येशू परत येईल तेव्हा हे सर्व घडेल. फिलिप्पैकरांस 3:20-21 म्हणते, "परंतु आपले नागरिकत्व स्वर्गात आहे. आणि आम्ही तिथून एका तारणहाराची, प्रभु येशू ख्रिस्ताची आतुरतेने वाट पाहत आहोत, जो त्याला सर्व काही त्याच्या नियंत्रणाखाली आणण्यास सक्षम करणाऱ्या सामर्थ्याने, आपल्या नीच शरीराचे रूपांतर करेल जेणेकरून ते त्याच्या तेजस्वी शरीरासारखे होतील."

आणि हे गौरव होईपर्यंत आपले तारण सुरक्षित आहे की नाही याबद्दल आपल्याला शंका असल्यास, आपल्याला सांत्वन मिळू शकते. पीटर आपल्याला आठवण करून देतो की देवाची शक्ती खऱ्या विश्वासणाऱ्यांना त्यांचे गौरव होईपर्यंत सुरक्षित ठेवते. आपण 1 पेत्र 1:5 मध्ये वाचतो की "शेवटच्या वेळी प्रकट होण्यास तयार असलेल्या तारणाच्या येईपर्यंत आपण देवाच्या सामर्थ्याने संरक्षित आहोत."

7. दुष्टांच्या न्यायात. उत्पत्ति 6-8 भूतकाळातील देवाची शक्ती प्रकट करते जेव्हा त्याने सार्वभौमिक जलप्रलयाद्वारे नोहाच्या काळातील दुष्ट जगाचा न्याय केला. प्रकटीकरण 19-20 मध्ये वर्णन केले आहे की देव, त्याच्या सामर्थ्याने, एके दिवशी सैतान, त्याचे दुरात्मे आणि त्याच्याविरुद्ध बंड केलेल्या सर्व अविश्वासूंचा न्याय कसा करेल. त्या न्यायदंडामुळे त्यांना अग्नीच्या सरोवरात टाकले जाईल - नरकात, जाणीव आणि सार्वकालिक नाशाची जागा. त्या वेळी कोणीही त्याच्या सामर्थ्याचा प्रतिकार करू शकणार नाही - ज्याप्रमाणे भूतकाळातील प्रलयाच्या वेळी कोणीही त्याच्या सामर्थ्याचा प्रतिकार करू शकला नाही.

तसेच, देवाचे सामर्थ्य त्यात दिसेल, जरी त्यांना अग्नीच्या सरोवरात अनंत यातना सहन कराव्या लागतील, त्यांच्या शरीराचा नाश होणार नाही. का? कारण देव त्यांना नरकासाठी योग्य असे शरीर देईल जसे तो विश्वासणाऱ्यांना स्वर्गासाठी आदर्श देह देईल. (प्रकटीकरण 20:12 न्यायाच्या दिवशी मोठ्या पांढऱ्या सिंहासनासमोर उभे असलेल्या सर्व मृत अविश्वासी लोकांचा संदर्भ देते. येशूने स्वतः योहान 5:29 मध्ये, जे वाईट करतात त्यांना दोषी ठरवण्यासाठी उठवले जाईल याबद्दल सांगितले आहे. त्यामुळे, अविश्वासूंना देखील नवीन शरीरे मिळतील. नरकासाठी योग्य.)

8. नवीन जग तयार करताना. प्रकटीकरण 21 आणि 22 या वर्तमान विश्वाचा अग्नीद्वारे नाश करण्याच्या आणि नवीन स्वर्ग आणि नवीन पृथ्वी निर्माण करण्याच्या देवाच्या सामर्थ्याचे वर्णन करतात. याच ठिकाणी आपण (म्हणजे सर्व विश्वासणारे) या महान देवाच्या सान्निध्यात सदैव वास करू.

तर, किमान 8 क्षेत्रांमध्ये देवाने आपली शक्ती आपल्यासमोर प्रकट केली आहे. देवाच्या सामर्थ्याच्या ज्ञानाचा आपल्या दैनंदिन जीवनावर कसा प्रभाव पडतो याचे वर्णन करण्याआधी, मी हे सांगू इच्छितो: देवाच्या सामर्थ्याबद्दलची आपली समज अजूनही खूप, मर्यादित आहे. देवाच्या त्या महान पुरुष ईयोबला ही मर्यादा समजली. म्हणूनच, वचन 6-13 मध्ये देवाच्या अतुलनीय सामर्थ्याचे वर्णन केल्यानंतर, त्याने ईयोब 26:14 मध्ये कबूल केले, "आणि हे फक्त त्याच्या कृतींचे बाह्य किनारे आहेत; त्याच्याबद्दलची कुजबुज आपण ऐकतो! मग त्याच्या सामर्थ्याची गर्जना कोण समजू शकेल?" ही फक्त त्याच्या सामर्थ्याची कुजबुज आहे, ईईयोब म्हणतो. देवाच्या सामर्थ्याबद्दल आपले ज्ञान किती मर्यादित आहे!

तथापि, देवाच्या सामर्थ्याबद्दल (आणि त्याच्या इतर गुणधर्मांच्या) पूर्ण ज्ञानाचा अभाव आपल्याला निराश करू नये. देव आपल्याला मदत करेल तितके आपण या ज्ञानात वाढण्याची इच्छा ठेवली पाहिजे. आणि ते ज्ञान व्यावहारिक उपयोगाकडे नेले पाहिजे - देवाच्या सामर्थ्याचे हे ज्ञान असण्यासंदर्भात किमान तीन विशिष्ट पैलूंमध्ये.

आपण त्याची भीती बाळगली पाहिजे

आपण स्तोत्र 33:6-7 मध्ये वाचतो, “परमेश्वराच्या वचनाने आकाश निर्माण झाले, त्याच्या मुखाच्या श्वासाने तारांकित यजमान. तो समुद्राचे पाणी भांड्यात गोळा करतो. तो खोल भांडारात ठेवतो.” देव सर्वशक्तिमान निर्माणकर्ता असल्याच्या प्रकाशात आपली प्रतिक्रिया काय असावी याचे वर्णन पुढील दोन वचनांमध्ये आहे: “सर्व पृथ्वीने परमेश्वराचे भय धरावे; जगातील सर्व लोकांनी त्याचा आदर करावा. कारण तो बोलला आणि ते घडले. त्याने आज्ञा केली आणि ती खंबीर राहिली” (स्तोत्र 33:8-9). भीती आणि धाक हा योग्य प्रतिसाद असावा. देवाचे भय आणि पूजन केले पाहिजे - कोणाशीही क्षुल्लक होऊ नये! त्याच्या सर्व आज्ञा पाळल्या पाहिजेत-त्यापैकी प्रत्येकाने कुरकुर न करता किंवा प्रश्न न करता.

अनेक अविश्वासू लोक देवाचे अस्तित्व नाकारण्याचे कारण हे आहे: नाकारून, त्यांना कोणासही जबाबदार राहण्याची गरज वाटत नाही - विशेषतः ज्याने त्यांना निर्माण केले. आणि उत्तरदायित्व नसेल तर निकालाची भीती राहणार नाही. आणि परिणाम: त्यांना वाटते की ते त्यांना हवे तसे जगू शकतात! जेव्हा कोणी देवाला निर्माणकर्ता म्हणून नाकारतो, तेव्हा इतर सर्व पैलू जसे की न्यायाधीश आणि सोडवणारा या देवाला काही अर्थ नाही. म्हणूनच देवासोबत निर्मात्याच्या रूपात (उत्पत्ति 1:1) आपली सुवार्ता सादर करणे आवश्यक आहे, देव न्यायाधीश, प्रेम किंवा उद्धारकर्ता म्हणून नाही. ज्याने आपल्याला घडवले त्याबद्दल उत्तरदायित्व नसल्यास, सुवार्तेची निर्मिती करण्यासाठी कोणताही भक्कम पाया नाही.

आपण त्याची स्तुती केली पाहिजे

जर आपल्या बाजूला देव असेल (आणि आपण त्याची मुले आहोत तर आपण करतो), आपण त्याच्या सामर्थ्याबद्दल सतत त्याची स्तुती केली पाहिजे. त्याच्या पराक्रमी हाताने आपल्याला अनंतकाळच्या मृत्यूपासून अनंतकाळच्या जीवनात सोडवले आहे. त्याने आपले रक्षण केले आहे, जो त्याच्या पराक्रमी क्रोधापासून आहे. तो आम्हाला सुखरूप घरी नेईल. आणि अशा सत्याला सतत स्तुती आणि आराधना आवश्यक असते. मोशेने हे गाणे गायले यात आश्चर्य नाही, बायबलमध्ये रेकॉर्ड केलेले पहिले गाणे:

निर्गम 15:11-13 – “परमेश्वरासारखा, देवतांमध्ये कोण देव आहे का? नाही! परमेश्वरा तुझ्या समान कोणी देव नाही; तू आश्चर्यकारक, अति पवित्र देव आहेस! तुझे सामर्थ्य आश्चर्यकारक आहे! तू महान चमत्कार करतोस! तू तुझा उजवा हात उगारला पृथ्वीने त्यांना गिळून टाकले. तू उद्धारिलेल्या लोकांना तू तुझ्या दयाळूपणाने चालविले आहेस; तुझ्या सामर्थ्याने तू त्यांना तुझ्या पवित्र आणि आनंददायी प्रदेशात नेले आहेस.”

आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवला पाहिजे

लूक 1:37 मध्ये, आपण गब्रिएलने मेरीला केलेल्या प्रकटीकरण विषयी वाचतो की ती, कुमारी म्हणून, मशीहाला जन्म देईल, "कारण देवाचा कोणताही शब्द कधीही चुकणार नाही." काही भाषांतरे या श्लोकाचे असे भाषांतर करतात, "देवाला, काहीही अशक्य नाही." कल्पना अशी आहे की देवाचे कोणतेही वचन किंवा वचन कधीही पूर्ण होण्यास अयशस्वी होणार नाही कारण सर्वशक्तिमान देवाला त्याचे सर्व उद्देश पूर्ण करण्यापासून काहीही किंवा कोणीही रोखू

शकत नाही. मरीयेने देवाबद्दलच्या या सत्यांवर विश्वास ठेवला. म्हणूनच तिने प्रतिसाद दिला, "मी प्रभूची दासी आहे, आपण म्हणालात तसे माझ्याबाबतीत घडो." (लूक 1:38). तिने दिलेले वचन पाळण्यासाठी देवाच्या सामर्थ्यावर पूर्ण विश्वास ठेवला - मग तिला पृथ्वीवरील कोणतेही परिणाम भोगावे लागतील. आणि मरीयेलाला आम्हांनांचा सामना करावा लागला तरीही देवाने त्याचे वचन पाळले, जोसेफने सुरुवातीस प्रतिबद्धता तोडण्याची इच्छा व्यक्त केली!

मरीया प्रमाणेच, नम्र वृत्तीने विश्वास ठेवला पाहिजे, आपणही देवाची शक्ती आपल्याला जीवनातील आम्हांनांना तोंड देईल यावर विश्वास ठेवला पाहिजे. आणि त्या विश्वासाचा अनुवाद त्याच्या आज्ञा पाळण्यात झाला पाहिजे, परिस्थिती काहीही असो. आपण हे लक्षात ठेवले पाहिजे की हा सर्वशक्तिमान देव देखील सर्व-प्रेम करणारा देव आहे जो आपल्या मुलांना कधीही सोडणार नाही किंवा सोडणार नाही (इब्री 13:5).

स्तोत्र 62 कडे परत जाताना, यावेळी 11 आणि 12 या दोन्ही वचना वर नजर टाकूया: "देव एकदा म्हणाला आहे; आणि मी हे दोनदा ऐकले आहे: शक्ती देवाची आहे, आणि तुझ्याबरोबर हे प्रभु, अखंड प्रेम आहे.' लक्षात घ्या की प्रेमाला शक्तीची साथ असते. जर आमच्याकडे फक्त देवाची शक्ती राहिली आणि आमच्यासारख्या पापी लोकांवर प्रेम नसेल तर आम्ही कुठे असू? किंवा प्रेमाची कृत्ये पूर्ण करण्याच्या सामर्थ्याशिवाय केवळ देवाच्या प्रेमानेच राहिलो तर आपण कोठे असू? कृतज्ञतापूर्वक, दोन्ही गुण देवाजवळ त्यांच्या परिपूर्णतेमध्ये उपस्थित आहेत. म्हणूनच आपण त्याच्यावर निर्विवादपणे विश्वास ठेवला पाहिजे. त्यांनी आमच्यासोबत राहून आम्हाला सुखरूप घरी पोहोचवण्याचे आश्वासन दिले. काहीही झाले तरी, ज्याने आपल्याला निर्माण केले आणि त्याच्या हातात

आपल्याला सुरक्षित ठेवतो त्याच्याकडे आपण आपला आत्मा सोपवू शकतो. आपण दाव्हिदमध्ये सामील होऊ या, ज्याने म्हटले, "मी देवावर विश्वास ठेवतो आणि मी घाबरत नाही. माणूस माझे काय करू शकतो?" (स्तोत्र 56:11).

प्रत्येक पाप, मोह, भय आणि व्यसनाधीनतेवर मात करण्याची आणि ईश्वरी जीवन जगण्याची शक्ती आपल्याला देण्यात आली आहे असे तो म्हणतो तेव्हा आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवूया (रोमकरांस 6:18; 2 पेत्र 1:3). आणि हा विश्वास स्तुती आणि प्रार्थनेत बदलू द्या ज्याद्वारे आपण आपल्या महान देवाला पवित्र आत्म्याद्वारे आपल्या जीवनात ही शक्ती कार्य करण्यास सांगतो जेणेकरून आपण पवित्र जीवन जगू शकू.

जर तुम्ही ख्रिस्ती नसाल, तर कल्पना करा की हा देव तुमची शक्ती तुमच्याविरुद्ध मुक्त करतो. तुम्ही या देवाला विरोध करू शकता आणि जिंकू शकता असा विचार करणे किती मूर्ख आहे! कृपया चेतावणी द्या. निवाडा येणार आहे. या सर्वशक्तिमान देवापासून तुम्ही कसे सुटू शकता? ज्याप्रमाणे नोहाच्या काळात देवाची थट्टा करणारा कोणीही जलप्रलयापासून वाचला नाही, त्याचप्रमाणे आता देवाची थट्टा करणारा कोणीही त्याच्या आगीच्या न्यायदंडातून वाचणार नाही.

लूक 12:4-5 मध्ये येशूने चेतावणी दिली, "मी तुम्हांला सांगतो, माझ्या मित्रांनो, जे शरीराला मारतात त्यांना घाबरू नका आणि त्यानंतर आणखी काही करू शकत नाही. पण मी तुम्हाला कोणाची भीती बाळगावी हे दाखवीन: ज्याला तुमचे शरीर मारले गेल्यानंतर तुम्हाला नरकात टाकण्याचा अधिकार आहे त्याची भीती बाळगा. होय, मी तुला सांगतो, त्याची भीती बाळगा." तुम्ही फक्त येशूवर

विश्वास ठेवून देवाच्या न्यायापासून वाचू शकता. येणाऱ्या क्रोधापासून तोच तुमची सुटका करू शकतो (1 थेस्सलनीकरांस 1:10). स्तोत्र 2:12 मधील गंभीर इशारा लक्षात घ्या, "त्याच्या मुलाचे चुंबन घे, अन्यथा तो रागावेल आणि तुझा मार्ग तुझा नाश करेल, कारण त्याचा क्रोध क्षणार्धात भडकू शकतो. जे त्याचा आश्रय घेतात ते सर्व धन्य."

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या सामर्थ्याबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

1 इतिहास 29:11 - महिमा, पराक्रम, शोभा, विजय आणि सन्मान ही सर्व तुझे आहेत कारण स्वर्ग - पृथ्वीवर जे जे काही आहे ते तुझेच आहे. परमेश्वरा, हे राज्य तुझेच आहे. या सागळ्यांचा शास्ता आणि मुकुटमणी तूच आहेस.

प्रार्थना

पित्या, तू सर्वशक्तिमान, सर्वशक्तिमान देव आहेस. तू माझ्यासह सर्व गोष्टींवर राज्य करतोस. कोणताही मार्ग नसतानाही मला

विश्वास ठेवण्यास आणि तुझ्या वितरण शक्तीवर विश्रांती घेण्यास मदत करा. लोकांच्या भीतीपासून माझे रक्षण कर. कृपया मला तुझी अधिक भीती बाळगण्यास मदत करा आणि मला आवश्यक असलेल्या सर्व गोष्टी तुम्ही पुरवू शकता या वस्तुस्थितीमध्ये विश्रांती मिळवा. आमेन!

विशेषता 3: देवाची उपस्थिती

*देवाची उपस्थिती त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वासह सर्वत्र उपस्थित
राहण्याची त्याची क्षमता दर्शवते.*

धर्मज्ञानी सहसा देवाच्या या गुणधर्मांचे वर्णन देवाचे सर्वव्यापी म्हणून करतात. हे त्या गुणधर्मांपैकी एक आहे जे आपल्याला आठवण करून देते की या विश्वात असे कोणतेही स्थान नाही जिथे देव उपस्थित नाही. आपण जिथे जातो तिथे तो असतो. आपण त्याच्यापासून लपवू शकत नाही. आपण त्याला मागे टाकू शकत नाही.

देवाला मागे टाकण्याबद्दल बोलताना, तुम्हाला माहिती आहे का की बहुतेक अमेरिकामध्ये, जेव्हा तापमान एक अंकी किंवा त्याहून कमी होते तेव्हा महामार्गावरील कोणत्याही थांबलेल्या वाहनाची तपासणी करण्याचे धोरण आहे? हे धोरण कधी पाळले गेले याची एक विशिष्ट कथा खाली दिली आहे.

वर्षापूर्वी, पहाटे ३:०० वाजता, एका थंड सकाळी, मोंटाना स्टेट अधीकारी अॅलन निक्सनने ग्रेट फॉल्स, मोंटानाच्या बाहेर रस्त्याच्या खांद्यावरून एका कारच्या कॉलला प्रतिसाद दिला. त्याने गाडी शोधून काढली, ती खोल बर्फात अडकली होती पण इंजिन चालू होते.

त्याच्या शेजारच्या सीटवर जवळजवळ रिकामी व्होडका बाटली घेऊन एक वृद्ध माणूस चाकातून निघून गेलेला शोधण्यासाठी अधिकारी ड्रायव्हरच्या दाराकडे गेला. सैनिकाने खिडकीवर टॅप केल्यावर ड्रायव्हरला जाग आली. त्याच्या रियरव्ह्यू मिररमध्ये फिरणारे दिवे आणि त्याच्या कारच्या शेजारी उभा असलेला राज्य अधिकारी पाहून तो माणूस घाबरला. त्याने "ड्राइव्ह" मध्ये गीअरशिफ्टला धक्का दिला आणि गॅसवर आदळला.

कारच्या स्पीडोमीटरने 20, 30, 40 आणि नंतर 50 मैल प्रति तास दाखवले, परंतु तरीही ती बर्फात अडकली होती, चाके फिरत होती. विनोदबुद्धी असलेला अधिकारी वेगवान (पण स्थिर) गाडीच्या पुढे धावू लागला. ड्रायव्हरचे मन चुकले, असे वाटले की अधिकारी त्याच्याबरोबर आहे. हे आणखी 30 सेकंद चालले, त्याआधी अधिकारी ओरडला, "गाडी थांबवा!" त्या माणसाने होकार दिला, चाक फिरवले आणि इंजिन थांबवले.

हे सांगण्याची गरज नाही की, नॉर्थ डकोटाच्या माणसाला अटक करण्यात आली होती आणि तो 50 मैल प्रति तास गाडी चालवत असताना राज्य सैन्याने त्याला कसे मागे टाकता येईल याचा विचार करून तुरुंगात डोके हलवले.

ही कथा आपल्याला स्तोत्र 139:7-12 मधील दाव्हिदच्या शब्दांची आठवण करून देते, "मी तुझ्या आत्म्यापासून कोठे जाऊ शकतो? तुझ्या उपस्थितीपासून मी कोठे पळू शकतो? मी स्वर्गात गेलो तर तू तिथे आहेस; जर मी माझे अंधरुण खोलवर केले तर तू तिथे आहेस. जर मी पहाटेच्या पंखांवर उठलो, जर मी समुद्राच्या दूरवर

स्थायिक झालो, तर तिथेही तुझा हात मला मार्गदर्शन करेल, तुझा उजवा हात मला घट्ट पकडेल. जर मी म्हणालो, 'अंधार मला नक्कीच लपवेल आणि प्रकाश माझ्याभोवती रात्र होईल,' तर तुम्हाला अंधारही गडद होणार नाही; रात्र दिवसासारखी चमकेल, कारण अंधार तुमच्यासाठी प्रकाश आहे." दाव्हिदने भर दिला की संपूर्ण विश्वात अशी कोणतीही जागा नाही जिथे एखादी व्यक्ती देवाच्या उपस्थितीपासून दूर जाऊ शकते.

नवीन करारातही हेच सत्य घोषित केले आहे. अथेन्स येथे देवहीन तत्त्ववेत्त्यांना केलेल्या भाषणात, त्यांना देवाचा शोध घेण्यास उद्युक्त करताना, पौल म्हणाला, "देव ... आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही. 'कारण त्याच्यामध्ये आपण जगतो, हलतो आणि आपले अस्तित्व आहे' (प्रेषित 17:27-28अ).

तर, बायबलमधून हे स्पष्ट होते की देव सर्वत्र नेहमी उपस्थित असतो. देव जो पलीकडे आहे (म्हणजे, सृष्टीपेक्षा वरचा) तो देखील अमर आहे (म्हणजे त्याच्या निर्मितीमध्ये उपस्थित आहे). यशया 57:15 या दोन्ही कल्पना (उत्तरता आणि स्थिरता) एकत्र खेचते: "कारण उच्च आणि श्रेष्ठ असे म्हणतात - जो सदासर्वकाळ जगतो, ज्याचे नाव पवित्र आहे: 'मी उच्च आणि पवित्र ठिकाणी राहतो], पण जो पश्चातापी आणि नीच आत्म्याचा आहे त्याच्याबरोबरही, दीनांच्या आत्म्याला पुनरुज्जीवित करण्यासाठी आणि पश्चात्तापाच्या अंतःकरणाला पुनरुज्जीवित करण्यासाठी [म्हणजेच, स्थिरता]."' जरी तो स्वर्गात बसलेला देव असला तरी तो आहे. त्याच्या निर्मितीमध्ये देखील उपस्थित आहे. सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे, तो त्याच्या मुलांमध्ये पवित्र आत्म्याच्या व्यक्तीमध्ये देखील उपस्थित आहे. आश्चर्यकारक सत्य!

देवाच्या सर्वव्यापीपणाचा आपल्या सर्वांवर व्यावहारिक अर्थाने कसा प्रभाव पडतो हे पाहण्याआधी, देवाच्या सर्वव्यापीतेबद्दलच्या तीन चुकीच्या कल्पनांना थोडक्यात संबोधित करणे चांगले होईल.

1. सर्वव्यापी याचा अर्थ असा नाही की देव एकाच वेळी वेगवेगळ्या ठिकाणी अंशतः उपस्थित असतो. देव आत्मा आहे आणि तो भागांमध्ये विभागला जाऊ शकत नाही जेथे एक भाग एका ठिकाणी आहे आणि इतर भाग इतर ठिकाणी आहेत. देव त्याच्या संपूर्ण अस्तित्वात सर्वत्र विराजमान आहे. तो अविभाज्य आहे. जागा कितीही विस्तीर्ण असली तरी देव अवकाशात सामावलेला नाही. शलमोनने 1 राजे 8:27b मध्ये हुशारीने म्हटले आहे, "स्वर्ग, अगदी सर्वोच्च स्वर्ग देखील तुम्हाला समाविष्ट करू शकत नाही."

सिस्टेमॅटिक थिओलॉजी या पुस्तकात वेन ग्रुडेम खालील गोष्टी लिहितात:

आपण असे विचार करण्यापासून सावध असले पाहिजे की देव सर्व दिशांमध्ये अमर्यादपणे पसरलेला आहे जेणेकरून तो स्वतः अनंत, अनंत अवकाशात अस्तित्वात आहे. तसेच आपण असा विचार करू नये की देव एक "मोठा जागा" आहे किंवा आपल्याला माहित आहे त्याप्रमाणे विश्वाच्या अवकाशाभोवती असलेले मोठे क्षेत्र आहे. या सर्व कल्पना देवाच्या अस्तित्वाचा अवकाशीय दृष्टीने विचार करत राहतात, जणू काही तो एक अत्यंत मोठा प्राणी आहे. त्याऐवजी, आपण आकार किंवा अवकाशीय परिमाणांच्या बाबतीत देवाचा विचार टाळण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे. देव एक असा प्राणी आहे जो अंतराळात आकार किंवा परिमाणांशिवाय अस्तित्वात आहे. खरं तर, देवाने विश्व

निर्माण करण्यापूर्वी, कोणतीही वस्तू किंवा भौतिक वस्तू नव्हती म्हणून जागा देखील नव्हती. तरीही देव अस्तित्वात होता. देव कुठे होता? तो अशा ठिकाणी नव्हता ज्याला आपण "कुठे" म्हणू शकतो कारण तेथे "कुठे" किंवा जागा नव्हती. पण देव अजूनही होता! ही वस्तुस्थिती आपल्याला हे समजते की देव अवकाशाशी आपल्यापेक्षा कितीतरी वेगळ्या पद्धतीने किंवा कोणत्याही निर्माण केलेल्या वस्तूशी संबंधित आहे. तो एक प्रकारचा अस्तित्व म्हणून अस्तित्वात आहे जो आपल्या कल्पनेपेक्षा खूप वेगळा आणि खूप मोठा आहे.

2. सर्वव्यापी म्हणजे देव सर्वस्व आहे आणि सर्व काही देव आहे असा नाही. देव सर्व ठिकाणी उपस्थित असताना, याचा अर्थ असा नाही की प्रत्येक लहान वस्तूमध्ये देवाचे अस्तित्व आहे. ही सर्वधर्मसमभावामागील कल्पना आहे. सर्व काही देव आहे किंवा अस्तित्वात असलेल्या प्रत्येक गोष्टीत तो आहे असा देवधर्मवादी मानतो. तथापि, बायबल म्हणते की देव त्याच्या निर्मितीमध्ये सर्वत्र उपस्थित आहे, परंतु त्याच्या निर्मितीपेक्षा देखील वेगळा आहे.

3. सर्वव्यापी याचा अर्थ असा नाही की देव सर्वत्र एकाच अर्थाने उपस्थित आहे. उदाहरणार्थ, आपल्याला नीतिसूत्रे 15:29 मध्ये सांगितले आहे, "परमेश्वर दुष्टांपासून दूर आहे, पण तो नीतिमानांची प्रार्थना ऐकतो." "परमेश्वर दुष्टांपासून दूर आहे" या विधानाचा अर्थ असा आहे की तो त्यांना आशीर्वाद देण्यासाठी उपस्थित नाही. त्यांच्या पापांनी देवाला त्यांच्यापासून वेगळे केले आहे (यशया 59:2). तथापि, "तो नीतिमानांची प्रार्थना ऐकतो," या विधानाचा अर्थ असा आहे की तो त्यांना आशीर्वाद देण्यासाठी त्यांच्या जवळ आहे.

दुसरे उदाहरण म्हणजे नरकात देवाची उपस्थिती, जी स्वर्गातील त्यापेक्षा वेगळी आहे. नरकात, अविश्वासूंना शिक्षा करण्यासाठी देव उपस्थित असतो (2 थेस्सलनीकाकर 1:9). स्वर्गात, तथापि, तो विश्वासणाऱ्यांना आशीर्वाद देण्यासाठी उपस्थित आहे (प्रकटीकरण 21:1-3). म्हणून, देव एका क्षेत्रापेक्षा दुसऱ्या क्षेत्रात जास्त उपस्थित आहे असे म्हणणे चुकीचे ठरेल, परंतु तो स्वर्गात एका अद्वितीय मार्गाने उपस्थित आहे असे म्हणणे चुकीचे ठरणार नाही - म्हणजे, आशीर्वाद देण्यासाठी आणि त्याचे गौरव दाखविण्यापेक्षा, नरकात. दुसऱ्या शब्दांत, देव इतर ठिकाणांपेक्षा स्वर्गात त्याची उपस्थिती अधिक पूर्णपणे प्रकट करतो.

देवाच्या सर्वव्यापीतेबद्दलच्या तीन सामान्य चुकीच्या कल्पनांबद्दलच्या त्या स्पष्टीकरणांसह, देवाच्या या गुणधर्माचा किमान चार मार्गांनी व्यावहारिक फायदा कसा होतो हे पाहूया.

1. यामुळे खूप आनंद मिळतो

स्तोत्र 16:11 मध्ये, देवाच्या उपस्थितीला दाविदाने दिलेला प्रतिसाद खूप आनंददायक होता: “तू मला जीवनाचा मार्ग सांगितलास; तू मला तुझ्या सान्निध्यात आनंदाने भरून टाकशील, तुझ्या उजव्या हाताला अनंतकाळच्या सुखांनी. जेव्हा आपण स्वर्गात असतो तेव्हाच भविष्यात आपल्याला पूर्ण अर्थाने आनंद अनुभवता येतो, परंतु आपण आपल्या वर्तमान जीवनातही आनंद अनुभवू शकतो कारण आपण त्या पूर्ण आनंदाच्या अनुभवाच्या आशेने जगतो. जेव्हा आपले मन या सत्याने भरलेले असते की आपण कधीही एकटे नसतो, की आपला देव, विश्वाचा राजा, सर्व अनंतकाळात आपल्याबरोबर नेहमीच असतो, तेव्हा आपण मोठ्या परीक्षेतही, खूप आनंद अनुभवू शकतो. हे मूलभूत सत्य विसरल्याने आनंदाची

कमतरता आणि निराशा आणि चिंताग्रस्त जीवन जगते. म्हणून, आपला स्वर्गीय पिता आपल्याबरोबर, त्याच्या मुलांबरोबर सदैव आहे याची आठवण करून देण्याची सवय लावूया.

2. यामुळे खूप आराम मिळतो

या स्मरणपत्राप्रमाणे त्रासलेल्या आत्म्यासाठी सुखदायक काहीही नाही: देव नेहमी आपल्याबरोबर असतो. हे सत्य आपल्याला कठीण असतानाही देवाची आज्ञा पाळण्यास मदत करते, जसे की त्याने भूतकाळातील विश्वासणाऱ्यांना मदत केली होती. हे सत्य समोर आणणारे काही वचन येथे आहेत.

स्तोत्र 23:4 - *जरी मी अंधाऱ्या दरीतून चाललो तरी मी कोणत्याही वाईटाला घाबरणार नाही, कारण तू माझ्याबरोबर आहेस; तुझी काठी आणि तुझी आकडी माझे सांत्वन करतात.*

मत्तय 28:20 - *आणि पाहा, युगाच्या समाप्तीपर्यंत मी सर्व दिवस तुमच्याबरोबर आहे.*"

प्रेषितांची कृत्ये 18:9-10 - *तेव्हा प्रभूने रात्री पौलाला दृष्टान्तात म्हटले, "भिऊ नकोस; बोलत जा, उगा राहू नकोस कारण मी तुझ्याबरोबर आहे, आणि तुझे वाईट करण्यास कोणी तुझ्यावर येणार नाही; कारण ह्या नगरात माझे पुष्कळ लोक आहेत."*

इब्री लोकांस 13:5 - *"मी तुला सोडून जाणार नाही व तुला टाकणार नाही."*

“तुम्ही सर्वात गडद दरीतून चालत असतानाही मी तुमच्यासोबत आहे—म्हणून घाबरू नका” हे देव त्याच्या मुलांना उत्पत्तीपासून प्रकटीकरणापर्यंत सतत स्मरण देतो! आपण असे प्रसंग आठवू शकतो जेव्हा आपण कठीण परीक्षांना तोंड दिले होते आणि सर्व काही अंधकारमय वाटत होते, तरीही आपण आपल्या अंतःकरणात खूप शांतता अनुभवली होती. कारण काय होते? आम्ही, विश्वासाने, देवाच्या वचनाला चिकटून राहू शकलो की “मी नेहमी तुझ्याबरोबर आहे. मी तुला सोडणार नाही आणि सोडणार नाही!” दुःखाची गोष्ट म्हणजे, आपण ते प्रसंग देखील आठवू शकतो जेव्हा, तीव्र परीक्षांना तोंड देत, आपण अशांत होतो. झोप नाही. सतत भीती. कारण काय होते? आम्हाला कधीही सोडणार नाही किंवा सोडणार नाही या देवाच्या वचनावर आम्ही विश्वास ठेवण्यास अयशस्वी झालो. तो देवाचा दोष नव्हता. ते आमचे होते!

आपण कधीही विसरू नका: देवाची इच्छा आपल्याला कुठेही नेईल, त्याची उपस्थिती आपल्याबरोबर जाईल. महालाच्या मध्यभागी त्याची अनुपस्थिती जाणवण्यापेक्षा जंगलाच्या मध्यभागी त्याची उपस्थिती अनुभवणे चांगले! त्यामुळे, परीक्षेच्या काळात आपल्याला सांत्वन अनुभवायचे असेल, तर आपण हे लक्षात ठेवले पाहिजे की आपण कधीही एकटे नसतो—एक सेकंदासाठीही नाही!

3. हे आम्हाला आत्मविश्वासाने प्रार्थना करण्यास मदत करते

देवाची उपस्थिती नेहमी आपल्यासोबत असते हे जाणून आपल्याला प्रार्थनेत त्याच्याकडे जाण्याचे एक आकर्षक कारण मिळते. तो आपले ऐकेल कारण तो नेहमी आपल्या जवळ असतो. स्तोत्र 145:18 म्हणते, “जे लोक त्याला हाक मारतात, जे त्याला सत्याने

हाक मारतात त्या सर्वांच्या जवळ परमेश्वर आहे." या सत्याने आपल्याला असे म्हणण्यास प्रवृत्त केले पाहिजे की, "जरी मी त्याला पाहू शकत नाही, तरी मला माहित आहे की तो माझ्या जवळ आहे आणि माझे रडणे ऐकत आहे. तर, मी प्रार्थना करत राहीन!"

4. हे आम्हाला पाप करण्याच्या मोहाचा प्रतिकार करण्यास मदत करते

देव सदैव उपस्थित असतो हे जाणून घेणे ही मोहाचा प्रतिकार करण्यासाठी एक शक्तिशाली प्रेरणा आहे. हे आपल्याला याची जाणीव करून देते की आपण जे काही करतो, आपण जे काही विचार करतो, त्यात प्रत्येक हेतूसह सर्व काही देवाच्या उपस्थितीत केले जाते! नीतिसूत्रे 15:3 म्हणते, "परमेश्वराचे डोळे सर्वत्र आहेत, ते वाईट आणि चांगल्यावर लक्ष ठेवतात." नीतिसूत्रे 16:2 म्हणते, "माणसाचे सर्व मार्ग त्यांना शुद्ध वाटतात, परंतु हेतू परमेश्वराने तोलले आहेत."

तुम्ही पाहता, सामान्यतः, जेव्हा कोणी पाहत नाही तेव्हा आम्ही पाप करतो: पालक पाहत नाहीत, शिक्षक पाहत नाहीत, आमचा जोडीदार पाहत नाही, मित्र पाहत नाहीत, बॉस पाहत नाहीत, इत्यादी. आणि जर कोणी आपल्याला चुकीचे करताना पकडले तर आपल्याला लाज वाटते. तथापि, जर आपण आणि मी हे समजून घेतले आणि सतत लक्षात ठेवले की आपण केलेले प्रत्येक पाप, आपला प्रत्येक विचार, पवित्र देवाच्या उपस्थितीत योग्य प्रकारे केला जातो, तर आपण पापाचा प्रतिकार करण्यास अधिक प्रवृत्त होऊ! ईयोबच्या पवित्र जीवनाचे एक रहस्य ईयोब 31:4 मध्ये आढळते, जे म्हणते, "तो माझे मार्ग पाहत नाही आणि माझे प्रत्येक पाऊल मोजत नाही का?" देवाच्या उपस्थितीची त्याला नेहमी जाणीव होती. आणि

हेच त्याच्या सचोटीचे कारण होते. ईयोबप्रमाणेच, आपण जे विचार करतो किंवा करतो त्या प्रत्येक गोष्टीत देव नेहमी उपस्थित असतो याची जाणीव झाल्यावर आपण पापाचा प्रतिकार करण्यास अधिक सुसज्ज होऊ.

म्हणून, जेव्हा आपल्याला माहित असते की देव नेहमी आपल्यासोबत असतो तेव्हा त्याचे चार फायदे आहेत: यामुळे आनंद, सांत्वन मिळते, आत्मविश्वासाने प्रार्थना करण्यास मदत होते आणि पापाच्या मोहाचा प्रतिकार करण्यास मदत होते. या देवावर विश्वास ठेवून आपण शांती मिळवूया जो आपल्याबरोबर उपस्थित आहे आणि त्याने आपल्याला नेहमीच मदत करण्याचे वचन दिले आहे. यशया 41:10 सारख्या वचनांवर सतत चिंतन करू या, “म्हणून घाबरू नकोस, कारण मी तुझ्याबरोबर आहे; घाबरू नकोस, कारण मी तुझा देव आहे. मी तुला बळ देईन आणि तुला मदत करीन; मी माझ्या उजव्या हाताने तुला धरीन.”

जर तुम्ही ख्रिस्ती नसाल तर तुम्हाला आश्चर्य वाटेल की या ज्ञानाचा तुम्हाला कसा फायदा होतो. साधे. ही एक चेतावणी आहे. देव, त्याच्या दयाळूपणाने, तुम्हाला तुमच्या पापी मार्गापासून दूर जाण्याची आणि त्याला शरण जाण्याची चेतावणी देत आहे. न्यायाधीश म्हणून येणाऱ्या या देवापासून तुम्ही सुटू शकत नाही. जर तुम्ही तुमच्या स्वार्थी मार्गापासून वळला नाही तर तुम्हाला अनंत काळासाठी वेदनादायक परिणाम भोगावे लागतील. म्हणून, कृपया आपल्या पापांपासून वळा आणि ख्रिस्ताकडे वळा. त्याने एकट्याने पापांची किंमत मोजली आणि पुन्हा उठला. तुम्हाला वाचवण्यासाठी त्याला हाक मार. विश्वासाने, आपला प्रभु आणि तारणहार म्हणून त्याला शरण जा. त्यानंतरच आम्ही आधी संबोधित केलेल्या

आस्तिकांसाठी राखीव असलेले इतर सर्व फायदे तुम्हाला मिळू शकतात.

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

यशया 41:10 - तू भिऊ नकोस, कारण मी तुझ्याबरोबर आहे, घाबरू नकोस, कारण मी तुझा देव आहे; मी तुला शक्ती देतो, मी तुझे साहाय्यही करता, मी आपल्या नीतिमत्तेच्या उजव्या हाताने तुला सावरतो.

प्रार्थना

पित्या, तू सर्वशक्तिमान, सर्वशक्तिमान देव आहेस. तू माझ्यासह सर्वाने राज्य करतोस. मला तुमच्या बचत शक्तीवर विश्वास ठेवण्यास आणि विश्रांती घेण्यास मदत करा, जरी असे दिसते की बाहेर पडण्याचा कोणताही मार्ग नाही. लोकांच्या भीतीपासून मला वाचव. मला तुझी अधिक भीती

विशेषता 3: देवाची उपस्थिती

बाळगण्यास आणि सत्यात विश्रांती घेण्यास मदत कर की तू
मला आवश्यक ते सर्व प्रदान करू शकतोस.

आमेन!

गुण 4: देवाचे ज्ञान

देवाचे ज्ञान हे एका शाश्वत कृतीमध्ये, वास्तविक आणि शक्य,
भूतकाळ,
वर्तमान आणि भविष्यातील सर्व गोष्टी जाणून घेण्याची त्याची
क्षमता दर्शवते.

देवाचे ज्ञान, अन्यथा देवाचे सर्वज्ञ म्हणून ओळखले जाते, हे देवाच्या सर्वज्ञ गुणधर्माशी संबंधित आहे. लॅटिनमध्ये, "ओम्नी" म्हणजे "सर्व" आणि "विज्ञान", त्याच्या मूळ अर्थाने, "ज्ञान" किंवा "जाणणे." आर्थर पिक लिहितात:

देव...सर्व काही जाणतो: सर्वकाही शक्य आहे, सर्वकाही वास्तविक; सर्व घटना आणि सर्व प्राणी, भूतकाळातील, वर्तमान आणि भविष्यातील.

दुसऱ्या शब्दांत, देवाला काहीही शिकायचे नाही, किंवा तो हळूहळू सर्वज्ञ झाला नाही. प्रत्येक गोष्टीचे त्याचे ज्ञान होते, आहे आणि नेहमीच परिपूर्ण असेल (ईयोब 37:16). कोणतीही गोष्ट त्याला आश्चर्यचकित करत नाही, अगदी वाईट कृत्ये देखील नाही, आणि काहीही, पूर्णपणे काहीही, त्याच्या लक्षातून सुटत नाही.

देवाचे ज्ञान वास्तविक आणि संभाव्य घटनांपर्यंत विस्तारते

काय घडले आहे, काय होणार आहे, काय घडले आहे आणि अजून काय घडू शकते हे देव जाणतो. मत्तय 11:21 मध्ये, येशू म्हणाला, “कोराझिन, तुझे धिक्कार! बेथसैदा, तुझा धिक्कार असो! कारण तुमच्यामध्ये जे चमत्कार घडले ते जर सोर व सिदोन येथे झाले असते तर त्यांनी फार पूर्वीच गोणपाटात व राखेने पश्चात्ताप केला असता.” येशूने जोरदारपणे सांगितले की, चोराझिन आणि बेथसैदा येथील लोकांनी येशूने केलेले चमत्कार पाहिले असते तर सोर आणि सिदोन यांनी पश्चात्ताप केला असता. हे काय घडले असावे याचे ज्ञान आहे, जे घडले त्याचे ज्ञान नाही. हीच देवाच्या सर्वज्ञतेची व्याप्ती आहे.

देवाच्या सर्वज्ञतेचे वर्णन करणारा पवित्र शास्त्राचा कदाचित सर्वात परिचित भाग म्हणजे स्तोत्र 139:1-6 आणि वचन 15-16, जे म्हणते, “परमेश्वरा, तू माझा शोध घेतला आहेस आणि तू मला ओळखलेस. मी केव्हा बसतो आणि केव्हा उठतो हे तुला माहित आहे; तुला माझे विचार दुरूनच कळतात. माझे बाहेर जाणे आणि झोपणे हे तुला समजते. तू माझ्या सर्व मार्गांशी परिचित आहेस. माझ्या जिभेवर एक शब्द येण्याआधी, हे परमेश्वरा, तुला ते पूर्णपणे माहित आहे. तू मला मार्गे आणि पुढे हेम करतोस आणि तू माझ्यावर हात ठेवतोस. असे ज्ञान माझ्यासाठी खूप आश्चर्यकारक आहे, माझ्यासाठी ते मिळवण्यासाठी खूप उंच आहे... जेव्हा मला गुप्त ठिकाणी बनवले गेले, जेव्हा मी पृथ्वीच्या खोलवर एकत्र विणले गेले तेव्हा माझी चौकट तुझ्यापासून लपलेली नव्हती. तुझ्या नेत्रांनी माझे विकृत शरीर पाहिले; माझ्यासाठी ठरवून दिलेले सर्व दिवस त्यांपैकी एक होण्याआधी तुझ्या पुस्तकात लिहिले होते.” आपल्याला इतक्या

क्लिष्टतेने ओळखणाऱ्या देवाला समजून घेणे खरोखरच आपल्या मर्यादित आकलनाच्या पलीकडे आहे!

इतकेच नाही तर देवाला त्याच्या इतर सृष्टी, जसे की पक्षी आणि अगदी ताऱ्यांबद्दलही माहिती आहे. स्तोत्र 147:4-5 म्हणते, "तो ताऱ्यांची संख्या ठरवतो आणि प्रत्येकाला नावाने संबोधतो. आपला प्रभू महान आणि सामर्थ्यशाली आहे. त्याच्या समजुतीला मर्यादा नाही." स्तोत्र 50:11 म्हणते की देव "पर्वतावरील प्रत्येक पक्ष्याला ओळखतो."

भविष्यात घडणाऱ्या घटनांच्या संदर्भात देवालाही माहित आहे. त्यांच्या भाकितांनुसार इतक्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या आहेत या वस्तुस्थितीमुळे आपल्याला ही वस्तुस्थिती शिकवली पाहिजे (उदा. यशया 7:14 मध्ये भाकीत केल्याप्रमाणे कुमारी जन्म आणि मत्तय 1:18-25 मध्ये पूर्ण झाले आणि बेथलेहेम, जेथे येशू येणार होता. मीखा 5:2 मध्ये भाकीत केल्याप्रमाणे जन्मलेला आणि लूक 2:4-7 मध्ये पूर्ण झाला). याने आपल्याला विश्वास दिला पाहिजे की देवाने बायबलच्या अनेक भागांमध्ये जे प्रकट केले आहे ते पूर्ण करेल, ज्यात प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाचा समावेश आहे जे भविष्यातील घटनांबद्दल बोलते, जसे की "लवकरच घडणाऱ्या गोष्टी" (प्रकटीकरण 1:1).

येशूची सर्वज्ञता

येशूने देखील त्याच्या पृथ्वीवरील सेवाकार्यात हा गुणधर्म वापरला आणि अशा प्रकारे त्याचा दैवी स्वभाव प्रदर्शित केला. पक्षाघात झालेल्या माणसाला पापांची क्षमा केल्याबद्दल त्याच्यावर ईश्वरनिंदा केल्याचा आरोप करणाऱ्या परुश्यांना फटकारताना, आपण हे शब्द

वाचतो, "त्यांचे विचार जाणून येशू म्हणाला, 'तुम्ही तुमच्या अंतःकरणात वाईट विचार का ठेवता?'" (मत्तय 9 :4). सर्वज्ञान फक्त देवासाठी राखीव आहे; जर येशूला त्यांचे विचार माहित असतील तर तो दैवी आहे!

पण लूक 2:52 बद्दल काय, जे म्हणते, "आणि येशू शहाणपणात आणि उंचीत वाढला आणि देव आणि मनुष्याच्या मर्जीत?" जर येशू आधीच सर्वज्ञ असेल तर त्याला शहाणपणा का वाढवावा लागला? येथे शहाणपण वाढण्याची कल्पना येशूच्या मानवतेला सूचित करते; लहानपणी त्याला अजून पूर्ण शहाणपण आले नव्हते.

जरी येशू पूर्णपणे देव होता (योहान 1:1, 14), जेव्हा त्याने मानवी स्वभाव स्वीकारला (फिलीपिकरांस 2:6-8), त्याच्या मानवतेमध्ये, त्याने स्वतःला सर्व क्षेत्रांमध्ये मानवी वाढीच्या सामान्य प्रक्रियेस समर्पित केले. नंतर, त्याच्या सार्वजनिक सेवेत, देव-मनुष्य म्हणून, येशूने नेहमी पित्याच्या इच्छेनुसार त्याच्या दैवी गुणधर्मांचा वापर केला (योहान 6:38). उदाहरणार्थ, काही प्रसंगी त्याचे सर्वज्ञान प्रदर्शित होते (मत्तय 9:4; योहान 2:23-25) आणि काही प्रसंगी, ते वापरण्यापासून प्रतिबंधित होते (मार्क 13:32) कारण ती पित्याची इच्छा होती.

पवित्र आत्म्याचे सर्वज्ञान

पवित्र आत्मा देखील सर्वज्ञ आहे. पौल 1 करिंथकर 2:11 मध्ये लिहितो, "कारण एखाद्या व्यक्तीचे विचार त्यांच्यातील स्वतःच्या आत्म्याशिवाय कोण जाणतो? त्याचप्रमाणे, देवाच्या आत्म्याशिवाय कोणीही देवाचे विचार जाणत नाही." हे विधान स्पष्टपणे दर्शवते की पवित्र आत्मा, जो देवाचे सर्व विचार जाणतो, तो देखील दैवी आहे!

तर, त्रयीकर्तीच्या तिन्ही व्यक्ती सर्वज्ञ आहेत. तो सर्व काही जाणतो आणि त्याच्यापासून काहीही लपलेले नाही. आता, या सत्यांचा विश्वासणाऱ्यांना कसा फायदा होतो? किमान चार प्रकारे.

1. हे आपल्याला देवाची अधिक स्तुती करण्यास प्रवृत्त करते

देव सर्वज्ञ आहे हे अविश्वासांना आवडत नसले तरी, विश्वासणाऱ्यांनी भयभीत होऊन या गुणधर्मासाठी देवाची स्तुती केली पाहिजे. सत्ये, जसे की देव आपल्याबद्दल सर्व काही गर्भापासूनच जाणतो, आपल्या डोक्याचे सर्व केस जाणून घेतो, आपण काय विचार करतो हे जाणून घेणे, कोणते शब्द बाहेर येण्यापूर्वीच आपल्या तोंडातून बाहेर पडतात हे जाणून घेणे, ताऱ्यांची संख्या जाणून घेणे. प्राण्यांची संख्या, आणि अशाच गोष्टींनी आपल्याला दाव्हिदच्या स्तुतीमध्ये असे म्हणण्यास प्रवृत्त केले पाहिजे की, "असे ज्ञान माझ्यासाठी खूप आश्चर्यकारक आहे, मला प्राप्त करणे खूप मोठे आहे" (स्तोत्र 139:6). या अद्भुत देवाला जाणून घेण्यासाठी आपण ज्यांचे डोळे उघडले आहेत त्यांनी प्रत्येक गोष्टीच्या त्याच्या ज्ञानाबद्दल सतत त्याची स्तुती केली पाहिजे.

2. त्रासलेल्या व्यक्तीला हे खूप सांत्वन देते

चाचण्यांमध्ये. लूक 12:7 मध्ये, येशू म्हणाला, "खरोखर, तुमच्या डोक्याचे सर्व केस मोजलेले आहेत. घाबरू नका; तुझी किंमत अनेक चिमण्यांपेक्षा जास्त आहे." किती दिलासा देणारा विचार! स्तोत्र 56:8 आपल्याला आठवण करून देतो की देव आपल्या अश्रूंची नोंद ठेवतो. म्हणून, मोठ्या परीक्षांच्या काळातही, आपण

काळजी करू नये कारण आपण कशातून जात आहोत हे त्याला माहीत आहे.

अपयशात. देवाच्या सर्वज्ञतेचे ज्ञान केवळ परीक्षांमध्येच सांत्वन देत नाही, तर जेव्हा आपण पाप केले आणि गडबड केली तेव्हा देखील सांत्वन मिळते. असे कसे? लक्षात ठेवा, देवाला सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत सर्वकाही माहीत आहे, अगदी आपली निर्मिती होण्यापूर्वीच. म्हणून, आपले कोणतेही पाप देवाला आश्चर्यचकित करत नाही, जरी ते आपल्याला आश्चर्यचकित करते.

स्तोत्र 103:14 म्हणते की देव जाणतो की “आपण माती आहोत.” त्याला माहीत आहे की आपण त्याला कधीकधी अपयशी ठरू. आणि आपण वारंवार अयशस्वी होऊ हे माहीत असूनही, देवाने आपल्याला शेवटपर्यंत वाचवण्यासाठी आणि जतन करण्यासाठी आपले स्थिर प्रेम आपल्यावर ठेवले आहे. ते खूप दिलासादायक आहे! म्हणूनच आपण आपली सर्व पापे आणि अपयश देवासमोर मोकळेपणाने कबूल करू शकतो आणि लाजाळू नाही. त्याला आपले अपयश माहीत आहे. आपण आपल्या कबुलीजबाबात शुद्ध व्हावे अशी त्याची इच्छा आहे जेणेकरून आपण त्याचे सांत्वन अनुभवू शकू (1 योहान 1:9). शिवाय, देव आपल्या पापांची नोंद ठेवत नाही. स्तोत्र 130:3-4 म्हणते, “प्रभु, तू पापांची नोंद ठेवलीस, तर कोण उभा राहू शकेल? पण तुझ्याजवळ क्षमा आहे, जेणेकरून आम्ही आदराने तुझी सेवा करू शकू.” देव केवळ आपल्या पापांची नोंदच ठेवत नाही, तर जेव्हा आपण त्याची मुले बनू तेव्हा तो “(आमच्या) पापांची आठवण ठेवणार नाही” (इब्री 8:12; यशया 43:25) वचन देतो. गैरसमज करून घेऊ नका. जेव्हा देव आपली पापे विसरतो तेव्हा त्याला स्मरणशक्तीची समस्या नसते; याचा अर्थ

देव त्यांना न्यायाच्या दिवशी आपल्या चेहऱ्यावर परत फेकणार नाही.

पेत्राने तीन वेळा प्रभूला नाकारले तेव्हा त्याने पाप केले, परंतु जेव्हा पुनरुत्थान झालेल्या प्रभूने तिसऱ्यांदा त्याला "तू माझ्यावर प्रेम करतोस का?" असा प्रश्न विचारला. पेत्राची प्रतिक्रिया काय होती? "प्रभु, तुला सर्व काही माहित आहे; तुला माहित आहे की मी तुझ्यावर प्रेम करतो" (योहान 21:17, जोर माझे). पेत्राच्या आवाहनाचा आधार काय होता? येशूची सर्वज्ञता! दुसऱ्या शब्दांत, पेत्र म्हणाला, "प्रभु, तू माझे हृदय जाणतोस. जरी मी तुला नाकारले, तरी तुला माहिती आहे की मी ते भीतीपोटी केले आहे. खोलवर, तुला माहित आहे की मी तुझ्यावर प्रेम करतो." असे तो म्हणत होता. आणि प्रेमळ येशूने त्याला मोकळेपणाने क्षमा केली आणि त्याला सेवेत परत आणले. आता, ते दिलासादायक आहे!

कधीकधी, आपण आपल्या पापांची क्षमा मागितल्यानंतरही आपली अंतःकरणे आपल्याला दोषी ठरवतात. आम्ही सतत स्वतःला मारहाण करतो. आपण असे करण्यापासून परावृत्त केले पाहिजे! योहानचे आश्वासन लक्षात ठेवा, "जर आपली अंतःकरणे आपल्याला दोषी ठरवतात, तर आपल्याला माहित आहे की देव आपल्या अंतःकरणापेक्षा मोठा आहे आणि तो सर्व काही जाणतो" (1 योहान 3:20). सर्व गोष्टींच्या देवाच्या ज्ञानाने सांत्वन घ्या.

3. हे आम्हाला आत्मविश्वासाने प्रार्थना करण्यास प्रोत्साहित करते

मत्तय 6:8 मध्ये, प्रार्थनेच्या संदर्भात, आपला प्रभु स्वतः देवाच्या सर्वज्ञतेची आठवण करून देऊन प्रार्थना करण्यास प्रोत्साहित

करतो: "तुम्ही त्याच्याकडे विचारण्यापूर्वी तुम्हाला काय हवे आहे हे तुमच्या पित्याला माहित आहे." आता, काहींना याच शब्दांमुळे प्रार्थनेत अडचण येत आहे, ते आश्चर्यचकित करतात की जर देवाला माहित आहे की आपल्याला काय हवे आहे, तर आपण प्रार्थना का करावी? सर्वज्ञात देव सर्व गोष्टींचा शेवट ठरवतो, तो साधनांचीही नियुक्ती करतो. दुस-या शब्दात, प्रार्थना हे एक साधन आहे ज्याद्वारे देवाने आधीच योजलेल्या गोष्टी पूर्ण करतो. तसेच, प्रार्थना हा त्याच्यावर आपले अवलंबन व्यक्त करण्याचा एक मार्ग आहे. म्हणूनच देवाच्या कृपेच्या सिंहासनाजवळ जाताना आपण खूप आत्मविश्वास बाळगू शकतो, कारण त्याला आपल्या सर्व गरजांची पूर्ण जाणीव आहे!

4. हे उत्तरदायित्वाची अधिक जाणीव निर्माण करते

नीतिसूत्रे 5:21 म्हणते, "कारण तुझे मार्ग परमेश्वराच्या नजरेत आहेत आणि तो तुझे सर्व मार्ग तपासतो."

नीतिसूत्रे 15:3 म्हणते, "परमेश्वराचे डोळे सर्वत्र आहेत, ते वाईट आणि चांगल्यावर लक्ष ठेवतात." हे वचन त्यांच्यासोबत मोठ्या जबाबदारीची भावना घेऊन येतात. *आपण जे काही विचार करतो किंवा करतो ते देवाच्या ज्ञानापासून लपलेले नाही.*

बायबल पुढे जाते. देवाला आपले सर्व मार्ग माहित आहेतच, पण त्याला आपले *सर्व हेतू देखील माहित आहेत.* त्यामुळे, केवळ आपण काय करतो हे महत्त्वाचे नाही, तर आपण ते का करतो याचे हेतूही महत्त्वाचे आहेत! 1 करिंथकर 4:5 मध्ये पौल हे स्पष्ट करतो, "म्हणून ठरलेल्या वेळेपूर्वी कशाचाही न्याय करू नका; परमेश्वर येईपर्यंत थांबा. अंधारात जे दडले आहे ते तो प्रकाशात आणेल आणि

अंतःकरणातील हेतू उघड करेल. त्या वेळी, प्रत्येकाला देवाकडून त्यांची स्तुती मिळेल." हा वचन सर्व प्रकारच्या निर्णयास मनाई करत नाही परंतु इतरांच्या हृदयाच्या हेतूंचा न्याय करण्यास मनाई करतो. आम्हाला प्रत्येक हृदयाचे हेतू माहित नाहीत. फक्त देवालाच माहित आहे आणि तो भविष्यात त्यांच्या हेतूंचा न्याय करेल.

उदाहरणार्थ, आम्ही असू शकतो:

- बाहेरून नम्र पण आतून गर्विष्ठ.
- बाहेरून उदार पण आतून लोभी.
- आपल्या सेवेत बाह्यतः निः स्वार्थी पण आतून आपल्या स्वार्थी कार्यक्रमांला चालना देण्याचा प्रयत्न करतो.
- बाहेरून प्रेमळ पण आतून मत्सर आणि द्वेषाने भरलेले.

यादी पुढे जाऊ शकते. तळ ओळ ही आहे: *केवळ बाह्य कृती देवाला मूर्ख बनवत नाहीत. तो अंतःकरण पाहतो आणि हेतू तपासतो.* आपण बाह्यतः "ख्रिस्ती" काहीतरी करू शकतो आणि इतर जण आपली प्रशंसाही करू शकतात. तरीही आपले खरे हेतू देव जाणतो! म्हणूनच मुखवटा घालणे निरुपयोगी आहे - मुद्दाम ढोंगीपणा करणे निरुपयोगी आहे. देव जाणतो "खरा" तू आणि मी! उलट देखील लागू होते. जरी इतरांनी काही कृतीबद्दल आपल्यावर टीका केली तरीही, आपला हेतू खरोखरच ईश्वरनिष्ठ असल्यास, आपण त्यामध्ये सांत्वन घेऊ शकतो की देवाला आपले खरे हेतू माहित आहेत - जरी लोकांना ते माहित नसले तरीही. अशा प्रकारे देवाचे परिपूर्ण ज्ञान उत्तरदायित्वाची अधिक जाणीव आणते.

तर, देवाच्या सर्वज्ञतेबद्दल जाणून/चिंतन केल्याने आस्तिक चार फायदे अनुभवू शकतात:

1. हे आपल्याला देवाची अधिक स्तुती करण्यास प्रवृत्त करते.
2. यामुळे आपल्या त्रासलेल्या आत्म्यांना खूप सांत्वन मिळते.
3. हे आपल्याला आत्मविश्वासाने प्रार्थना करण्यास प्रोत्साहित करते.
4. हे उत्तरदायित्वाची अधिक भावना निर्माण करते.

तथापि, गैर-ख्रिस्ती लोकांसाठी, देवाच्या सार्वभौमत्वाच्या गुणधर्मांसह (म्हणजे, देव जे काही करू इच्छितो ते करतो) या गुणधर्मांपैकी हे एक आहे, जे त्यांना सर्वात जास्त त्रास देते. का? स्वभावाने, आम्हाला कोणीही आमच्याबद्दल जाणून घ्यायचे आहे त्यापेक्षा जास्त जाणून घ्यायचे नाही, अगदी पाप नसलेल्या समस्यांबद्दलही. आणि जेव्हा स्पष्टपणे वाईट कृतींचा विचार केला जातो तेव्हा या गुणधर्माचा प्रतिकार आणखी मोठा असतो. उदाहरणार्थ, व्यभिचार यापुढे असे म्हटले जात नाही. आता, याला "खाजगी प्रकरण" म्हटले जाते, याचा अर्थ हा तुमचा कोणताही व्यवसाय नाही. आणि अशी विचारसरणी देवाकडे सुद्धा विस्तारते: देवा, माझ्या आयुष्यात घुसखोरी करू नकोस. मी काय करतो तो माझा खाजगी व्यवसाय आहे.

येशूने योहान 3:19 मध्ये स्पष्ट शब्दांत या मनोवृत्तीचा सारांश दिला आहे, "हा निर्णय आहे: जगात प्रकाश आला आहे, परंतु लोकांना प्रकाशाऐवजी अंधार आवडतो कारण त्यांची कृत्ये वाईट होती." पापी मानवतेची त्यांची कृत्ये उघड होऊ इच्छित नाहीत: हे माझे खाजगी जीवन आहे. मला लाजवून नका किंवा माझ्या कृतीबद्दल मला वाईट वाटू देऊ नका. फक्त मला एकटे सोडा. आणि जर कोणी देवाचे सर्व गोष्टींचे ज्ञान समोर आणले आणि आपण त्याला एक दिवस हिशेब द्यायलाच हवा, तर प्रचंड विरोध होईल.

हा प्रकार नवीन नाही. हे यशयाच्या काळातही होते जेव्हा नीतिमानांनी त्यांच्या पापांसाठी दुष्टांचा सामना केला: "हे बंडखोर लोक, फसवी मुले, परमेश्वराची शिकवण ऐकण्यास तयार नसलेली मुले आहेत. ते द्रष्ट्यांना म्हणतात, 'यापुढे दृष्टान्त पाहू नका!' आणि संदेष्ट्यांना, 'आम्हाला योग्य ते दृष्टान्त देऊ नका! आम्हाला आनंददायी गोष्टी सांगा, भ्रमाची भविष्यवाणी करा. हा मार्ग सोडा, या मार्गावरून जा आणि इस्राएलच्या पवित्र देवाशी आमचा सामना करणे थांबवा!" (यशया 30:9-11). देवाची आठवण करून देऊ नका. आम्हाला एकटे सोडा. आम्ही काय करतो हा आमचा खाजगी व्यवसाय आहे. अशी त्यांची वृत्ती होती.

तुम्ही पहा, पोलिस गटाचे ते जुने लोकप्रिय गाणे आवडणे ही एक गोष्ट आहे, ज्याचे हे बोल आहेत: "तुम्ही घेतलेला प्रत्येक श्वास, तुमची प्रत्येक हालचाल, तुमचा प्रत्येक बंधन तुटता, तुम्ही टाकलेले प्रत्येक पाऊल, मी तुम्हाला पाहत राहीन. " पण जेव्हा देव आपला प्रत्येक विचार आणि प्रत्येक हालचाली पाहतो तेव्हा ही वेगळी गोष्ट आहे! तो एक विद्रोह करणारा विचार आहे. आणि पापी लोक देव असल्याबद्दल देवाचा तिरस्कार करतात! पण हे सर्वज्ञ देवाला तो जो आहे तो होण्यापासून रोखणार नाही. तो आपल्या इच्छेपुढे झुकणार नाही किंवा आपल्याला सामावून घेण्याचे त्याचे मार्ग बदलणार नाही. त्याला आमच्याबद्दल सर्व काही माहित आहे आणि तो आम्हाला हिशोबासाठी कॉल करेल. आपण त्याच्यापासून सुटू शकत नाही. इब्री 4:13 म्हणते, "सर्व सृष्टीतील कोणतीही गोष्ट देवाच्या दृष्टीपासून लपलेली नाही. ज्याला आपण हिशोब द्यावा त्याच्या डोळ्यासमोर सर्व काही उघड झाले आहे आणि उघडे आहे." लक्ष द्या, सर्वज्ञ आणि सर्व पाहणाऱ्या देवासमोर "सर्व काही उघडे पडले आहे आणि उघडे पडले आहे"!

अंधारात आपण काय करतो, त्यालाच माहीत. स्तोत्र 139:11-12 म्हणते, "जर मी म्हणालो, 'अंधार मला नक्कीच लपवेल आणि प्रकाश माझ्याभोवती रात्र होईल,' तर तुम्हाला अंधारही गडद होणार नाही; रात्र दिवसासारखी चमकेल, कारण अंधार तुमच्यासाठी प्रकाशासारखा आहे." दानियेल 2:22 वाचतो, "तो खोल आणि लपलेल्या गोष्टी प्रकट करतो; अंधारात काय आहे ते त्याला माहीत आहे आणि प्रकाश त्याच्याबरोबर राहतो." दुष्ट नेत्यांना "वाईट कट रचण्यासाठी" (यहज्केल 11:2) फटकारताना, देवाने हेच म्हटले आहे, "तुझ्या मनात काय चालले आहे ते मला माहीत आहे" (11:5), ज्यामुळे त्यांना त्याच्या सर्वज्ञतेची आठवण होते.

या उलट, स्तोत्र 10:11ब आणि 13ब नुसार, दुष्ट लोक असा विचार करतात: "देव कधीच लक्षात घेणार नाही; तो आपला चेहरा झाकतो आणि कधीही पाहत नाही...तो मला हिशोबात कॉल करणार नाही." पण ते विसरतात की देव पाहत आहे. ईयोब 34:21 म्हणते, "त्याची नजर मर्त्यांच्या मार्गावर आहे; तो त्यांची प्रत्येक पावले पाहतो." जे लोक त्यांची पापे पाहत नसल्यासारखे जगतात त्यांच्याबद्दल देव स्वतः काय म्हणतो ते पहा:

गणना 32:23 - तुमचे पाप तुम्हाला शोधून काढेल याची खात्री करा.

यिर्मया 16:17 - माझी नजर त्यांच्या सर्व मार्गावर आहे; ते माझ्यापासून लपलेले नाहीत आणि त्यांचे पाप माझ्या डोळ्यांपासून लपलेले नाही."

होशेय 7:2 - पण त्यांची सर्व वाईट कृत्ये मला आठवत आहेत हे त्यांना कळत नाही. त्यांची पापे त्यांना ग्रासतात; ते नेहमी माझ्यासमोर असतात.

आणि एके दिवशी, सर्व काही पाहणारा हा देव अशा लोकांचा न्याय करेल जे त्यांच्या पापांपासून वळले नाहीत आणि त्याच्याकडे वळले नाहीत. हे चेतावणीचे त्याचे गंभीर शब्द आहेत: "प्रत्येक व्यक्तीला त्यांच्या वागणुकीनुसार, त्यांच्या कृत्यांनुसार योग्य प्रतिफळ देण्यासाठी मी प्रभु हृदयाचा शोध घेतो आणि मन तपासतो" (यिर्मया 17:10; प्रकटीकरण 2:23 देखील पहा).

ज्या देवाने आपला पुत्र येशूवर विश्वास ठेवला, ज्यांनी त्यांच्या पापांची शिक्षा घेतली, त्यांची पापे विसरण्याचे वचन देतो, तोच आणखी एका गोष्टीचे वचन देतो: जे लोक त्यांची पापे रक्तात झाकून न ठेवता मरतात त्यांच्या पापांची आठवण ठेवेल. त्याचा पुत्र येशूचा. आणि तो त्यांना त्यांच्या लक्षात आणून देईल ज्याप्रमाणे तो अंतिम निर्णय सांगतो - त्यांना अनंतकाळासाठी अग्नीच्या तळ्यात फेकून.

तर, ज्यांनी येशूवर कधीही विश्वास ठेवला नाही त्यांच्यासमोर हे वास्तव आहे. देवाची सर्वज्ञता तुमची सर्व पापे उजेडात आणेल. अशा समाप्तीपासून वाचण्याचा एकमेव मार्ग म्हणजे आपल्या पापांपासून वळणे आणि केवळ येशूवर विश्वास ठेवणे. आज करशील का?

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?

2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

नीतिसूत्रे 5:21 - मनुष्याचे मार्ग परमेश्वराच्या दृष्टीसमोर आहेत;
आणि तोच त्याच्या सर्व वाटा नीट करतो.

प्रार्थना

परमेश्वरा, तू सर्वज्ञ आहेस. तुझ्यापासून काहीही लपलेले नाही. कृपया मला त्यात सांत्वन मिळवण्यास मदत करा आणि त्याच वेळी, जेव्हा मला मोह होतो तेव्हा ते सत्य लक्षात ठेवा. तुला माझे हेतू माहित आहेत, मी जे करतो ते का करतो. इतरांना फसवण्यासाठी मुखवटा घालण्यापासून माझे रक्षण करा आणि त्या प्रक्रियेत, स्वतःला मूर्ख बनवा. कृपया मला आतून आणि बाहेरून स्वच्छ जीवन जगण्यास मदत करा. आमेन!

गुण 5: देवाचे पितृत्व

देवाच्या पितृत्वाचा संदर्भ त्याच्याद्वारे त्याच्याकडे येणाऱ्या
प्रत्येकाचा पिता आहे
त्याचा पुत्र, येशू ख्रिस्तावर विश्वास.

त्याच्या पुस्तकात, देवाला जाणणे, जे.आय. पॅकरने देवाच्या पितृत्वाविषयी खालील लिहिले:

एखाद्या व्यक्तीला ख्रिस्ती धर्म किती चांगला समजतो हे जर तुम्हाला ठरवायचे असेल, तर तो देवाचे मूल असण्याचा आणि देवाला त्याचा पिता मानण्याचा विचार किती करतो ते शोधा. जर हा विचार त्याच्या उपासना आणि प्रार्थना आणि त्याच्या संपूर्ण जीवनाकडे पाहण्याचा दृष्टीकोन प्रवृत्त करतो आणि नियंत्रित करतो, तर याचा अर्थ त्याला ख्रिस्ती धर्म अजिबात समजत नाही. ख्रिस्ताने शिकवलेल्या प्रत्येक गोष्टीसाठी, नवीन कराराला नवा बनवणारी प्रत्येक गोष्ट आणि जुन्यापेक्षा अधिक चांगली, केवळ यहुदी लोकांच्या विरुद्ध विशिष्टपणे ख्रिस्ती असलेली प्रत्येक गोष्ट, देवाच्या पितृत्वाच्या ज्ञानात सारांशित आहे. 'फादर' हे देवाचे ख्रिस्ती नाव आहे.

देवाच्या गुणधर्माचा अभ्यास करण्याचा संपूर्ण उद्देश त्याच्याबद्दलच्या आपल्या ज्ञानात वाढ करणे हा आहे - कारण देव केवळ त्याच्या गुणधर्माद्वारे ओळखला जातो - देवाला अधिक

चांगल्या प्रकारे समजून घेण्यासाठी देवाचे आस्तिक पिता म्हणून हे ज्ञान आवश्यक आहे. म्हणून या अध्यायात आपण देवाकडे आपला पिता म्हणून पाहणार आहोत.

योहानात, येशू कोण आहे (योहान 1:1-5) आणि योहान बाप्तीस्मा करण्या त्याची ओळख करून दिल्याने त्याला ज्यू लोकांकडून मिळालेल्या स्वागताचे वर्णन करून योहान त्याच्या सुवार्तेची सुरुवात करतो (योहान 1:6-13). बहुसंख्य लोकांनी त्याला नाकारले, तरीही काहींनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला. आणि त्या अल्पसंख्याकांना ज्याने येशूला आलिंगन दिले, योहानने त्यांना या आश्वासनाच्या शब्दांनी सांत्वन दिले: "तरीही ज्यांनी त्याला स्वीकारले, ज्यांनी त्याच्या नावावर विश्वास ठेवला त्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा अधिकार दिला" (योहान 1:12). येशूवरील विश्वासामुळे आपण देवाची मुले आहोत - हेच वचन आहे, देवाला आपला पिता म्हणून संबोधण्याची हीच खरी खात्री आहे. आणि ही प्रक्रिया ज्याद्वारे देव आपल्याला त्याची मुले बनवतो आणि त्याद्वारे आपण त्याला "पिता" म्हणण्यास सक्षम करतो त्याला बायबल "दत्तक" असे म्हणते. दत्तक हा सर्वोच्च विशेषाधिकार आहे जो आपण अनुभवू शकतो - अगदी औचित्य पेक्षाही उच्च. मला समजावून सांगा.

ज्या क्षणी आपल्याला पापांची क्षमा मिळते त्याच क्षणी औचित्य निर्माण होते. हे असे आहे की जेव्हा एक दोषी पापी पवित्र देवासमोर उभा राहतो, त्याला मृत्यूची शिक्षा दिली जाते, पापांपासून पश्चात्ताप केल्यामुळे आणि येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवल्यामुळे पाप आणि अपराधापासून मुक्त होतो. औचित्य हा इतर प्रत्येक आशीर्वादाचा पाया आहे कारण तो आपली प्राथमिक आध्यात्मिक गरज पूर्ण करतो. तथापि, तो सर्वोच्च आशीर्वाद नाही. का? न्याय्यता ही एक

कायदेशीर संज्ञा आहे जी देवाला न्यायाधीश म्हणून पाहते. याचा संबंध देवाच्या पवित्र नियमासमोरील आपल्या भूमिकेशी आहे. दुसरीकडे, दत्तक घेणे ही एक कौटुंबिक कल्पना आहे. दत्तक घेताना, "देव आपल्याला त्याच्या कुटुंबाचा सदस्य बनवतो." दत्तक घेणे देवाला पिता मानतो, त्यामुळे जवळीक, आपुलकी आणि उदारता दर्शवते. "देव न्यायाधीशाशी बरोबर असणे ही एक मोठी गोष्ट आहे, परंतु देव पित्याने प्रेम करणे आणि त्याची काळजी घेणे खूप मोठे आहे." कदाचित ही संकल्पना अधिक चांगल्या प्रकारे समजून घेण्यासाठी खालील चित्रण आम्हाला मदत करू शकेल:

समजा एखाद्याने तुमच्या मुलाचा खून केला आणि त्याला तुरुंगात टाकले, त्याला मृत्युदंडाची शिक्षा झाली. तू त्या माणसाला माफ करून सोड. ती स्वतःच एक मोठी गोष्ट असेल. पण तू तिथे थांबत नाहीस. मारेकऱ्याची तुरुंगातून सुटका झाल्यानंतर, आता तुम्ही त्याला दत्तक घ्या, त्याला तुमचा मुलगा बनवा आणि तुमच्या मुलाला जे विशेषाधिकार मिळाले असते ते त्याला द्या! ते कसे दिसेल? लोक तर तुला वेडा म्हणतील! पण हे तुमच्या प्रेमाची उंची आणि ज्याने तुमच्या मौल्यवान मुलाला मारले त्याचा आशीर्वाद दिसून येईल.

हे औचित्य आणि दत्तक घेण्याचे बायबलमधील चित्र नाही का? देव औचित्याने थांबवू शकला असता. पण त्याने तसे केले नाही. न्याय्यतेच्या आशीर्वादाच्या वर, त्याने आम्हाला आणखी चांगले दत्तक दिले, ज्याद्वारे तो आम्हाला त्याचे पुत्र आणि मुली बनवतो! म्हणूनच दत्तक घेणे हे न्याय्यतेपेक्षा अविश्वसनीय आशीर्वाद आहे. आणि दत्तक घेतल्यानेच आपल्याला देवाचे पितृत्व स्पष्टपणे दिसून येते.

पिता म्हणून देवाची संकल्पना जुन्या करारातही होती (निर्गम 4:22; स्तोत्र 103:13; यशया 64:8). तथापि, नवीन करारात, आपण देवाचे पितृत्व संपूर्ण अर्थाने पाहतो, हे पाहून दत्तक संकल्पना आपल्यासमोर अधिक स्पष्टपणे प्रकट होते. अनुवादित दत्तक शब्द 5 वेळा दिसून येतो - त्याच्या सर्व घटना पौलच्या पत्रांमध्ये दिसून येतात (रोमकरांस 8:15, 23, 9:4; गलतीकर 4:5; इफिस 1:5). पौलच्या वाचकांना ही संकल्पना स्पष्टपणे समजली असेल कारण जुन्या कराराच्या काळापेक्षा नवीन कराराच्या काळात दत्तक घेणे अधिक सामान्य होते (जरी फारोच्या मुलीने मोशेला दत्तक घेतले होते). रोमन काळात, श्रीमंत लोकांनी तरुण प्रौढांना दत्तक घेण्याची प्रथा होती ज्यांना ते योग्य वाटतात आणि कुटुंबाचे नाव पुढे ठेवू शकतात. अनेक कैसरांनीही ही प्रथा पाळली.

तथापि, देवाने आपल्याला दत्तक घेणे हे मानवी दत्तकांपेक्षा वेगळे आणि उच्च आहे. देवाने आपल्याला दत्तक घेतले नाही कारण त्याला गरज होती किंवा त्याने आपल्यामध्ये काहीतरी चांगले पाहिले म्हणून त्याचा फायदा झाला. त्याने आपल्यामध्ये जे काही पाहिले ते बंडखोर होते ज्यांनी त्याच्याकडे पाठ फिरवली. तरीही, त्याने आपल्याला दत्तक घेतले कारण त्याने असे करणे निवडले - निखळ प्रेमातून (इफिस 1:4-5). असे प्रेम मनाला भिडणारे असते! योहान 17:26 मध्ये, येशूची इच्छा होती की पित्याने जे येशूचे अनुसरण करतात त्याच प्रेमाने जे येशूचे अनुसरण करतात त्यांच्यावर त्याच प्रेमाने प्रेम करावे: "मी तुम्हाला त्यांची ओळख करून दिली आहे, आणि तुमच्यावर प्रेम करण्यासाठी मी तुम्हाला ओळखत राहीन. माझ्यासाठी त्यांच्यामध्ये असावे आणि मी स्वतः त्यांच्यामध्ये असावे." दैवी कुटुंबात भेद नाही. येशूवर जसे प्रेम केले जाते तसे आपल्यावरही प्रेम आहे! प्रेषित योहानने स्तुतिसुमने उधळली यात

काही आश्चर्य नाही, "पाहा पित्याने आपल्यावर किती महान प्रेम केले आहे की आपण देवाची मुले म्हणू!" (1 योहान 3:1).

आणि ज्या प्रेमामुळे आपल्याला स्वीकारले जाते त्याचे किमान चार व्यावहारिक फायदे होतात.

1. दत्तक घेणे आपल्याला देवाला आपला पिता म्हणण्यास सक्षम करते

"अब्बा, पिता" हा शब्द येशूने देवाला त्याचा पिता म्हणून संबोधताना वापरला होता (मार्क 14:36). पवित्र आत्म्याच्या निवासी उपस्थितीमुळे विश्वासणारे त्याला "अब्बा, पिता" (गलतीकरांस 4:6) देखील म्हणू शकतात. अनंतकाळ टिकणारे एक वैभवशाली नवीन नाते प्रस्थापित झाले आहे. आपल्यावर प्रेम आहे, आपली काळजी घेतली जाते आणि आपल्या अद्भुत स्वर्गीय पित्यापासून कधीही वेगळे होणार नाही!

2. दत्तक घेणे आपले प्रार्थना जीवन समृद्ध करते

जेव्हा आपण प्रार्थना करतो तेव्हा येशूने आपल्याला देवाला "आमचा स्वर्गातील पिता" म्हणून संबोधण्यास शिकवले (मत्तय 6:9). ही जवळीक आपल्याला आपल्या सर्व विनंत्यांसह आपल्या पित्याकडे जाण्यास सक्षम करते कारण तो आपली काळजी घेतो. आपण चिंतामुक्त होऊ शकतो. आपण अपराधीपणापासून मुक्त होऊ शकतो. जेव्हा आपण ते कबूल करतो तेव्हा तो आपल्या सर्व पापांची क्षमा करतो. आपला प्रेमळ पिता नेहमी आपल्या मुलांच्या प्रार्थना ऐकतो आणि त्याच्या चांगल्या इच्छेनुसार आणि आनंदानुसार त्यांना उत्तर देतो.

3. दत्तक घेणे भविष्यासाठी आपली आशा मजबूत करते

पौल आपल्याला रोमकरांस 8:23ब मध्ये सांगतो की "ते आपणही स्वतः दत्तकपणाची म्हणजे आपल्या शरीराच्या मुक्तीची वाट पाहत असता आपल्या ठायी कण्हत आहोत." तो पुढे म्हणाला, "कारण याच आशेने आपण वाचलो होतो. पण जी आशा दिसत आहे ती आशा मुळीच नाही. त्यांच्याकडे आधीच काय आहे याची कोण आशा करतो? परंतु जर आपण अद्याप आपल्याजवळ नसलेल्या गोष्टीची आशा केली तर आपण धीराने त्याची वाट पाहत आहोत" (रोमकरांस 8:24-25). थोडक्यात, पौल म्हणत होता की दत्तक घेण्याचा पूर्ण अनुभव जेव्हा आपल्याला गौरवी शरीरे प्राप्त होतात तेव्हा येईल. या सत्याने आपल्याला या वर्तमान जीवनातील परीक्षांना सहन करण्याची स्थिर आशा भरली पाहिजे. 2 करिंथकर 1:22ब नुसार, देवाने "आपल्या अंतःकरणात त्याचा आत्मा ठेवला आहे, जे घडणार आहे त्याची हमी देतो." "जे घडणार आहे याची हमी देणे" या वाक्यांशाचा अर्थ असा आहे की भविष्यात, आपण आपल्या गौरवी अवस्थेत सर्वकाळासाठी प्रभूसोबत असू. हे सत्य आपली आशा देखील मजबूत करते.

4. दत्तक घेणे आपल्याला देवाकडून प्रशिक्षित करण्यास सक्षम करते

इब्री 12: 5b-6 म्हणते, "माझ्या मुला, प्रभूच्या शिस्तीवर प्रकाश टाकू नकोस, आणि जेव्हा तो तुला फटकारतो तेव्हा धीर धरू नकोस, कारण प्रभु ज्याच्यावर प्रेम करतो त्याला शिस्त लावतो आणि तो ज्याला त्याचा मुलगा म्हणून स्वीकारतो त्याला तो शिक्षा करतो. " लेखक पुढे म्हणतात, "शिक्षणासाठी तुम्ही शिक्षा सहन करत

आहात; देव तुम्हांला पुत्राप्रमाणे वागवतो, आणि ज्याला बाप शिक्षा करत नाही असा कोण पुत्र आहे?" (इब्री 12:7). थोडक्यात, हिब्रूंचा लेखक म्हणतो की आपण देवाची मुले असल्यामुळे देव आपल्याला शिस्त लावतो. आणि ही चांगली गोष्ट आहे! हे दाखवते की आपण त्याची मुले आहोत! या शिस्तबद्ध प्रक्रियेचे अंतिम ध्येय इब्री 12:10 मध्ये सांगितले आहे: "म्हणजे आपण त्याच्या पवित्रतेचे वाटेकरी व्हावे म्हणून करतो."

दत्तक घेण्याच्या या चार फायद्यांच्या प्रकाशात (आणि बरेच काही जोडले जाऊ शकते), आमचा प्रतिसाद काय असावा? सोपे. आपण "देव आपल्या पित्याचे अनुकरण" केले पाहिजे. जर आपण त्याची मुले आणि मुली आहोत तर आपण कौटुंबिक साम्य दाखवले पाहिजे! आणि याचा अर्थ देव पवित्र असल्यामुळे आपण पवित्रतेचा पाठपुरावा केला पाहिजे (1 पेत्र 1:15-16). देवावर जसे प्रेम आहे तसे आपण प्रेम केले पाहिजे (इफिस 5:1-2), आपल्या शत्रूंवरही पसरलेल्या प्रेमाने (मत्तय 5:44-45). आपण एक कुटुंब आहोत हे देवाच्या मुलांनी कधीही विसरू नये. म्हणूनच कटुता, मत्सर आणि भांडणासाठी जागा नाही. आपण एकमेकांचे सुख-दुःख वाटून घेतो. देवामध्ये आपला किती प्रेमळ पिता आहे. आणि आपले भविष्य किती उज्वल आहे! मला विश्वास आहे की ही सत्ये आपल्या पित्याचे अनुकरण करण्याचा आपला पवित्र संकल्प मजबूत करतील!

जर तुम्ही देवाचे मूल नसाल आणि तरीही त्याला तुमचा पिता म्हणू शकत नसाल, तर या समस्येचे निराकरण करण्यासाठी आजचा दिवस चांगला असेल. तुमची पापे सोडून आणि तुमचा प्रभु आणि तारणहार म्हणून ख्रिस्ताला आलिंगन देऊन तुम्ही त्याच्या कुटुंबात दत्तक जाऊ शकता. पुन्हा एकदा, मी तुम्हाला योहान 1:12 ची आठवण करून देतो, "तरीही ज्यांनी त्याला स्वीकारले, ज्यांनी

त्याच्या नावावर विश्वास ठेवला त्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा अधिकार दिला." जेव्हा तुम्ही येशूवर विश्वास ठेवता तेव्हा तुमचे देवाच्या कुटुंबात त्याचा मुलगा किंवा मुलगी म्हणून स्वागत केले जाईल. आणि मग तुम्ही देखील दत्तक घेण्याच्या या सर्व फायद्यांचा आनंद घेऊ शकता! संकोच करू नका. कृपया या. देवाला त्याच्या कुटुंबात नेहमी अधिक मुलांसाठी जागा असते! मानवी वडिलांमध्ये कमकुवतपणा असतो आणि ते अनेकदा अपयशी ठरतात. तथापि, एकच आणि एकमेव स्वर्गीय पिता - प्रभु येशू ख्रिस्ताचा पिता याला कोणतीही कमतरता नाही. तो तुम्हाला कधीही विसरणार नाही किंवा अयशस्वी होणार नाही. तो तुमच्यावर सर्वकाळासाठी परिपूर्ण प्रेम करेल!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

रोमकरांस 8:15 - तु कारण पुन्हा भीती बाळगावी असा दासपणाचा आत्मा तुम्हांला मिळाला नाही; तर ज्याच्या योगे आपण "अब्बा! बापा!" अशी हाक मारतो असा दत्तकपणाचा आत्मा तुम्हांला मिळाला आहे.

प्रार्थना

पित्या, तुला आमचा स्वर्गीय पिता म्हणण्याचा तू आम्हाला किती विशेषाधिकार दिला आहेस. या आत्मीयतेबद्दल धन्यवाद. आपला प्रभु आणि तारणहार येशू जसा जगला त्याचप्रमाणे तुझ्या मुलांप्रमाणे जगण्यास आम्हाला मदत करा. जेव्हा तुम्ही आम्हाला शिस्त लावता तेव्हा आम्हाला नम्रतेची भावना द्या. तू ज्यांच्यावर प्रेम करतोस त्या सर्वांना तू शिस्त लावण्यास आणि तू आमच्या चांगल्यासाठी आणि तुझ्या गौरवासाठी करतोस हे लक्षात ठेवण्यास आम्हाला मदत करा. आमेन!

गुण 6: देवाचे प्रेम

देवाच्या प्रेमाचा अर्थ त्याला "स्वतःला आणि त्याच्या भेटवस्तू उत्स्फूर्तपणे, स्वेच्छेने, धार्मिकतेने आणि अनंतकाळने, वैयक्तिक प्राण्यांच्या भल्यासाठी, त्यांची योग्यता किंवा प्रतिसाद विचारात न घेता.

देवाचे प्रेम किंवा देवाचे प्रेम हे देवाच्या गुणधर्मांपैकी सर्वात ज्ञात आणि अनेकदा चर्चिते जाते. आपण 1 योहान 4:8 मध्ये वाचतो, "देव प्रीती आहे." 1 योहान 4:16 मध्ये देखील त्याचीच पुनरावृत्ती होते. काळजीपूर्वक लक्षात घ्या की देवाला प्रेम आहे असे म्हणत नाही तर देव प्रेम आहे. प्रेम हे केवळ देवाच्या गुणांपैकी एक नाही. त्याऐवजी, प्रेम हा देवाचा स्वभाव आहे. देवाचे इतर गुण, जसे की दया, चांगुलपणा, संयम आणि कृपा, प्रेमाशी जवळून संबंधित आहेत कारण ते देवाच्या प्रेमातून उद्भवतात. जितके जास्त आपण त्याचे प्रेम समजून घेऊ, तितकी आपली अस्वस्थ अंतःकरण शांती अनुभवे, आणि त्याचे आणि इतरांबद्दलचे आपले प्रेम अधिक वाढेल. हे ध्येय साध्य करण्यासाठी, आपण या अध्यायात देवाच्या प्रेमाची चार प्रमुख वैशिष्ट्ये पाहू आणि नंतर आपल्या जीवनासाठी व्यावहारिक अनुप्रयोग तयार करू.

वैशिष्ट्य #1: देवाचे प्रेम हे एक स्वैच्छिक प्रेम आहे

आपल्यावर प्रेम करण्याची कोणतीही सक्ती देव होता आणि नाही. त्याने आपले प्रेम आपल्यावर ठेवले नाही कारण आपण प्रेम करण्यास पात्र होतो. खरे तर ते नेमके उलट आहे. आपण अयोग्य लोक आहोत ज्यांनी त्याच्याविरुद्ध खूप पाप केले आहे. तरीही, देवाने, स्वतःहून, कोणत्याही बाह्य घटकांपासून प्रभावित न होता, आपल्यावर त्याचे प्रेम ठेवले आहे. आपण 1 योहान 4:10 मध्ये वाचतो, "हे प्रेम आहे: आपण देवावर प्रीति केली असे नाही, तर त्याने आपल्यावर प्रेम केले." नंतर, आपण 1 योहान 4:19 मध्ये वाचतो, "आम्ही प्रेम करतो कारण त्याने प्रथम आपल्यावर प्रेम केले."

देवाचे ऐच्छिक प्रेम ही केवळ नवीन कराराची संकल्पना नाही. जुन्या करारातही हे सत्य सांगितलेले आपण पाहतो. अनुवाद 7:7-8 मध्ये, देवाने इस्राएलावरील त्याच्या कराराच्या प्रेमाचे वर्णन इस्राएलच्या पात्रतेवर आधारित नसून त्याच्या स्वेच्छेने केलेल्या निवडीवर आधारित आहे: "परमेश्वराने तुमच्यावर प्रेम ठेवले नाही आणि तुम्हाला निवडले नाही कारण तुम्ही इतर लोकांपेक्षा जास्त संख्येने आहात., कारण तू सर्व लोकांमध्ये सर्वात कमी होतास. पण परमेश्वराने तुमच्यावर प्रेम केल्यामुळे आणि त्याने तुमच्या पूर्वजांना दिलेली शपथ पाळली म्हणून त्याने तुम्हाला सामर्थ्यशाली हाताने बाहेर आणले आणि इजिप्तचा राजा फारो याच्या हातून तुम्हाला गुलामगिरीतून सोडवले." सोप्या भाषेत सांगायचे तर, देवाने इस्राएलवर प्रेम केले कारण त्याने त्यांच्यावर प्रेम करणे निवडले.

वैशिष्ट्य #2: देवाचे प्रेम हे पवित्र प्रेम आहे

देवाचे प्रेम त्याची पवित्रता रद्द करत नाही. ते "देव प्रीती आहे" (1 योहान 4:8) देवाच्या इतर गुणांना कमी करत नाही किंवा नाकारत

नाही, जसे की "देव प्रकाश आहे" (1 योहान 1:5) किंवा "देव एक न्यायी न्यायाधीश आहे" (स्तोत्र 7:11). प्रसिद्ध योहान 3:16 उताऱ्यातही, "त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला" या वाक्यांशाद्वारे सूचित केल्याप्रमाणे, देवाने जगावर अशा प्रकारे प्रेम केले ज्यामध्ये पापासाठी प्रायश्चिताची तरतूद समाविष्ट होती. देवाचे प्रेम पवित्र आहे, याचा अर्थ तो पाप हलके घेऊ शकत नाही - अगदी त्याच्या मुलांच्या जीवनातही. म्हणूनच इब्री 12:6 म्हणते, "कारण ज्याच्यावर परमेश्वर प्रीती करतो, त्याला तो शिक्षा करतो आणि ज्या पुत्रांना तो स्वीकारतो त्या प्रत्येकाला फटके मारतो." तुमच्यामध्ये पुष्कळ जण दुर्बळ व आजारी आहेत, आणि बरेच निद्रेत आहेत, ह्याचे कारण हेच. (1 करिंथकर 11:30)! पवित्र प्रेम पापाकडे डोळे मिचकावू शकत नाही आणि करणार नाही.

वृत्तपत्रांनी एकदा एका वडिलांची आणि आईची कथा छापली होती, ज्यांना त्यांच्या लहान मुलीने कपाटातून काहीतरी घेतले आणि खाल्ले आहे हे पाहून मुलाला थरथरायला सुरुवात केली आणि चापट मारली. जेव्हा मुलाला तंद्री लागली तेव्हा त्यांनी धीर सोडला नाही, परंतु चार तास तिला थरथरत आणि थप्पड मारणे सुरूच ठेवले. एवढ्या किरकोळ गुन्ह्यासाठी जी क्रूर शिक्षा वाटत होती ती प्रत्यक्षात प्रेमाने भागवली होती. मुलाने झोपेच्या दहा गोळ्या गिळल्या होत्या आणि डॉक्टरांनी सांगितले की मुलाचा जीव वाचवण्याची एकमेव आशा तिला जागृत ठेवणे आहे.

त्याचप्रमाणे, देव आपल्याला कोणत्या मार्गावर नेतो हे आपल्याला नेहमी समजत नाही, परंतु आपण खात्री बाळगू शकतो की त्याची शिक्षा नेहमीच प्रेमातून जन्मलेली असते. देव वाऱ्याचा कडकपणा थांबवण्याचे निवडत नाही तर त्याऐवजी आपल्याला निर्देशित करतो आणि त्यांच्याद्वारे वाहून नेतो.

वैशिष्ट्य #3: देवाचे प्रेम एक त्यागात्मक प्रेम आहे

किंमत अपवादात्मकपणे जास्त असतानाही देवाचे प्रेम देते. मानवी प्रेम हे बहुधा उदात्त शब्दांद्वारे वैशिष्ट्यीकृत केले जाते परंतु रिकामे कृती, जसे की लग्नाच्या दिवशी दिलेली मोठी आश्वासने आणि त्यानंतर अनेक महिने किंवा वर्षानंतर कटू घटस्फोटाने पाहिले जाते. जेव्हा त्याग करावा लागतो, तेव्हा मानवी प्रेम, बहुतेक भाग, कोसळते.

देवाचे प्रेम मात्र तसे नाही. तो यज्ञ आहे. देवाच्या त्यागाच्या प्रेमाचे सर्वोच्च उदाहरण वधस्तंभापेक्षा स्पष्टपणे कुठेही दिसत नाही. येथेच देवाने तुमच्या आणि माझ्यासारख्या पापींना त्याचा सर्वात चांगला - त्याचा एकुलता एक पुत्र - प्रभु येशू ख्रिस्त रोमकरांस 5:6-8 मध्ये वाचल्याप्रमाणे दिला आहे, "तुम्ही पहा, अगदी योग्य वेळी, जेव्हा आम्ही अजूनही शक्तीहीन होतो, ख्रिस्त अधार्मिकांसाठी मरण पावला. नीतिमान व्यक्तीसाठी फार क्वचितच कोणी मरेल, जरी एखाद्या चांगल्या व्यक्तीसाठी कोणीतरी मरण्याचे धाडस करू शकेल. पण देव आपल्यावरचे त्याचे स्वतःचे प्रेम यात दाखवतो: आपण पापी असतानाच ख्रिस्त आपल्यासाठी मरण पावला. आणि आपण योहान 3:16 चे अतिशय परिचित शब्द कसे विसरू शकतो, "कारण देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होणार नाही तर त्याला अनंतकाळचे जीवन मिळेल."

फ्रान्समधील एका तरुणाची गोष्ट सांगितली जाते ज्यावर त्याच्या आईचे खूप प्रेम होते. तथापि, त्याने अत्यंत पापपूर्ण जीवनाचा अवलंब केला. तो एका दुष्ट स्त्रीकडे खूप आकर्षित झाला जिने त्याला आणखी पुढे पापाकडे ओढले. प्रेमळ आईने त्याला

पापापासून मागे घेण्याचा प्रयत्न केला, ज्यामुळे ती स्त्री आईचा द्वेष करू लागली. एका रात्री, महिलेने तरुणाला दारूच्या नशेत पाजले आणि तिच्यावर खरे प्रेम नसल्याचा आरोप केला. त्याने तसे वचन दिले. ती म्हणाली की जर त्याने तिच्यावर खरोखर प्रेम केले तर तो त्याच्या आईपासून मुक्त होईल, जी त्याला तिच्यापासून वेगळे करण्याचा प्रयत्न करीत होती.

कथा पुढे सांगते की तो तरुण त्या महिलेच्या घरातून धावत आला आणि त्याच्या घरी गेला जिथे त्याची आई झोपली होती. अत्यंत क्रूरतेच्या कृत्यामध्ये, त्याने आपल्या आईला मारहाण केली आणि नंतर तिचे हृदय फाडून आपल्या प्रियकराकडे आणले. आपल्या आईच्या रक्तस्त्राव झालेल्या हृदयासह तो आपल्या प्रियकराच्या घरी धावत असताना, तो दगडावरून घसरला, अडखळला आणि पडला. लगेच, रक्तस्त्राव झालेल्या हृदयाने ओरडले, "माझ्या मुला, तुला दुखापत झाली आहे का?"

तुमच्या आणि माझ्यासारख्या भयंकर पापी लोकांसाठी देव दाखवत असलेला त्याग प्रेमाचा हा प्रकार आहे. जेव्हा आपल्याला देवाच्या प्रेमावर शंका घेण्याचा मोह होतो तेव्हा आपण वधस्तंभाकडे पाहिले पाहिजे आणि देव आपल्यावर किती प्रेम करतो याची वारंवार आठवण करून दिली पाहिजे. ज्याने आपल्या पुत्राला आपल्यासाठी रोखले नाही तो आपल्याला विसरेल का (रोमकरांस 8:32)? तो आपल्याला सोडून देईल का? कधीही नाही!

वैशिष्ट्य #4: देवाचे प्रेम हे एक चिरंतन प्रेम आहे

मानवी प्रेम अनेकदा भावनिक भावनांवर आधारित असते जे वर आणि खाली जातात. जेव्हा माझ्या भावना जागृत होतील तेव्हा मी

तुझ्यावर प्रेम करेन. जेव्हा मला वाईट वाटेल तेव्हा मी तुझ्यापासून दूर राहीन. जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम केले आणि मला कधीही निराश केले नाही तर मी तुमच्यावर प्रेम करेन. नाही तर मी तुझ्यावर प्रेम करू शकत नाही.

देवाचे प्रेम मात्र तसे नाही. तो आपला विचार बदलत नाही. त्याचे प्रेम सदैव टिकते. स्वर्ग निर्माण होण्यापूर्वीच त्याने आपल्यावर प्रेम केले (इफिस 1:4-5). आणि नवीन आकाश आणि नवीन पृथ्वी निर्माण झाल्यानंतरही त्याचे प्रेम सदैव वाढेल. हे एक चिरंतन प्रेम आहे, जसे की देव स्वतः यिर्मयाद्वारे घोषित करतो, "मी तुझ्यावर चिरंतन प्रेम केले आहे; मी तुला अखंड दयाळूपणाने आकर्षित केले आहे" (यिर्मया 31:3). हा वचन प्रामुख्याने देवाच्या चिरंतन, निवडक, इस्रायलवरील कराराच्या प्रेमाचा संदर्भ देत असला तरी, आम्ही ते सर्व वयोगटातील सर्व विश्वासणाऱ्यांना कायदेशीरपणे लागू करू शकतो. रोमकरांस 8:38-39 मध्ये, पौल म्हणाला, "कारण मला खात्री आहे की मृत्यू किंवा जीवन, देवदूत किंवा भुते, वर्तमान किंवा भविष्य, कोणतीही शक्ती, उंची किंवा खोली किंवा सर्व सृष्टीतील इतर काहीही नाही, अशी माझी खात्री आहे. आपला प्रभु ख्रिस्त येशूमध्ये असलेल्या देवाच्या प्रेमापासून आपल्याला वेगळे करण्यास सक्षम असेल." पौलने पृथ्वीवरील कोणतीही गोष्ट आपल्याला देवाच्या प्रेमापासून विभक्त करू शकते का असा प्रश्न विचारला (रोमकरांस 8:35अ), आणि त्याने त्या प्रश्नाचे उत्तर नकारार्थी उत्तर दिले आणि सर्व संभाव्य शक्तींची यादी करून असे विभक्त होऊ शकत नाही - जे सर्व काही आहे (रोमकरांस 8:35ब-39).

खरंच, त्याचे प्रेम चिरंतन आहे. किती दिलासा देणारा विचार! जरी आपल्या जवळच्या आणि प्रियजनांसह सर्व जग आपला तिरस्कार

करत असले आणि नाकारत असले तरी आपल्याला सांत्वन मिळू शकते. विश्वाचा राजा ज्याने आपल्याला बनवले आणि आपल्या पुत्राला आपल्यासाठी मरण्यासाठी पाठवले तो आपल्यावर प्रेम करणे कधीही थांबवणार नाही. तो कधीच आपला द्वेष करणार नाही किंवा नाकारणार नाही - जरी आपण वाईटिरित्या अपयशी झालो तरीही. पेत्र येशूला तीन वेळा नाकारून अयशस्वी झाला. तरीही, येशू वैयक्तिकरित्या त्याच्याकडे आला आणि त्याला त्याच्या प्रेमाची खात्री दिली (योहान 21:15-17). जरी आपण तीव्र परीक्षांमधून जातो, आणि असे वाटते की देव दूर आहे किंवा आपल्याला नुकताच विसरला आहे, तेव्हा आपल्याला धीर सोडण्याची गरज नाही. देवाने आपल्यावर सार्वकालिक प्रेम केले आहे.

तर, आपण देवाच्या प्रेमाची चार सुंदर वैशिष्ट्ये पाहिली आहेत: ते स्वैच्छिक, पवित्र, त्यागात्मक आणि सार्वकालिक आहे. हे ज्ञान मिळवण्याचे परिणाम काय आहेत? विशेषतः दोन आहेत: देवावरील आपले प्रेम आणि शेजाऱ्यांबद्दलचे आपले प्रेम वाढले पाहिजे.

मत्तय 22:37-39 मध्ये, येशूने आपल्याला दोन सर्वात महत्त्वाच्या आज्ञा शिकवल्या: "तुझा देव परमेश्वर ह्यावर पूर्ण मनाने, पूर्ण जिवाने आणि पूर्ण मनाने प्रीती करा.' ही पहिली आणि सर्वात मोठी आज्ञा आहे. आणि दुसरे असे आहे: 'तुमच्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम करा.' हे व्यावहारिक मार्गांनी कसे घडू शकते ते थोडक्यात पाहू.

1. देवावरील आपले प्रेम वाढले पाहिजे

देवावरील आपले प्रेम पुढीलप्रमाणे व्यावहारिक क्षेत्रात वाढले पाहिजे:

स्तुती. योहानाने देवाच्या प्रेमावर चिंतन करताना त्याची स्तुती कशी केली याकडे लक्ष द्या: “पाहा, पित्याने आपल्यावर किती महान प्रेम केले आहे की आपण देवाची मुले म्हणू! आणि आपण तेच आहोत!” (1 योहान 3:1). त्याच्या पवित्र स्वभावाशी तडजोड न करता आपल्यावर प्रेम केल्याबद्दल आपण त्याची सतत स्तुती केली पाहिजे. जेव्हा तो आपल्याला शिस्त लावतो तेव्हा आपण त्याच्यावर कुरकुर किंवा रागावू नये. ते आमच्या भल्यासाठी आहे. त्याचे पवित्र प्रेम आपल्याला आपण जे काही विचार करतो आणि करतो त्या सर्वांमध्ये पवित्रतेचा पाठपुरावा करण्यास शिकवते.

पवित्रता. योहान देखील आपल्याला शुद्धतेचा पाठपुरावा करण्यासाठी कसे बोलावतो ते पहा: “ज्यांना त्याच्यावर ही आशा आहे ते सर्व जसे तो शुद्ध आहे तसे स्वतःला शुद्ध करा” (1 योहान 3:3). ज्याने आपल्यावर दुःखी असूनही आपल्यावर प्रेम केले त्याला आपण कसे दुखवू शकतो?

शास्त्र आणि प्रार्थना. आपण बायबल वाचण्यात (त्याच्याकडून ऐकून) आणि प्रार्थनेत (त्याच्याशी बोलण्यात) वेळ घालवून देखील देवावरील आपले प्रेम व्यक्त करतो.

बलिदान देणे. देवाचे बलिदान प्रेम, ज्याद्वारे त्याने आपल्याला त्याचे सर्वोत्कृष्ट दिले आहे, अशी मागणी करते की आपण देवाच्या उद्देशांसाठी कोणत्याही गोष्टीचा वापर होण्यापासून कधीही रोखू नये. आमचा पैसा, आमचा वेळ आणि आमची सर्व संपत्ती देवाची आहे. आपण स्वतःला विचारले पाहिजे: देवाच्या उद्देशांसाठी माझा वेळ आणि पैसा देण्यामध्ये त्यागाचा समावेश होतो का? नसल्यास, आपण पश्चात्ताप केला पाहिजे आणि योग्य प्रतिसाद दिला पाहिजे. दावीदाने 2 शमुवेल 24:24 मध्ये म्हटले आहे, “मी माझा देव

परमेश्वराला होमार्पणे अर्पण करणार नाही ज्यासाठी मला काहीही किंमत नाही." जेव्हा आपण एखाद्यावर प्रेम करतो तेव्हा आपण त्याची किंमत मोजत नाही. जेव्हा तिने येशूवर महाग परफ्यूम ओतला तेव्हा मेरीने किंमत मोजली नाही (योहान 12:3). का? येशूच्या तिच्यावरील प्रेमांमुळे ती प्रवृत्त झाली आणि प्रतिसादात तिने त्यागपूर्वक त्याच्यावरील प्रेम व्यक्त केले.

सतत विश्वास. गोष्टी अंधकारमय वाटत असतानाही आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवला पाहिजे. जो आपल्यावर त्याच्या प्रेमात टिकून राहतो तो आपल्याकडून समान पात्र आहे.

2. आपल्या शेजाऱ्यांबद्दलचे आपले प्रेम वाढले पाहिजे

इफिसिकरांस 5:1-2 म्हणते, "तर मग देवाची प्रिय मुले ह्या नात्याने तुम्ही त्याचे अनुकरण करणारे व्हा, आणि ख्रिस्ताने तुमच्यावर प्रीती केली आणि देवाला सुवास मिळावा म्हणून स्वता: ला आपल्याकरता अर्पण व यज्ञ म्हणून दिले, त्याप्रमाणे तुम्हीही प्रीतीने चाला." आणि मग 1 योहान 4:11-12 मध्ये, आपण वाचतो, "प्रियजनहो, देवाने जर आपल्यावर अशा प्रकारे प्रीती केली तर आपणही एकमेकांवर प्रीती केली पाहिजे. देवाला कोणी कधीही पाहिले नाही; आपण एकमेकांवर प्रीती करत असलो तर देव आपल्या ठायी राहतो, आणि त्याची प्रीती आपल्या ठायी पूर्णत्व पावली आहे. देवाला कोणी कधीही पाहिले नाही; आपण एकमेकांवर प्रीती करत असलो तर देव आपल्या ठायी राहतो, आणि त्याची प्रीती आपल्या ठायी पूर्णत्व पावली आहे.."

आपल्या शेजाऱ्यांवरील प्रेमाद्वारे आपण देवाच्या प्रेमाचे अनुकरण करू शकतो असे काही मार्ग येथे आहेत.

स्व:इच्छा प्रेम. जसे देवाचे आपल्यावरील प्रेम आपल्या योग्यतेवर आधारित नव्हते, त्याचप्रमाणे इतरांवरील आपले प्रेम देखील असेच असले पाहिजे. आपण इतरांवर प्रेम करण्यास तयार असले पाहिजे, ते कोणत्याही रंगाचे असले, ते कोणत्या भाषेत बोलतात, ते किती सुशिक्षित आहेत, त्यांच्याकडे किती संपत्ती असू शकते किंवा ते किती वार्ड असू शकतात.

पवित्र प्रेम. आपण 1 करिंथकर 13:6 मध्ये वाचतो, "ती अनीतीत आनंद मानत नाही, तर सत्यासंबंधी आनंद मानते;" जर आपण या विशिष्ट पद्धतीने देवाच्या प्रेमाचे अनुकरण करायचे असेल तर, इतरांवरील आपल्या प्रेमांमुळे आपण त्यांच्या पापांबद्दल उदासीन किंवा शांत राहू नये. आपण, प्रेमाने, त्यांना सावध केले पाहिजे. तसेच, त्यांनाही नुकसान होईल असे काहीही आपण करू नये. इतरांसाठी आपले शब्द प्रेमळ आणि दयाळू असले पाहिजेत. आपण नेहमी असे शब्द बोलले पाहिजेत जे इतरांना घडवतात - ते नष्ट करू नये. याचा अर्थ खोटे बोलणे, गप्पा मारणे, निंदा करणे किंवा पापी बोलणे नाही (इफिस 4:29). याचा अर्थ आपल्या कृतींमुळे त्यांच्यासाठी अडखळत नाही (1 करिंथकर 10:31-33).

त्यागाचे प्रेम. 1 योहान 3:16 मध्ये अशा बलिदानाच्या प्रेमाच्या प्रकाशात आपण कसा प्रतिसाद दिला पाहिजे हे योहान स्पष्ट करतो: "ख्रिस्ताने आपल्याकरता स्वतःचा प्राण अर्पण केला ह्यावरून आपल्याला देवाच्या प्रीतीची जाणीव झाली आहे; तेव्हा आपणही आपल्या बंधूकरता स्वतःचा प्राण अर्पण केला पाहिजे." योहान नंतर 17 आणि 18 व्या वचनात हे त्यागाचे प्रेम व्यावहारिक अर्थाने कसे

व्यक्त केले जाऊ शकते याचे उदाहरण देतो: "जर कोणाकडे भौतिक संपत्ती असेल आणि त्याने एखादा भाऊ किंवा बहीण गरजू पाहिला, परंतु त्याच्यावर दया दाखवली नाही, तर ते कसे करू शकतात? त्या व्यक्तीमध्ये देवाचे प्रेम असेल का? प्रिय मुलांनो, आपण शब्दांवर किंवा वाणीने नव्हे तर कृतीने आणि सत्याने प्रेम करूया."

चिरंतन प्रेम. जेव्हा आपण त्याला अपयशी ठरतो तेव्हा देव आपल्यावर प्रेम करणे थांबवत नाही, तेव्हा आपण देखील लोकांवर प्रेम करणे थांबवू शकत नाही जेव्हा ते आपल्याला अपयशी ठरतात. आम्हाला 1 करिंथकर 13:4 आणि 7 मध्ये आठवण करून दिली आहे, "प्रेम सहनशील आहे, प्रेम दयाळू आहे...[प्रेम] नेहमी आशा बाळगते, धीर धरते." आपलं प्रेम असंच असतं का? कोणी आहे का ज्याच्याशी आपण आपल्या प्रेमात शीतल होतो? मग, आपण ते योग्यरित्या सेट करणे आवश्यक आहे. आपल्यावर सार्वकालिक प्रेम आहे हे लक्षात घेऊन आपल्याला इतरांवरही असेच प्रेम करण्यास प्रवृत्त केले पाहिजे.

देवाच्या प्रेमाची अधिक समज आपल्याला नेहमी आपल्या शेजाऱ्यांबद्दल अधिक प्रेमाकडे घेऊन जाते, ज्यामध्ये आपल्या सभोवतालच्या हरवलेल्या लोकांना ख्रिस्ताद्वारे व्यक्त केलेल्या देवाच्या प्रेमाबद्दल सांगणे समाविष्ट आहे. देवावर प्रेम करणे आणि इतरांवर प्रेम करणे हे खरोखर बदललेल्या हृदयाचे अविभाज्य पुरावे आहेत. जेथे एकावर प्रेम नाही, तेथे पवित्र आत्म्याचे कार्य गहाळ आहे, असे दर्शविते की एखाद्याचे तारण झाले नाही. हेच देवाचे वचन 1 योहान 4:20 मध्ये घोषित करते, "जो कोणी देवावर प्रेम करण्याचा दावा करतो तरीही एखाद्या भावाचा किंवा बहिणीचा द्वेष करतो तो खोटा आहे. कारण जो कोणी आपल्या भावावर आणि

बहिणीवर प्रेम करत नाही, ज्यांना त्यांनी पाहिले आहे, तो देवावर प्रेम करू शकत नाही, ज्याला त्यांनी पाहिले नाही.”

इतरांवर प्रेम करण्याची ही अलौकिक शक्ती - आमच्या शत्रूसह - हा एक प्रामाणिक पुरावा आहे की पवित्र आत्मा आपल्यामध्ये वास करतो, अशा प्रकारे आपण देवाची मुले आहोत (योहान 13:34-35). आम्हाला प्रीती असलेल्या देवासारखे होण्यासाठी बोलावले आहे. म्हणून, आपण त्याला त्याच्यावर आणि इतरांवर प्रेम करण्यासाठी पवित्र आत्म्याद्वारे आपल्याला शिकवण्यास आणि उर्जा देण्यास सांगणे आवश्यक आहे.

जर तुम्ही अद्याप ख्रिस्ती नसाल तर, मी तुम्हाला विनंती करतो की देव तुम्हाला त्याचा पुत्र, येशू ख्रिस्त, जो तुमच्या पापांसाठी वधस्तंभावर खिळला गेला आणि तुमच्या पापांच्या क्षमासाठी पुन्हा उठवला गेला, त्याला मिठी मारण्यासाठी तुम्हाला देत असलेली प्रेमळ ऑफर स्वीकारा. जोपर्यंत तुम्ही येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाच्या प्रेमाचा आस्वाद घेत नाही तोपर्यंत तुम्हाला खरे प्रेम काय आहे हे कळत नाही. येशू स्वतः या शब्दांद्वारे तुम्हाला प्रेमाने आमंत्रित करतो:

मत्तय 11:28-30 - *अहो कष्टी व भाराक्रांत जनहो, तुम्ही सर्व माझ्याकडे या म्हणजे मी तुम्हांला विसावा देईन. मी जो मनाचा सौम्य व लीन आहे त्या माझे जू आपणांवर घ्या व माझ्यापासून शिका म्हणजे 'तुमच्या जिवांना विसावा मिळेल.' कारण माझे जू सोयीचे व माझे ओझे हलके आहे." कारण माझे जू सोयीचे व माझे ओझे हलके आहे."*

जर तुम्ही त्याच्याकडे येण्याचे त्याचे आमंत्रण स्वीकारण्यास संकोच करत असाल कारण तुम्हाला वाटते की तुम्ही खूप पाप केले आहे

आणि येशू तुम्हाला कधी स्वीकारेल की नाही याबद्दल शंका आहे, मला तुम्हाला येशूच्या प्रेमळ आश्वासनाची आठवण करून देण्याची परवानगी द्या: “जो कोणी माझ्याकडे येईल मी कधीही गाडी चालवणार नाही. दूर” (योहान 6:37ब). म्हणून, विलंब न करता, कृपया त्याच्याकडे या आणि त्याच्या चिरंतन प्रेमाचा आस्वाद घ्या. दाव्हिदने, स्तोत्र 34:8 मध्ये म्हटले आहे, “परमेश्वर किती चांगला आहे ह्याचा अनुभव घेऊन पाहा; जो त्याच्यावर भाव ठेवतो तो पुरुष धन्य!” जर तुम्ही देवाचे हे प्रेमळ आमंत्रण नाकारले तर अशी वेळ येईल जेव्हा प्रेम म्हणजे काय हे अनंतकाळासाठी तुम्हाला कधीच कळणार नाही! अनंतकाळासाठी तुम्हाला जाणीवपूर्वक अनुभवण्यासाठी बाकी असेल तो म्हणजे देवाचा भयंकर क्रोध.

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

यिर्मया 31:3 - मी सार्वकालिक प्रेमवृत्तीने तुझ्यावर प्रेम करीत आलो म्हणून मी तुला वात्सल्याने जवळ केले आहे.

प्रार्थना

कृपाळू परमेश्वरा,
तुझे नाव प्रेम आहे,
प्रेमाने माझी प्रार्थना स्वीकारा.
माझी पापे समुद्राच्या वाळूपेक्षा जास्त आहेत,
पण जिथे पाप भरपूर आहे,
कृपा अधिक विपुल आहे.
तुझ्या प्रिय पुत्राच्या वधस्तंभाकडे पहा,
आणि त्याच्या प्रायश्चित्त रक्ताची मौल्यवानता पहा;
त्याची कधीही न चुकणारी मध्यस्थी ऐका,
आणि माझ्या मनाशी कुजबुज, 'तुझ्या पापांची क्षमा झाली
आहे,
आनंदी राहा, शांतपणे झोपा.'...
न मागितलेले, तू मला दिलेस
सर्वात मोठी भेट, त्यांच्या पुत्राची व्यक्ती,
आणि मला आवश्यक ते सर्व तू त्याच्यामध्ये देशील.

गुण 7: देवाचे ज्ञान

देवाचे शहाणपण सर्व गोष्टी जाणून घेण्याच्या त्याच्या क्षमतेला सूचित करते आणि सर्वोत्तम आणि सर्वोच्च उद्दिष्टे निवडतात आणि ती उद्दिष्टे साध्य करण्यासाठी सर्वोत्तम माध्यम निवडतात जेणेकरून ते स्वतःचे सर्वात जास्त गौरव करतात.

देवाच्या बुद्धीला देवाचा सर्वज्ञानी (ओमनीसैपिएंट) म्हणून देखील ओळखले जाते (लॅटिनमध्ये, ओमनी म्हणजे "सर्व" आणि सैपिएंट म्हणजे "ज्ञानी"). रोमनांना लिहिलेल्या पत्राच्या शेवटी, प्रेषित पौल लिहितो, "एकमात्र ज्ञानी देवाचा येशू ख्रिस्ताद्वारे सदैव गौरव असो! आमेन" (रोमकरांस 16:27). त्याने देवाला "एकमेव ज्ञानी देव" असे कसे वर्णन केले ते तुमच्या लक्षात आले का? पूर्वी रोमकरांस 11:33 मध्ये, पौलाने त्याच्या बुद्धी आणि ज्ञानाबद्दल देवाची अशा प्रकारे स्तुती केली: "अरे, देवाच्या बुद्धीची [सर्वज्ञान] आणि ज्ञान [सर्वज्ञान] किती खोल आहे! त्याचे निर्णय किती अगम्य आहेत आणि त्याचे मार्ग शोधण्यापलीकडे आहेत!"

देवाचा हा गुणधर्म आपण कधीच पूर्णपणे समजून घेऊ शकत नाही, त्याच्या इतर कोणत्याही गुणांना सोडा, आपण चार प्रश्न विचारून आणि उत्तरे देऊन ते अधिक चांगल्या प्रकारे समजून घेण्याचा प्रयत्न करू:

1. देवाची बुद्धी काय आहे?
2. देव त्याची बुद्धी कशी प्रदर्शित करतो?
3. देव आपली बुद्धी आपल्याला कशी कळवतो?
4. आपण देवाच्या बुद्धीने वाढत आहोत की नाही हे आपल्याला कसे कळेल?

1. देवाची बुद्धी काय आहे?

ज्ञान म्हणजे एखाद्याला काय माहित आहे. बुद्धी म्हणजे त्या ज्ञानाचा उपयोग. बायबलमध्ये, बुद्धीला एक बौद्धिक आणि नैतिक गुण आहे. म्हणून, जेव्हा बायबल देवाचे ज्ञानी असे वर्णन करते, तेव्हा ते असे म्हणत आहे: सर्वज्ञ (बौद्धिक बाजू) देवाकडे सर्वोत्तम आणि सर्वोच्च ध्येये (नैतिक बाजू) आणि सर्वोत्तम माध्यम (नैतिक बाजू) निवडण्याची क्षमता आहे. स्वतःचा गौरव करण्यासाठी ती उद्दिष्टे साध्य करण्यासाठी.

दुस-या शब्दात, देवाचे ज्ञान ही देवाच्या ज्ञानाची व्यावहारिक बाजू आहे, जी लागू केल्यावर, त्याच्या इच्छेला अशा प्रकारे साध्य करते ज्यामुळे त्याचा गौरव होईल. आणि जे काही देवाने, त्याच्या बुद्धीने, पूर्ण करण्यासाठी निवडले आहे, तो ते करेल कारण त्याच्याकडे तसे करण्याची शक्ती आहे. लक्षात ठेवा, देव सर्वशक्तिमान आहे. त्याच्याकडे सर्व शक्ती आहे, जसे आपण "देवाची शक्ती" या अध्यायात पाहिले. म्हणूनच पवित्र शास्त्र अनेकदा देवाच्या बुद्धीचा देवाच्या सामर्थ्याशी संबंध जोडतो. येथे विशिष्ट उदाहरणे आहेत:

ईयोब 9:4 - तो मनाने सुज्ञ व सामर्थ्याने प्रबल आहे; त्याच्याशी विरोध करून कोण टिकला आहे?

दानियेल 2:20 - देवाच्या नावाची सदैव स्तुती असो; शहाणपण आणि सामर्थ्य त्याचे आहे.

रोमकरांस 16:25, 27 - आता जो तुम्हाला माझ्या सुवार्तेनुसार [सत्ता दर्शवितो] प्रस्थापित करू शकतो, त्याच्यासाठी, मी येशू ख्रिस्ताविषयी जो संदेश घोषित करतो, तो गेल्या अनेक युगांपासून लपलेल्या रहस्याच्या प्रकटीकरणाच्या अनुषंगाने... केवळ ज्ञानी देवाचा येशू ख्रिस्ताद्वारे सदैव गौरव असो! आमेन.

तर, देवाची बुद्धी हा एक सर्वज्ञ देव आहे ज्यामध्ये सर्वोत्तम आणि सर्वोच्च उद्दिष्टे निवडण्याची क्षमता (किंवा सामर्थ्य) आहे आणि स्वतःचा गौरव करण्यासाठी ती उद्दिष्टे साध्य करण्यासाठी सर्वोत्तम साधन आहे!

2. देव आपली बुद्धी कशी दाखवतो?

देवाची बुद्धी किमान चार क्षेत्रांत दिसून येते.

निर्मितीमध्ये. आपण स्तोत्र 104:24 मध्ये वाचतो, "हे परमेश्वरा, तुझी कृत्ये किती विविध आहेत! ती सर्व तू सुज्ञतेने केलीस; तुझ्या समृद्धीने पृथ्वी भरलेली आहे." संपूर्ण विश्वाची मांडणी आणि आपली शरीरे ज्या अनोख्या पद्धतीने तयार केली जातात त्यावरून देवाची बुद्धी स्पष्टपणे दिसून येते.

विमोचन मध्ये. 1 करिंथकर 1:18 आणि 25 व्या वचनात आपण हे शब्द वाचतो, "कारण ज्यांचा नाश होत आहे त्यांच्यासाठी वधस्तंभाचा संदेश मूर्खपणाचा आहे, परंतु ज्यांचे तारण होत आहे त्यांच्यासाठी ते देवाचे सामर्थ्य आहे...कारण देवाचा मूर्खपणा अधिक शहाणा आहे. मानवी बुद्धीपेक्षा, आणि देवाची दुर्बलता

मानवी शक्तीपेक्षा बलवान आहे. " या श्लोकांमध्ये, पौल मूलतः असे म्हणतो की वधस्तंभाचा संदेश ज्यांना विश्वास नाही त्यांच्यासाठी मूर्खपणा आहे (म्हणजे, जगातील "ज्ञानी"). लोकांना वाचवण्याचा असा मार्ग कोण विचार करेल? तरीही, जे विश्वास ठेवतात, त्यांना या संदेशाद्वारे देवाचे ज्ञान समजते. देव त्याचे तारण कार्य अशा प्रकारे पूर्ण करतो (म्हणजे वधस्तंभाचा उपदेश करून) जेणेकरून "त्याच्यापुढे कोणीही बढाई मारू नये" (1 करिंथकर 1:29)!

चर्च मध्ये. जेव्हा पौलाने यहूदी आणि विदेशी दोघांनाही सुवार्ता सांगितली, तेव्हा विश्वास ठेवल्यावर, हे दोन्ही गट जे शतकानुशतके वांशिकदृष्ट्या विभागले गेले होते ते ख्रिस्तामध्ये एकसंध शरीर बनले. इफिसकर 3:6 म्हणते, "हे रहस्य हे आहे की सुवार्तेद्वारे परराष्ट्रीय लोक इस्त्राएलबरोबर वारस आहेत, एका शरीराचे सदस्य आहेत आणि ख्रिस्त येशूमधील अभिवचनाचे भागीदार आहेत." या दोन्ही गटांना एकत्र आणून, देवाने आपला उद्देश पूर्ण केला: "त्याचा हेतू असा होता की, आता, चर्चद्वारे, देवाचे बहुविध ज्ञान स्वर्गीय क्षेत्रातील राज्यकर्त्यांना आणि अधिकार्यांना कळावे, त्याच्या सनातन उद्देशानुसार. आपला प्रभु ख्रिस्त येशूमध्ये" (इफिस 3:10-11). उदाहरणार्थ, देवदूत आणि दुरात्मे देखील वेगवेगळ्या वांशिक, सांस्कृतिक आणि आर्थिक पार्श्वभूमीतील लोकांची शक्ती पाहतात जेव्हा ते ख्रिस्तामध्ये एक शरीर म्हणून एकत्र येतात. आणि ते देवाची बुद्धी खोलवर प्रकट करते आणि शेवटी त्याचा गौरव करते.

विश्वासणाऱ्यांच्या जीवनात. जेव्हा देवाने मानवांसह संपूर्ण विश्व निर्माण केले तेव्हा त्याच्याद्वारे गौरव आणि सन्मान मिळावा अशी त्याची इच्छा होती. आम्हाला प्रकटीकरण 4:11 मध्ये सांगितले आहे, "आमच्या प्रभु आणि देवा, गौरव, सन्मान आणि सामर्थ्य प्राप्त करण्यासाठी तू योग्य आहेस, कारण तू सर्व गोष्टी निर्माण केल्या

आहेत आणि तुझ्या इच्छेने त्या निर्माण केल्या गेल्या आणि त्यांचे अस्तित्व आहे." वेगळ्या पद्धतीने सांगितल्याप्रमाणे, आपण देवाला आपला एकमेव खजिना आणि प्रेमाची वस्तू म्हणून निर्माण केले आहे. आपल्या सर्व अंतःकरणाने आणि मनाने आणि शक्तीने त्याच्यावर प्रेम करणे हा आपल्या अस्तित्वाचा उद्देश आहे.

तथापि, पापाच्या प्रवेशामुळे आणि त्याच्या विध्वंसक परिणामांमुळे, या उद्देशात अडथळा आला आहे—काही काळासाठी! तथापि, सुवार्तेद्वारे, देव सर्व सृष्टीचे मूळ उद्दिष्ट साध्य करण्यासाठी सर्व गोष्टी स्वतः कडे आणण्याचे काम करत आहे आणि तो योग्य रीतीने त्याचे गौरव आणि सन्मान करतो. त्या ध्येयामध्ये स्वतःसाठी अशा लोकांची निर्मिती समाविष्ट आहे जी सर्व गोष्टींपेक्षा त्याच्यावर प्रेम करतील, त्याची कदर करतील आणि त्याचा आदर करतील: लोक ज्यांना त्याची मुले म्हणून ओळखले जाते - ज्यात आपण आणि मी दोघेही सामील होतो! आणि जेव्हा आपण सर्वजण येशू ख्रिस्तासारखे बनवले जातील तेव्हा हे ध्येय पूर्ण होईल. आस्तिकांसाठी हेच त्याचे ध्येय आहे. या अद्भुत सत्यावर प्रकाश टाकणारे काही मजकूर येथे आहेत.

रोमकरांस 8:28-29 - परंतु आपल्याला ठाऊक आहे की, देवावर प्रीती करणाऱ्यांना म्हणजे त्याच्या संकल्पाप्रमाणे बोलावलेल्यांना देवाच्या करणीने सर्व गोष्टी मिळून कल्याणकारक होतात. कारण ज्यांच्याविषयीचे त्याला पूर्वज्ञान होते त्यांनी आपल्या पुत्राच्या प्रतिमेप्रमाणे बनावे म्हणून त्याने त्यांना आगाऊच नेमून ठेवले; ह्यात हेतू हा की, तो पुष्कळ बंधुजनांमधला ज्येष्ठ असा व्हावा.

1 करिंथकर 15:49 - आणि जो मातीचा त्याचे प्रतिरूप जसे आपण धारण केले तसे जो स्वर्गातला त्याचेही प्रतिरूप धारण करू.

फिलिपीकरांस 3:20-21 - आमचा स्वदेश स्वर्गात आहे, तेथून येणारा तारणारा प्रभु येशू ख्रिस्त याची आम्ही वाट पाहता आहेत. त्याच्या ज्या सामर्थ्याने तो सर्व काही आपल्या स्वाधीन करण्यास समर्थ आहे त्याने तो आपले शरीर बदलून टाकील, आणि त्याच्या वैभवी शरीरासारखे करील.

म्हणून, देव आपल्या जीवनातील सर्व घटना, आनंद आणि दुःख दोन्ही कार्य करत आहे, आपल्याला त्या अंतिम वास्तवाच्या पूर्ततेपर्यंत आणण्यासाठी: त्याच्या पुत्रासारखे होण्यासाठी! पण जेव्हा आपण हे सत्य समजण्यात अयशस्वी होतो, तेव्हा आपण त्याच्या इच्छेचा आनंदाने स्वीकार करणार नाही-विशेषतः जेव्हा आपण परीक्षांना तोंड देतो! आपण हे लक्षात ठेवले पाहिजे की येशू देखील दुःखापासून मुक्त नव्हता (इब्री 2:10). आणि आम्हाला त्याच्या पावलावर चालण्यासाठी बोलावले आहे (1 योहान 2:6)! म्हणूनच जेव्हा दुःख येते तेव्हा आपण लक्ष गमावू नये. अथक परीक्षांना तोंड देत, देवाच्या कृपेत विश्रांती घेऊन आपण पौलाप्रमाणेच प्रतिसाद दिला पाहिजे (2 करिंथ 12:7-10). आपण देवाच्या मार्गावर विश्वास ठेवला पाहिजे आणि त्याचे पालन केले पाहिजे कारण, आपल्या जीवनातील सर्व परिस्थितींद्वारे, एक सर्वज्ञ देव आपल्याला ख्रिस्ताच्या प्रतिमेत बनवून स्वतःचे गौरव करण्याचा प्रयत्न करतो.

3. देव आपली बुद्धी आपल्याला कशी कळवतो?

देवाचे काही गुण अस्पष्ट आहेत (उदा., सर्वशक्तिमानता, सर्वज्ञता, शाश्वतता इ.). तथापि, शहाणपण हा एक संवादी गुणधर्म आहे. हे आम्हाला कसे कळेल? कारण बायबल असे म्हणते! बायबलमधील अनेक आज्ञा आपल्याला बुद्धीत वाढण्यास सांगतात. नीतिसूत्रे पुस्तकातील बहुतेक भाग या सत्याचे समर्थन करतात.

नीतिसूत्रे 1:1-2 - इस्राएलाचा राजा दावीदपुत्र शलमोन ह्याची नीतिसूत्रे : ज्ञान व शिक्षण ही संपादण्यात यावीत; बोधमय वचनांचे परीक्षण करण्यात यावे;

नीतिसूत्रे 4:5 - ज्ञान संपादन कर, सुज्ञता संपादन कर; ती विसरू नकोस, माझ्या तोंडच्या वचनाला पराङ्मुख होऊ नकोस;

नीतिसूत्रे 5:1 - माझ्या मुला, तू विवेक राखावा व तुझ्या वाणीने ज्ञान जपून ठेवावे,

केवळ नीतिसूत्रेच नव्हे तर बायबलमधील इतर पुस्तकांमध्येही याच विचाराचा उल्लेख आहे.

मत्तय 10:16b - सापासारखे हुशार आणि कबुतरासारखे निष्पाप व्हा.

इफिसकर 5:15 - म्हणून आज्ञान्यांसारखे नव्हे तर ज्ञान्यांसारखे सभोवार नजर ठेवून जपून चाला.

या शास्त्रवचनांवरून हे स्पष्ट होते की देवाला आपल्याला बुद्धी द्यायची आहे. तर, आम्ही ते कसे प्राप्त करू?

सर्वप्रथम, आपण आपल्या बुद्धीची गरज ओळखली पाहिजे. आपल्याजवळ जे आहे ज्याचा आपण शहाणपण (म्हणजे मानवी बुद्धी) म्हणून अभिमान बाळगतो तो देवासमोर मूर्खपणा आहे. बायबलमध्ये खरे शहाणपण म्हणून वर्णन केलेले शहाणपण आपल्याजवळ नाही हे आपण नम्रपणे ओळखले पाहिजे. आपण, आगूरप्रमाणे, देवाला हे कबूल केले पाहिजे: “निश्चितपणे मी फक्त एक क्रूर आहे, माणूस नाही; मला मानवी समज नाही. मी शहाणपण शिकलो नाही किंवा मी पवित्र देवाचे ज्ञान प्राप्त केले नाही” (नीतिसूत्रे 30:2-3).

दुसरे म्हणजे, जे त्याला विचारतात त्यांना देव बुद्धी देईल हे आपण समजून घेतले पाहिजे. नीतिसूत्रे 2:6 आपल्याला आश्वासन देते, “कारण परमेश्वर बुद्धी देतो; त्याच्या मुखातून ज्ञान व समज येते.” पौलाने त्याच्या पत्रांमध्ये इतर विश्वासणाऱ्यांच्या जीवनात बुद्धीसाठी वारंवार प्रार्थना केली यात आश्चर्य नाही (फिलिप्पैकर १:९ -११; कलस्सैकर १:९). तथापि, जेव्हा आपण विचारतो तेव्हा आपले विचारणे या चार वृत्तींनी चिन्हांकित केले पाहिजे:

1. परमेश्वराचे भय (स्तोत्र 111:10; नीतिसूत्रे 1:7, 9:10).
2. चिकाटी (नीतिसूत्रे 2:1-6).
3. नम्रता (नीतिसूत्रे 11:2).
4. विश्वास (याकोब 1:5, विशेषतः चाचण्यांच्या संदर्भात).

तिसरे म्हणजे, देव त्याच्या वचनाद्वारे देतो हे आपण जाणले पाहिजे. केवळ पवित्र शास्त्रच आपल्याला कसे वाचवता येईल हे प्रकट करते (2 तीमथ्य 3:15) आणि आपण कसे पवित्र होऊ शकतो (म्हणजे, पवित्रतेमध्ये वाढू शकतो) (2 तीमथ्य 3:16; योहान 17:17; कृत्ये 20:32; अनुवाद 4:5- 8; स्तोत्र 19:7, 119:11). म्हणूनच येशू

म्हणाला की आपण "केवळ भाकरीवर जगू नये, तर देवाच्या मुखातून येणाऱ्या प्रत्येक शब्दावर जगू" (मत्तय 4:4). खेदाची गोष्ट म्हणजे, आज बहुतेक विश्वासू लोक थेट शास्त्रवचने घेण्याऐवजी सोशल मीडिया, टेलिव्हिजन किंवा इतर माध्यमातून जगतात. पवित्र शास्त्राशिवाय खऱ्या शहाणपणात वाढ होऊ शकत नाही! पवित्र आत्म्याद्वारे लागू केल्याप्रमाणे हा शब्द आहे जो देव आपल्याला शहाणपणा आणि समजूतदारपणात वाढण्यास मदत करण्यासाठी वापरतो. अर्थात, केवळ ज्ञानाचा उपयोग होणार नाही. देव आपल्याला जे शिकवतो त्याचे आपण पालन केले पाहिजे. नाही तर, आपण स्वतःला फसवत आहोत (याकोब 1:22)!

वर उल्लेख केलेल्या या तीन मनोवृत्तींमुळे आपण विचारले असता, देव आपल्याला बुद्धी देईल याची आपण खात्री बाळगू शकतो. का? कारण अशी इच्छा सूचित करते की आपण ती बुद्धी लागू करण्याचा प्रयत्न करतो जेणेकरून आपण स्वतःला नव्हे तर देवाचे गौरव करू! आणि आपण खात्री बाळगू शकतो की अशी वृत्ती देवाला संतुष्ट करते आणि देव अशा अंतःकरणावर आपली बुद्धी ओततो.

4. आपण देवाच्या बुद्धीने वाढत आहोत की नाही हे आपल्याला कसे कळेल?

याकोब 3:13-18 ही चांगली परीक्षा आहे:

तुमच्यामध्ये ज्ञानी व समंजस कोण आहे? त्याने ज्ञानजन्य लीनतेने सदाचरणाच्या योगे आपली कृत्ये दाखवावीत. पण तुमच्या मनात तीव्र मत्सर व तट पाडण्याचा स्वभाव आहे तर ताठा मिरवू नका व सत्याविरुद्ध लबाडी करू नका. हे ज्ञान

वरून उतरत नाही; तर ते ऐहिक, इंद्रियजन्य, सैतानाकडले आहे.

कारण जेथे मत्सर व तट पाडण्याचा स्वभाव आहे तेथे अव्यवस्था व प्रत्येक कुकर्म आहे. वरून येणारे ज्ञान हे मुळात शुद्ध असते; शिवाय ते शांतिप्रिय, सौम्य, समजूत होण्याजोगे, दया व सत्कळे ह्यांनी पूर्ण, अपक्षपाती, निर्दभ असे आहे. पण शांती करणाऱ्यांसाठी नीतिमत्त्वरूपी फळ देणारे बी शांतीत पेरले जाते.

याकोब म्हणत असलेल्या गोष्टींशी आपले जीवन कसे जुळते? आपण वाढत आहोत की नाही हे उत्तर आपल्यापैकी प्रत्येकाला सांगेल.

तर, शहाणपणाबद्दल चार प्रश्न विचारले गेले आणि त्यांची उत्तरे दिली गेली:

1. देवाची बुद्धी काय आहे?
2. देव त्याची बुद्धी कशी प्रदर्शित करतो?
3. देव आपली बुद्धी आपल्याला कशी कळवतो?
4. आपण देवाच्या बुद्धीने वाढत आहोत की नाही हे आपल्याला कसे कळेल?

मी आधी म्हटल्याप्रमाणे, पौलने आम्हाला सांगितले की आपण देवाचे मार्ग पूर्णपणे समजू शकत नाही. ते आपल्या समजण्याच्या पलीकडे आहेत (रोमकरांस 11:33). जुन्या करारातही, देवाने यशयाद्वारे आपल्याला स्पष्ट केले: "कारण माझे विचार तुमचे विचार नाहीत, तुमचे मार्ग माझे मार्ग नाहीत, परमेश्वर घोषित करतो. 'जसे आकाश पृथ्वीपेक्षा उंच आहे, तसे माझे मार्ग तुमच्या मार्गापेक्षा आणि माझे विचार तुमच्या विचारांपेक्षा उंच आहेत' (यशया 55:8-

9). होय, असे काही वेळा असतील जेव्हा आपल्याला काही घटना का घडल्या किंवा घडल्या नाहीत हे समजू शकत नाही. त्या प्रसंगी देवाच्या आज्ञा समजून घेणे आणि त्यांचे पालन करणे कठीण वाटू शकते. अशा वेळी आपली प्रतिक्रिया काय असावी? येथे पवित्र शास्त्रातील काही उत्तरे आहेत:

नीतिसूत्रे 3:5-6 - तू आपल्या अगदी मनापासून परमेश्वरावर भाव ठेव, आपल्याच बुद्धीवर अवलंबून राहू नकोस; तू आपल्या सर्व मार्गांत त्याचा आदर कर, म्हणजे तो तुझा मार्गदर्शक होईल.

1 पेत्र 4:19 - ह्यामुळे देवाच्या इच्छेप्रमाणे दुःख भोगणाऱ्यांनी सत्कृत्ये करत आपले जीव विश्वासू निर्माणकर्त्याला सोपवून द्यावेत.

ख्रिस्तातील प्रिय बंधू आणि भगिनींनो, लक्षात ठेवा, तुमच्यासाठी आणि माझ्यासाठी देवाचे अंतिम ध्येय आहे की आम्हाला अशा स्थितीत आणणे जिथे आपण त्याच्या पुत्रासारखे होऊ आणि त्याद्वारे, त्याला पूर्णपणे संतुष्ट करू. जेव्हा आपण हे सत्य विसरतो तेव्हा आपल्याला त्याच्या इच्छेला सामोरे जाण्यात अडचण येते. तथापि, ते मनापासून स्वीकारल्याने केवळ आनंदी जीवनच नाही तर सतत आणि वाढत्या प्रमाणात देवाला गौरव प्राप्त होणारे जीवन प्राप्त होईल.

प्रिय गैर-ख्रिस्ती मित्रा, जर तुम्ही आस्तिक नसाल किंवा फक्त ख्रिस्ती असण्याचा खेळ खेळत असाल तर कृपया लक्षात ठेवा की तुमची बुद्धी देवासमोर मूर्खपणा आहे (रोमकरांस 1:21). तुम्हाला वधस्तंभावर दाखवल्याप्रमाणे देवाच्या बुद्धीकडे वळण्याची गरज आहे. तुम्ही देवाला संतुष्ट करण्याचा प्रयत्न करण्याच्या तुमच्या

मार्गापासून वळले पाहिजे आणि त्याच्या मार्गाकडे वळले पाहिजे. आणि ते म्हणजे त्याच्या पुत्राकडे पाहून, येशू ज्याने परिपूर्ण जीवन जगले (जे तुम्ही एक सेकंदही जगू शकत नाही), वधस्तंभावर मरण पावला आणि पुन्हा उठला. येशूकडे या "ज्याच्यामध्ये बुद्धीचे आणि ज्ञानाचे सर्व खजिना लपलेले आहेत" (कलस्सैकर 2:3). त्याच्यावर तुमचा विश्वास ठेवा आणि त्याचे अनुसरण करा. आपण कधीही करू शकता ती सर्वात शहाणपणाची गोष्ट आहे!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

रोमकरांस 11:33 - *अहाहा, देवाच्या बुद्धीची व ज्ञानाची संपत्ती किती अगाध आहे! त्याचे निर्णय किती गहन आणि त्याचे मार्ग किती अगम्य आहेत!*

प्रार्थना

पित्या, तू सर्वज्ञ देव आहेस. बुद्धीने, तू सर्व गोष्टी निर्माण केल्या आहेत. तू माझ्या आयुष्यातील प्रत्येक पायरीची सुरुवातीपासून शेवटपर्यंत योजना केली आहेस. मी किती मूर्ख आहे की मी

अनेकदा विचार करतो आणि असे वागतो की माझे मार्ग तुझ्यापेक्षा चांगले आहेत. माझ्या स्वतःच्या मार्गाचा पाठलाग करण्यापासून माझे रक्षण कर, पित्या. तुम्ही शास्त्रवचनांद्वारे प्रकट केल्याप्रमाणे तुमच्या शहाणपणावर आणि मार्गावर विश्वास ठेवण्यास मला मदत करा, जरी ते मला आव्हानात्मक मार्गाकडे घेऊन जात असले तरीही. कृपया माझ्या सर्व मार्गांनी तुला संतुष्ट करण्यासाठी मला मार्गदर्शन आणि मदत करा.

आमेन!

विशेषता 8: देवाचा क्रोध

*देवाचा क्रोध सर्व पापांचा त्याच्या चिरंतन आणि पवित्र
तिरस्काराचा संदर्भ देतो, परिणामी तो त्याला शिक्षा करतो.*

चर्चच्या आणि अनेक ख्रिश्चनांचा दावा करणाऱ्या सर्वात दुर्लक्षित शिकवणीपैकी एक म्हणजे देवाच्या क्रोधाबद्दलचे सत्य. या गुणधर्माचा उल्लेखही अनेकांना तिरस्करणीय आहे. आणि जेव्हा देवाच्या क्रोधाला सामोरे जाण्यास भाग पाडले जाते, तेव्हा ते क्षमा मागून करण्याची प्रवृत्ती असते, जसे की, "मला माफ करा बायबल देवाला क्रोधाचा देव असल्याचे वर्णन करते."

बर्याचदा, अशा नकारात्मक वृत्तीचे कारण म्हणजे प्रेमाच्या देवाला रागाचा देव असल्याने समेट करण्यात लोकांची अडचण असते. "प्रेमळ आणि दयाळू देव देखील शिक्षा करणारा देव कसा असू शकतो?" या विचाराने ते कुस्ती करतात. अशी विचारसरणी देवाबद्दलच्या सदोष दृष्टिकोनामुळे आहे जी संपूर्णपणे देवाच्या गुणांबद्दल बायबल काय म्हणते हे योग्य समजण्याच्या अभावामुळे उद्भवते. सामान्यतः, जेव्हा आपण "क्रोध" हा शब्द वापरतो तेव्हा अनेकांच्या मनात पहिली गोष्ट येते ती म्हणजे एक वेडा जो बंदूक घेऊन इकडे तिकडे धावतो आणि लोकांवर अंदाधुंद गोळीबार करतो. ते देवाला त्याच प्रकाशात पाहत असतात जो एखाद्या व्यक्तीला मनमानीपणे मारतो किंवा फक्त त्याचा स्वभाव

गमावल्यामुळे त्यांना वेदना देतो. सत्यापासून दूर काहीही नाही. पापी मानवी क्रोधाच्या विपरीत, देवाचा क्रोध त्याच्या पवित्र स्वभावानुसार आहे.

देव पवित्र आहे. आणि पाप - प्रत्येक प्रकारचे पाप - देवाच्या पवित्र स्वरूपाचा विरोध करते. दुसऱ्या मार्गाने सांगितले: पाप म्हणजे देव कोण आहे याच्या विरुद्ध सर्व काही आहे. एक सार्वभौम देव त्याला विरोध करणारी कोणतीही गोष्ट कशी सहन करू शकतो आणि तरीही सार्वभौम राहू शकतो? नाही, देवाने त्याच्या पवित्र आणि नीतिमान चारित्र्यानुसार पापाची शिक्षा दिली पाहिजे. एका पवित्र देवाची कल्पना करा ज्याला पापाचा तिरस्कार नाही किंवा त्याला त्याचा त्रासही झाला नाही. कोणत्याही आरक्षणाशिवाय नीतिमान देव असल्याबद्दल आपण त्याची पूर्ण स्तुती करू शकतो का? खरंच, आम्ही करू शकत नाही!

म्हणून, आपण देवाच्या क्रोडाला नकारात्मक गुणधर्म म्हणून किंवा त्याच्या इतर गुणधर्मांच्या विरोधात उभे असलेले काहीतरी म्हणून पाहू नये, जसे की प्रेम, दया, दयाळूपणा आणि चांगुलपणा. देव सर्व परिपूर्णतेचा योग आहे. देव परिपूर्णपणे प्रेम करू शकतो, तर तो चांगल्या गोष्टींच्या विरुद्ध असलेल्या सर्व गोष्टींचा पूर्णपणे द्वेष करू शकतो—म्हणजे वाईट. जर देव पापाचा सामना करत नसेल तर तो परिपूर्ण होऊ शकत नाही. म्हणूनच बायबल देवाच्या क्रोधाबद्दल वारंवार बोलते हे पाहून आपल्याला आश्चर्य वाटू नये. किंबहुना, देव स्वतः त्याच्या क्रोधाचे वर्णन कोणत्याही लाज किंवा माफीशिवाय स्पष्ट शब्दांत करतो:

अनुवाद 32:39-41 - 'आता पाहा, मी, मीच तो आहे, माझ्याशिवाय कोणी देव नाही; प्राणहरण व प्राणदान

करणारा मीच आहे. मी घायाळ करतो आणि मीच बरे करतो; माझ्या हातून सोडवणारा कोणी नाही. मी आपला बाहू आकाशाकडे उभारून म्हणतो, माझ्या सनातन जीविताची शपथ, मी आपली चमकणारी तलवार पाजळली, मी न्याय हाती घेतला, तर मी आपल्या विरोधकांचा सूड घेईन, माझ्या वैयांचे उसने फेडीन.

जो शुद्ध आणि सुंदर अशा सर्व गोष्टींचा आनंद घेतो, त्याला स्वभावाने अपवित्र आणि घाणेरडेही तिरस्कार वाटला पाहिजे. आणि ते परिपूर्ण अर्थ प्राप्त करते.

आपला क्रोध घोषित करण्यास निर्लज्जपणे देव एकमेव नाही. जुन्या करारातील संदेष्टे आणि नवीन करारातील प्रेषितांनाही त्याचा प्रचार करण्यात अजिबात लाज वाटली नाही.

यशया 30:27 - पाहा, परमेश्वराचे नाम दुरून येत आहे, त्याचा क्रोध भडकला आहे, धुराचा लोट चढत आहे; त्याचे ओठ क्रोधाने स्फुरत आहेत, त्याची जिह्वा भस्म करणाऱ्या अग्नीसारखी आहे;

रोमकरांस 1:18 - वास्तविक जी माणसे अनीतीने सत्य दाबून ठेवतात त्यांच्या अभक्तीवर व अनीतीवर देवाचा क्रोध स्वर्गातून प्रकट होतो.

म्हणून, देवाला त्याच्या क्रोधाचे वर्णन करण्यास लाज वाटत नाही. संदेष्ट्यांना आणि प्रेषितांना याची लाज वाटली नाही. आणि आम्हीही करू नये! वाईटाला शिक्षा करून देव न्यायाचा वापर करतो. तो

दाखवतो की तो न्यायी देव आहे. द्वेषाच्या बाबतीतही हेच आहे. आपण द्वेषाला एक वाईट गोष्ट मानतो, पण खरं तर, देव अनेक गोष्टींचा द्वेष करतो. आपण एखाद्या गोष्टीचा विरुद्ध द्वेष केल्याशिवाय प्रेम करू शकत नाही. म्हणून जर तुम्हाला सत्यावर प्रेम असेल तर तुम्ही खोट्याचा द्वेष केला पाहिजे. जर तुम्हाला खोट्याचा तिरस्कार नसेल तर तुम्हाला सत्य आवडत नाही. जर तुम्हाला स्वातंत्र्य आवडत असेल तर तुम्ही गुलामगिरीचा द्वेष केला पाहिजे. म्हणून जर देव आपल्यावर प्रेम करत असेल तर त्याने आपला नाश करणाऱ्या गोष्टींचा द्वेष केला पाहिजे.

ज्यांनी वाईट कृत्ये केली आहेत त्यांच्याविरुद्ध न्याय करताना आम्ही मानवी न्यायालयांची प्रशंसा करतो. त्याच्या क्रोधाने, दुष्टांविरुद्ध परिपूर्ण न्याय करणाऱ्या पवित्र देवाची आपण आणखी किती स्तुती करावी? पवित्र शास्त्र साक्ष देते की जेव्हा देव त्याच्या सर्व शत्रूंवर भविष्यात त्याचा क्रोध पूर्णतः अंमलात आणेल तेव्हा आपल्याला आनंद होईल - ही संकल्पना जी सध्या आपण देहात असल्यामुळे समजून घेणे थोडे कठीण आहे.

अनुवाद 32:43 - राष्ट्रानो, त्याच्या प्रजेचा जयजयकार करा; कारण तो आपल्या सेवकांच्या रक्तपाताचा बदला घेईल, तो आपल्या विरोधकांचा सूड उगवील, तो आपला देश व आपली प्रजा ह्यांच्यासाठी प्रायश्चित्त करील."

प्रकटीकरण 19:1-3 - ह्यानंतर स्वर्गातील मोठ्या जनसमुदायाची जशी काय एक मोठी वाणी मी ऐकली; ती म्हणाली, 'हालेलूया!' तारण, गौरव, सन्मान व सामर्थ्य ही प्रभू जो आमचा देव ह्याची

आहेत; कारण 'त्याचे न्यायनिर्बंध सत्याचे' व 'नीतीचे' आहेत; ज्या मोठ्या कलावंतिणीने आपल्या जारकमनि पृथ्वी भ्रष्ट केली तिचा न्यायनिवाडा त्याने केला आहे, आणि आपल्या 'दासांच्या रक्ताबद्दल तिचा सूड घेतला आहे.'" ते दुसऱ्यांदा म्हणाले, "हालेलूया! तिचा धूर युगानुयुग वर चढत आहे."

या वचनांमधून आपण हे सत्य शिकतो: ज्याप्रमाणे आपण देवाची दया आणि प्रेम दाखवल्याबद्दल त्याचे आभार मानतो आणि त्याची स्तुती करतो, त्याचप्रमाणे आपण त्याचा क्रोध प्रदर्शित केल्याबद्दल त्याचे आभार मानले पाहिजेत आणि त्याची स्तुती केली पाहिजे.

बायबलसंबंधी लेखकांसाठी, सुवार्तेची सुरुवात "देव प्रेम आहे" या शब्दाने झाली नाही. देव नीतिमान आणि पवित्र असण्यापासून याची सुरुवात झाली आणि आपण सर्व त्याच्या पवित्र मानकांपासून कमी पडलो आहोत. आपण देवाशी बरोबर नाही आणि म्हणून त्याच्याशी बरोबर असणे आवश्यक आहे. हा त्यांचा शुभवर्तमान प्रचाराचा प्रारंभ बिंदू होता, जो आपला प्रारंभ बिंदू देखील असावा. म्हणून, देवाच्या क्रोधाच्या कल्पनेने अस्वस्थ होण्याऐवजी, मला आशा आहे की आपण इतर गुणधर्मांप्रमाणेच देवाच्या या गुणाची निर्लज्जपणे घोषणा करण्याचा प्रयत्न करू.

तर मग, देवाच्या क्रोधाशी संबंधित सत्यांचे काय परिणाम आहेत?

ख्रिस्तींसाठी चार परिणाम

1. आपल्याला यापुढे देवाच्या क्रोधाला घाबरण्याची गरज नाही

जरी आपण (भूतकाळातील) क्रोधाची मुले आहोत (इफिस 2:3), आपण आता देवाची मुले आहोत आणि ख्रिस्तासोबत सह-वारस आहोत (रोमकरांस 8:16-17). आम्हाला 1 थेसलनीका 1:10b मध्ये वचन दिले आहे की "येशू...आम्हाला येणाऱ्या क्रोधापासून वाचवतो."

अविश्वासूंना देवाच्या क्रोधाचा विषय आवडत नाही कारण, खोलवर, त्यांना माहित आहे की ते दोषी आहेत. त्यांची एकमेव आशा त्यांच्या आत्म-धार्मिकतेमध्ये आहे आणि त्यांची चांगली कृत्ये त्यांना स्वर्गात जातील. जेव्हा एखादी व्यक्ती स्वतःच्या प्रयत्नांवर अवलंबून असते तेव्हा ती मजबूत आशा नसते. तथापि, विश्वासणारे म्हणून, आम्ही आमच्या धार्मिकतेवर अवलंबून नाही. आपण केवळ ख्रिस्ताच्या धार्मिकतेवर विसंबून आहोत, जे देवाच्या पवित्र दर्जाचे पूर्णपणे समाधान करते. म्हणूनच आपण ख्रिस्तामध्ये सुरक्षित आहोत आणि यापुढे देवाच्या क्रोधाला घाबरत नाही अशी ठोस आणि अटल आशा आहे.

2. आम्ही देवाचे अधिक आभार मानू

आपण देवाचा क्रोध अनुभवणार नाही हे जाणून घेतल्याने आपण देवाचे आणखी आभार मानू. जेव्हा आपल्याला कळते की आपले अनंतकाळचे भविष्य खूप सुरक्षित आहे - आपण जे काही केले आहे त्यामुळे नाही - परंतु देवाने येशूद्वारे आपल्यासाठी जे काही

केले आहे त्यामुळे आपण सतत धन्यवाद देत राहू (स्तोत्र 116:12-13).

3. आपण देवाची अधिक भीती बाळगू आणि त्यामुळे पापाचा अधिक तिरस्कार करू

खरा ख्रिस्ती तारण गमावण्याच्या अर्थाने कधीही देवाच्या क्रोधाचा अनुभव घेणार नाही, तर विश्वास ठेवणारा कधी कधी पश्चात्ताप न करणारा पाप असेल तेव्हा कठोर शिस्तीची अपेक्षा करू शकतो (1 करिंथकर 11:28-32). देवाच्या क्रोधाचे सतत प्रतिबिंब आस्तिकांना पाप गांभीर्याने घेण्यास सक्षम करते, पापी जीवनासाठी सबब बनवू शकत नाही आणि अशा प्रकारे पापाचा अधिक तिरस्कार करते. व्यावहारिक अर्थाने परमेश्वराची भीती बाळगणारे जीवन जगणे म्हणजे पापाचा अधिक द्वेष करणे, जसे नीतिसूत्रे 8:13 घोषित करते, “परमेश्वराचे भय बाळगणे म्हणजे वाईटाचा द्वेष करणे; मला गर्व आणि अहंकार, वाईट वागणूक आणि विकृत भाषणाचा तिरस्कार आहे.”

4. आम्ही लोकांना देवाच्या क्रोधापासून मुक्त होण्यास उद्युक्त करू

योहान बाप्टिस्मा करणारा लोकांना त्यांच्या पापांबद्दल पश्चात्ताप करून देवाच्या क्रोधापासून वाचण्यास सांगितले (मत्तय 3:7). येशूने इतर कोणाहीपेक्षा नरकाबद्दल अधिक बोलले आणि त्याच्याकडे वळून आपल्याला देवाचे भय बाळगण्यास सांगितले (मत्तय 10:28). पौलाने लोकांना ख्रिस्ताकडे वळण्याचा इशारा दिला कारण त्याला देवाचा क्रोध समजला होता (2 करिंथ 5:11).

नरकाबद्दल उपदेश करणे हे एक प्रेमळ कृत्य नाही. त्याउलट, ही एक अतिशय प्रेमळ गोष्ट आहे—जग काहीही म्हणत असले तरी! जर आपण एखाद्यावर प्रेम करत असलो, तर ते ख्रिस्ताशिवाय जगत राहिल्यास त्यांना येणाऱ्या चिरंतन धोक्याबद्दल आपण त्यांना कसे सांगू शकत नाही? मुख्य म्हणजे केवळ देवाच्या क्रोधाचा उपदेश करणे नव्हे तर वधस्तंभावरील ख्रिस्ताच्या बलिदानाद्वारे त्याने दिलेल्या क्षमाची घोषणा करणे देखील आहे (स्तोत्र 130:3; रोमकरांस 3:25-26).

ख्रिस्ती नसलेल्यांसाठी दोन अर्थ

1. देवाचा भूतकाळ/वर्तमान क्रोध भविष्यातील क्रोधाची हमी देतो

भूतकाळात. एडनच्या बागेतून आदाम आणि हव्वेची हकालपट्टी (उत्पत्ति 3), या पृथ्वीवरील सर्व गोष्टींचा नाश, सार्वभौमिक जलप्रलयाने नोहाच्या तारवामधील त्याशिवाय (उत्पत्ति 7:23), सदोम आणि गमोराहचा नाश (उत्पत्ति 19), आणि इ.स. 70 मध्ये रोमने जेरुसलेमचा नाश केला, ज्यांनी त्याला नाकारले त्यांच्याविरुद्ध देवाच्या क्रोधाची ऐतिहासिकदृष्ट्या सिद्ध केलेली काही उदाहरणे आहेत.

वर्तमान काळात. योहान 3:36ब म्हणते, "जो कोणी पुत्राला नाकारतो त्याला जीवन दिसणार नाही, कारण देवाचा क्रोध त्यांच्यावर राहतो." जे येशूपासून दूर आहेत ते सध्या देवाच्या क्रोधाखाली आहेत. रोमकरांस 1:18 म्हणते, "देवाचा क्रोध स्वर्गातून सर्व देवहीनता आणि लोकांच्या दुष्टपणावर प्रकट होत आहे, जे त्यांच्या दुष्टतेने सत्य दडपतात." सध्याच्या काळात, हा क्रोध पापी

लोकांना त्यांच्या स्वतःच्या मार्गावर सोडून देऊन देवाद्वारे प्रदर्शित केला जातो जेणेकरून ते दुष्टतेत टिकून राहिल्याने त्यांना त्याचे परिणाम भोगावे लागतील (रोमकरांस 1:24-32).

भविष्यात. आपण 2 थेस्सलनीकाकर 1:7b-9 मध्ये वाचतो, "जेव्हा प्रभू येशू त्याच्या शक्तिशाली देवदूतांसह प्रज्वलित अग्नीत स्वर्गातून प्रकट होईल तेव्हा हे घडेल. जे देवाला ओळखत नाहीत आणि आपल्या प्रभु येशूच्या सुवार्तेचे पालन करत नाहीत त्यांना तो शिक्षा देईल. त्यांना सार्वकालिक नाशाची शिक्षा दिली जाईल आणि त्यांना परमेश्वराच्या उपस्थितीपासून आणि त्याच्या पराक्रमाच्या गौरवापासून दूर केले जाईल." प्रकटीकरण 6-20 देवाच्या भविष्यातील आणि प्रभू येशू ख्रिस्ताच्या सुवार्तेचे पालन करण्यास नकार देणाऱ्यांवर ओतल्या जाणाऱ्या अंतिम क्रोधाचे अधिक तपशीलवार वर्णन करते.

बायबल शिकवते की देव खोटे बोलू शकत नाही (तीतास 1:2). ख्रिस्ताला नाकारणाऱ्या सर्वांचा न्याय करण्याचे वचन त्याने दिलेले असल्यामुळे तो त्याचे वचन पाळेल. केवळ प्रत्येक वाईट कृतीचा देव ताबडतोब न्याय करत नसल्यामुळे, तो कधीही पापाचा न्याय करणार नाही असा विचार करून फसवणूक होऊ नये (उपदेशक 8:11-14).

एका धर्महीन शेतकऱ्याची कथा आहे जो देवभक्त शेतकऱ्यांच्या समुदायात राहत होता. देवभक्त शेतकरी दर रविवारी सकाळी एका देशाच्या चर्चमध्ये भेटत असत, तेव्हा हा माणूस गडबड करण्यासाठी ट्रॅक्टर चालवत असे. हे काम त्याने अनेक महिने केले. शेवटी, जेव्हा ऑक्टोबरमध्ये कापणीची वेळ आली तेव्हा त्यांच्या जमिनीत त्या समुदायात प्रति एकर सर्वाधिक उत्पादन होते.

अभिमानाने, त्याने स्थानिक वृत्तपत्राला लिहिले की जेव्हा त्याने देव आणि त्याच्या लोकांविरुद्ध हे केले तेव्हा ख्रिस्ती त्याचे यश कसे स्पष्ट करू शकतात.

पाळकाने एका वाक्याने उत्तर दिले: "देव ऑक्टोबरमध्ये त्याचे सर्व हिशेब चुकवत नाही."

प्रिय मित्रा, जर तुम्ही ख्रिस्ती नसाल, तर देव तुमच्यावर प्रसन्न असेल असे समजू नका कारण आज सर्व काही ठीक आहे. तो तुमच्या पापासह ठीक आहे म्हणून त्याच्या सहनशीलतेची चूक करू नका. त्याच्या चांगुलपणाचा गैरवापर केला जाणार नाही परंतु तुम्हाला खरा पश्चात्ताप आणि त्याच्या पुत्रावरील विश्वासाकडे नेण्यासाठी डिझाइन केलेले आहे (रोमकरांस 2:4-5).

2. देवाचा भविष्यातील क्रोध तुम्हाला येशूकडे धावायला लावेल

बायबल म्हणते, "जिवंत देवाच्या हाती पडणे ही भयंकर गोष्ट आहे" (इब्री 10:31). कृपया लक्षात घ्या की तुमच्या पापांमुळे तुम्ही देवाचे शत्रू बनले आहोत. परिणामी, त्याचा क्रोध वर्तमानात तुमच्यावर आहे आणि भविष्यात तुमची वाट पाहत आहे. कृपा करून आक्रोश करा. तुम्हाला "येणाऱ्या क्रोधापासून पळून जाण्याची" इच्छा असणे आवश्यक आहे (मत्तय 3:7) आणि वधस्तंभाकडे धावणे आवश्यक आहे जेथे येशू ख्रिस्ताने स्वतःवर देवाचा क्रोध घेतला जेणेकरून तो तुमच्या पापांची मुक्तपणे क्षमा करू शकेल. तुम्हाला सर्व आत्मविश्वास फेकून देणे आणि नम्रपणे ओरडणे आवश्यक आहे, "देवा, पापी माझ्यावर दया कर!" (लूक 18:13). येणाऱ्या क्रोधापासून तुमची सुटका हा एकमेव मार्ग आहे.

प्रिय मित्रा, देवाच्या चांगुलपणा आणि संयमाइतके गोड काहीही नाही. तथापि, त्याच्या येणाऱ्या क्रोधापेक्षा भयंकर काहीही नाही. जे पाणी तुमची तहान भागवू शकते तेच पाणी पूर आल्यावर तुमचा भयंकर शत्रू देखील असू शकते. जी आग तुमचं अन्न शिजवू शकते तीच अग्नी तुमचा भयंकर शत्रू देखील असू शकते जेव्हा ती तुम्हाला जाळते. त्याचप्रमाणे, जो देव आज तुमच्याशी धीर धरणारा आणि चांगला आहे तोच एक दिवस तुमच्यावर भयंकर सूड उगवेल. त्या दिवशी कोणीही तुम्हाला त्याच्या हातातून सोडवू शकणार नाही. कितीही रडणे किंवा विनवणी करणे तुम्हाला वाचवणार नाही. येशूकडे पहा, जो पापांसाठी वधस्तंभावर मरण पावला आणि त्याचे बलिदान पापांसाठी पूर्ण मोबदला म्हणून स्वीकारले गेले हे सिद्ध करण्यासाठी उठवले गेले. येशूद्वारे, संपूर्ण क्षमा आहे.

म्हणून, खऱ्या पश्चात्तापाने आणि विश्वासाने त्याच्याकडे वळवा - आत्ताच अजून वेळ आहे! तुम्ही कितीही वाईट वागलात तरीही तो तुम्हाला स्वीकारेल आणि तुम्हाला एक नवीन सुरुवात देईल! तुझ्या पापात मरू नका. कृपया येशू ख्रिस्ताद्वारे सार्वकालिक जीवनाची देवाची मोफत देणगी प्राप्त करा (रोमकरांस 6:23)!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?

4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

स्तोत्र 7:11 - देव न्यायी न्यायाधीश आहे, तो प्रतिदिनी रोष दाखवणारा देव आहे.

प्रार्थना

पित्या, तू माझा स्वर्गीय पिता असलास तरी, तू क्रोधाचा देव आहेस, हे मी अनेकदा विसरतो. तुम्ही पापाचा द्वेष करता आणि त्याचा न्याय कराल. मी कृतज्ञ आहे की प्रभु येशूने माझ्या पात्रतेचा सर्व क्रोध शोषून घेतला. कृपया मला भीती आणि थरथराने चालायला लावा जे माझे पाप हलके घेण्यापासून वाचवेल. तुझ्याविरुद्ध बंड करणाऱ्या सर्वांवर तुझा राग येवो आणि मला माझ्या सभोवतालच्या हरवलेल्यांना येशूकडे पळून जाण्याची विनंती करण्यास प्रवृत्त करा, जो एकटाच आम्हाला तुझ्या येणा-या न्यायापासून वाचवू शकतो. लोकांसमोर सुवार्ता सांगताना तुझ्या क्रोधाबद्दल बोलण्यापासून दूर राहण्यापासून माझे रक्षण करा, परंतु प्रेमाने आणि मोठ्या गांभीर्याने त्याचा प्रचार करा. आमेन!

विशेषता 9: देवाची विश्वासूता

*देवाची विश्वासूता म्हणजे त्याची सर्व वचने पूर्ण करण्यासाठी
त्याच्यावर विश्वास ठेवला जाऊ शकतो.*

शलमोनाने नीतिसूत्रे 20:6 मध्ये लिहिले, “अनेक जण अखंड प्रीती असल्याचा दावा करतात, पण विश्वासू माणूस शोधू शकतो?” या म्हणीची सत्यता सिद्ध करणाऱ्या जगात आपण राहतो. माणसाच्या अविश्वासामुळे मैत्री, विवाह, व्यावसायिक व्यवहार तुटतात. कदाचित तुम्हालाही विश्वासघाताची तीव्र वेदना जाणवली असेल— त्याच व्यक्तींकडून ज्यांनी शेवटपर्यंत विश्वासू राहण्याचे वचन दिले होते.

अशा वास्तविकतेच्या अंधारात, देवाचा हा गुणधर्म - त्याची विश्वासूता - दुखावलेल्या आत्म्याला खूप सांत्वन देते. बायबल अनुवाद 7:9 मध्ये देवाच्या विश्वासूपणाची घोषणा करते, “म्हणून जाणून घ्या की परमेश्वर तुमचा देव देव आहे; तो विश्वासू देव आहे, जे त्याच्यावर प्रेम करतात आणि त्याच्या आज्ञा पाळतात त्यांच्या हजारो पिढ्यांपर्यंत प्रेमाचा करार पाळतो.” आम्ही नंतर अनुवाद 32:4 मध्ये वाचतो, “तो खडक आहे, त्याची कामे परिपूर्ण आहेत आणि त्याचे सर्व मार्ग न्याय्य आहेत. एक विश्वासू देव जो अन्याय करत नाही, तो सरळ आणि न्यायी आहे.”

ज्यांची विश्वासूता अनेकदा डगमगते अशा पतित मानवांच्या विपरीत, देव त्याच्या विश्वासूपणात कधीही डगमगला नाही. मोझेसने आपल्याला क्रमांक 23:19 मध्ये आठवण करून दिली, "देव मानव नाही, त्याने खोटे बोलले पाहिजे, मनुष्य नव्हे, त्याने आपले विचार बदलले पाहिजेत. तो बोलतो आणि नंतर कृती करत नाही का? तो वचन देतो आणि पूर्ण करत नाही का?" स्तोत्रकर्ता एथान द एझराईट याने स्तोत्रसंहिता 89:8 मध्ये लिहिले, "सर्वशक्तिमान परमेश्वर देवा, तुझ्यासारखा कोण आहे? परमेश्वरा, तू पराक्रमी आहेस आणि तुझी विश्वासूता तुझ्याभोवती आहे." पौलने आपल्याला तीत 1:2 मध्ये आठवण करून दिली की "देव खोटे बोलू शकत नाही." हिब्रूच्या लेखकाने म्हटले, "देवाला खोटे बोलणे अशक्य आहे" (इब्री 6:18). आगूरने आपल्याला आठवण करून दिली की "देवाचे प्रत्येक वचन निर्दोष आहे" (नीतिसूत्रे 30:5). ही सर्व वचने आपल्याला शिकवतात की देवाची वचने पाळण्यासाठी त्याच्यावर पूर्णपणे विसंबून राहता येते. जे त्याच्यावर मनापासून विश्वास ठेवतात त्यांच्याशी तो कधीही अविश्वासू ठरणार नाही (स्तोत्र 34:22).

वेन ग्रुडेमने अगदी बरोबर म्हटले: "देवाला त्याच्या वचनावर विश्वास ठेवणे आणि त्याने दिलेले वचन पूर्ण करण्यासाठी त्याच्यावर विसंबून राहणे हेच खऱ्या विश्वासाचे सार आहे." आणि देव त्याच्या सर्व अभिवचनांची पूर्तता करण्यास विश्वासू असल्यामुळे, आस्तिक आत्मविश्वासाने म्हणू शकतो की परमेश्वराच्या महान प्रेमामुळे आपण नष्ट होत नाही, कारण त्याची करुणा कधीही कमी होत नाही. ते रोज सकाळी नवीन असतात; त्याची विश्वासूता महान आहे. आणि आपण स्वतःला असेही म्हणू शकतो, "परमेश्वर हा माझा भाग आहे; म्हणून मी त्याची वाट पाहीन" (विलाप 3:22-24).

बायबल देवाच्या विश्वासूपणाच्या उदाहरणांनी भरलेले आहे कारण तो त्याची अभिवचने पूर्ण करतो. काही उदाहरणे पाहू.

1. देवाने नोहाला वचन दिले, जसे उत्पत्ति 8:22 मध्ये नोंदवले आहे, "पृथ्वी टिकेल तोपर्यंत, बीज आणि कापणी, थंडी आणि उष्णता, उन्हाळा आणि हिवाळा, दिवस आणि रात्र कधीही थांबणार नाही." वर्षानुवर्षे त्याची पूर्णता होताना दिसत आहे.
2. उत्पत्ती 15:13-16 मध्ये, देवाने अब्राहामाला 400 वर्षांच्या गुलामगिरीची भविष्यवाणी केली होती की त्याच्या सुटकेच्या वचनासह यहुद्यांना सामोरे जावे लागेल. निर्गम 12:41 या सुटकेची पूर्णता नोंदवते: "430 वर्षांच्या शेवटी, अगदी दिवसापर्यंत, परमेश्वराच्या सर्व विभागांनी इजिप्त सोडला."
3. यशया 7:14 मध्ये, आम्हाला येशू ख्रिस्ताच्या कुमारिकेच्या जन्माविषयीची भविष्यवाणी दिली आहे, "म्हणून स्वतः परमेश्वर तुम्हाला एक चिन्ह देईल: कुमारी गर्भवती होईल आणि मुलाला जन्म देईल आणि त्याला इमॅन्युएल म्हणेल." मत्तय 1:22-25 या भविष्यवाणीची पूर्णता नोंदवते.

वर नमूद केलेल्या तीन व्यतिरिक्त आणखी उदाहरणे दिली जाऊ शकतात. परंतु मुद्दा स्पष्ट आहे कारण इब्री 10:23 म्हणते, "ज्याने वचन दिले तो विश्वासू आहे." आणि या अध्यायाचा उर्वरित भाग देवाच्या विश्वासूपणाच्या 2 पैलूंवर लक्ष केंद्रित करेल:

1. त्याच्या मुलांच्या जीवनात
2. त्याच्या शत्रूंच्या जीवनात.

1. देवाची विश्वासूता: त्याच्या मुलांच्या जीवनात

त्यांना जपण्यासाठी. आम्हाला 1 करिंथकर 1:8-9 मध्ये सांगितले आहे, “तो तुम्हाला शेवटपर्यंत स्थिर ठेवेल जेणेकरून आमच्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या दिवशी तुम्ही निर्दोष व्हाल. देव विश्वासू आहे, ज्याने तुम्हांला त्याचा पुत्र, आपला प्रभु येशू ख्रिस्त याच्या सहवासात बोलावले आहे.” अंतिम अर्थाने, आपल्या तारणाचे रक्षण हे देवाच्या विश्वासूतेवर आधारित आहे. आपल्या तारणाच्या सुरक्षिततेबद्दल येशूने हे मौल्यवान शब्द बोलले, “माझी मेंढरे माझी वाणी ऐकतात; मी त्यांना ओळखतो आणि ते माझे अनुसरण करतात. मी त्यांना अनंतकाळचे जीवन देतो आणि त्यांचा कधीही नाश होणार नाही. ते माझ्या हातून कोणी हिसकावून घेणार नाही” (योहान १०:२७-२८). याशिवाय, येशूने त्याच्या महायाजकीय प्रार्थनेत आमच्या संरक्षणासाठी प्रार्थना केली: “पवित्र पित्या, तुझ्या नावाच्या सामर्थ्याने त्यांचे रक्षण कर, तू मला जे नाव दिले आहेस, जेणेकरून आपण जसे एक आहोत तसे त्यांनी एक व्हावे” (योहान 17:11) .

त्यांना शिस्त लावण्यात. देवाची विश्वासूता केवळ आपले रक्षण करण्यातच दिसून येत नाही, तर ती आपल्याला शिस्त लावण्यातही दिसून येते. इब्री 12:4-11 हा एक परिच्छेद आहे जो आपल्याला देवाच्या शिस्तबद्ध प्रक्रियेतून जात असताना सहन करण्यास प्रोत्साहित करतो. लेखक म्हणतो की देवाकडून शिस्तबद्ध (किंवा प्रशिक्षित) असणे हा आपण त्याची खरी मुले आहोत याचा सकारात्मक पुरावा आहे आणि एक विश्वासू देव आपल्याला त्याच्या पुत्रासारखे बनवण्यासाठी हे करतो. हे सत्य हायलाइट करणारे या उतान्याचे काही भाग येथे आहेत:

इब्री 12: 7-8, 10b-11 - शिक्षणासाठी तुम्ही शिक्षा सहन करत आहात; देव तुम्हांला पुत्राप्रमाणे वागवतो, आणि ज्याला बाप शिक्षा करत नाही असा कोण पुत्र आहे? ज्या शिक्षेचे वाटेकरी सर्व झाले आहेत अशा शिक्षेवाचून तुम्ही जर आहात तर तुम्ही पुत्र नाही, दासीपुत्र आहात. पण तो करतो ती आपल्या हितासाठी, म्हणजे आपण त्याच्या पवित्रतेचे वाटेकरी व्हावे म्हणून करतो. कोणतीही शिक्षा तत्काली आनंदाची वाटत नाही, उलट खेदाची वाटते; तरी ज्यांना तिच्याकडून वळण लागले आहे त्यांना ती पुढे नीतिमत्त्व हे शांतिकारक फळ देते.

स्तोत्रकर्त्याने शिस्तबद्ध असताना हे शब्द म्हटले यात आश्चर्य नाही की, "हे परमेश्वरा, तुझे कायदे न्याय्य आहेत हे मला माहीत आहे आणि तू विश्वासूपणे मला त्रास दिला आहेस" (स्तोत्र 119:75). एक विश्वासू देव आपल्याला अधिक पवित्र बनवण्यासाठी आवश्यक ते करतो, जरी ते वेदनादायक असले तरीही.

त्यांचे गौरव करण्यात. देवाची विश्वासूता केवळ आपले रक्षण करण्यात आणि आपल्याला शिस्त लावण्यातच दिसून येत नाही, तर त्याची विश्वासूता आपल्या अंतिम गौरवामध्ये देखील प्रदर्शित केली जाईल, जिथे आपल्याला येशूसारखे बनवले जाईल. आम्हाला रोमकरांस 8:30 मध्ये वचन दिले आहे, "आणि ज्यांना त्याने पूर्वनिर्धारित केले होते, त्यांना त्याने बोलावले; ज्यांना त्याने बोलावले त्यांना त्याने नीतिमानही ठरवले. ज्यांना त्याने नीतिमान ठरवले, त्यांचा गौरवही केला." लक्षात घ्या की "त्याने देखील गौरव केला" हा वाक्यांश भूतकाळात दिसत आहे जरी ते अद्याप घडणे बाकी आहे. मुद्दा काय आहे, तुम्ही विचारू शकता? सोपे. देवाच्या दृष्टीने, आमचे गौरव करणे हा एक पूर्ण केलेला करार आहे. म्हणूनच ते

भूतकाळात आहे. विश्वासू देवाची वचने पाळण्यासाठी आपण त्याच्यावर किती विश्वास ठेवू शकतो. फिलिप्पैकर 1:6 मध्ये पौलाने लिहिले की त्याला "आत्मविश्वास आहे...ज्याने चांगले काम सुरू केले आहे...ख्रिस्त येशूच्या दिवसापर्यंत ते पूर्णत्वास नेईल" यात आश्चर्य नाही.

1 थेस्सलनीकर 5:23-24 मध्ये म्हटल्याप्रमाणे, आपली सर्व गौरवाची वचने देवाच्या विश्वासूपणावर आधारित आहेत, "देव स्वतः, शांतीचा देव, तुम्हाला सर्वत्र पवित्र करो. आपला संपूर्ण आत्मा, आत्मा आणि शरीर आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या येण्याच्या वेळी निर्दोष राहो. जो तुम्हाला बोलावतो तो विश्वासू आहे आणि तो ते करेल." पौलाचे गौरव करण्याच्या देवाच्या विश्वासूपणामुळे त्याला त्याच्या मोठ्या दुःखांमध्येही, हे आत्मविश्वासपूर्ण शब्द म्हणण्यास प्रवृत्त केले, "म्हणूनच मी जसा आहे तसा त्रास सहन करत आहे. तरीही हे लाजिरवाणे कारण नाही, कारण मी ज्याच्यावर विश्वास ठेवला आहे ते मला माहीत आहे आणि मला खात्री आहे की मी त्याच्यावर जे सोपवले आहे ते त्या दिवसापर्यंत राखण्यास तो समर्थ आहे" (2 तीमथ्य 1:12).

म्हणून, या तीन क्षेत्रांच्या प्रकाशात - जतन करणे, शिस्त लावणे आणि शेवटी आपले गौरव करणे - आपण देवाची विश्वासूता आपल्यावर, त्याच्या मुलांवर प्रदर्शित होताना पाहतो. या सत्यांमुळे आपल्याला गडद क्षणातही देवावर विश्वास ठेवायला हवा आणि कधीही कुरकुर करू नये किंवा हार मानू नये. आपण विश्वासात टिकून राहावे आणि चिंतामुक्त राहावे. इब्री 11 मध्ये वर्णन केलेल्या विश्वासू पुरुष आणि स्त्रियांनी हेच केले. आणि ते निराश झाले नाहीत. आपण शेवटी निराश होणार नाही कारण देव आपल्याला दिलेली सर्व वचने पाळण्यास विश्वासू आहे.

पापाशी लढताना आणि गंभीर प्रलोभनांना सामोरे जात असतानाही आपल्याला हार मानण्याची गरज नाही. आम्हाला 1 करिंथकर 10:13 मध्ये सांगितले आहे, "मानवजातीसाठी सामान्य असलेल्या गोष्टींशिवाय इतर कोणत्याही मोहाने तुम्हाला पकडले नाही. आणि देव विश्वासू आहे; तो तुम्हांला तुमच्या सहनशक्तीच्या पलीकडे मोहात पडू देणार नाही. पण जेव्हा तुमची परीक्षा होईल तेव्हा तो बाहेर पडण्याचा मार्गही देईल जेणेकरून तुम्ही ते सहन करू शकाल." देव "निघून जाण्याचा मार्ग" देईल असे जेव्हा पौलाने म्हटले तेव्हा त्याचा अर्थ असा नव्हता की आपण परीक्षांमधून नक्कीच सुटू. त्याऐवजी, त्याचा अर्थ असा होता की आपण या विश्वासू देवावर भरवसा ठेवू शकतो की तो आपल्याला परीक्षांना सहन करण्याची शक्ती देईल—जरी ते जबरदस्त वाटत असेल-आणि जोपर्यंत आपण त्याच्यावर विश्वास ठेवतो तोपर्यंत मोहाला बळी पडू नये. काहीवेळा, जरी याचा अर्थ मृत्यू हा परिणाम आहे, तरीही देव आपल्याला बळ देण्यासाठी विश्वासू आहे जेणेकरून आपण त्याला शेवटपर्यंत कधीही नाकारणार नाही!

हे विश्वासू देवाने आपल्याला वचन दिले आहे हे विसरू नका: "मी तुला कधीही सोडणार नाही; मी तुला कधीही सोडणार नाही" (इब्री 13:5). येशूने शेवटपर्यंत आपल्यासोबत राहण्याचे वचन दिले आहे, "आणि निश्चितच मी युगाच्या शेवटपर्यंत नेहमीच तुमच्याबरोबर आहे" (मत्तय 28:20). भरोसा म्हणजे देवाला त्याच्या शब्दावर घेणे आणि त्याने जे वचन दिले आहे ते पूर्ण करण्यासाठी त्याच्यावर विसंबून राहणे कारण तो एक विश्वासू देव आहे जो त्याची सर्व वचने पाळतो - जरी परिस्थिती उदास दिसत असली तरीही. जुन्या कराराच्या संदेष्याने, हबक्कूकने तेच केले आणि परिणामी, त्याच्या अंतःकरणात आनंद अनुभवला: "अंजिराचे झाड न फुलले,

द्राक्षीच्या वेलीस फळ न आले, जैतुनाचे उत्पन्न बुडाले, शेतात धान्य न पिकले, मेंढवाड्यातील कळप नाहीतसे झाले, व गोठ्यात गुरेढोरे न उरली, तरी मी परमेश्वराच्या ठायी हर्ष पावेन, मला तारण देणाऱ्या देवाविषयी मी उल्लास करीन." (हबक्कुक 3:17-18).

प्रिय ख्रिस्ती, तुम्ही कठीण काळातून जात आहात का? तुम्हाला आणखी एक दिवस जाणे फार कठीण जात आहे का? हार मानू नका. हबक्कुकप्रमाणे काही गोष्टी निराशाजनक वाटत असल्या तरी, या विश्वासू देवावर भरवसा ठेवा. तो तुम्हाला शेवटपर्यंत घेऊन जाईल. हार न मानता विश्वासाने दाबा! त्याने यशया 46:4 मध्ये वचन दिले आहे, "तुमच्या वृद्धापकाळापर्यंतही मीच तो आहे; तुमचे केस पिकत तोपर्यंत मी तुम्हांला वागवीन; निर्माणकर्ता मीच आहे, वागवणारा मीच आहे, मी खांद्यांवर वागवून तुमचा बचाव करीन."

2. देवाची विश्वासूता: त्याच्या शत्रूंच्या जीवनात

ज्याप्रमाणे देव त्याच्या मुलांना दिलेली वचने पाळण्यास विश्वासू आहे, तसेच जे त्याला नाकारतात आणि अशा प्रकारे त्याचे शत्रू राहतात त्यांचा न्याय करण्यासाठी तो त्याची वचने पाळण्यास तितकाच विश्वासू आहे. दुसऱ्या शब्दांत, तो तारणहार आणि न्यायाधीश म्हणून विश्वासू आहे. देवाचे भूतकाळातील न्याय निःसंशयपणे, त्याच्या विरुद्ध बंड करणाऱ्यांचा न्याय करण्यात त्याची विश्वासूता सिद्ध करतात. त्याने त्या जगाचा न्याय केला ज्याने नोहाच्या काळात पश्चात्ताप केला नाही अशा जागतिक जलप्रलयाने त्या सर्वांचा नाश केला (उत्पत्ति 6-8). नोहा आणि त्याच्या कुटुंबाशिवाय एकही माणूस जिवंत राहिला नाही, ज्यांना देवाच्या नजरेत कृपा मिळाली आहे. आणि देवाने, वाळवंटाच्या प्रवासादरम्यान अविश्वासू लोकांचा न्याय केला कारण त्यांना वचन

दिलेल्या भूमीवर आणण्यासाठी त्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही (गणना 14:26-34; इब्री 3:15-19). देवाने भूतकाळात त्याच्या न्यायाचे वचन पाळण्यात त्याची विश्वासूता दाखवली असल्याने, भविष्यातही तो विश्वासू असेल याची आपण खात्री बाळगू शकतो!

देवाने त्यांच्या पापांपासून वळण्यास आणि येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवण्यास अयशस्वी झालेल्या सर्वांसाठी अग्नी किंवा नरकाच्या तळ्यात अग्नीच्या भविष्यातील न्यायाचे वचन दिले आहे. प्रकटीकरण 20:15 म्हणते, "ज्याचे नाव जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेले आढळले नाही त्याला अग्नीच्या सरोवरात टाकण्यात आले." आणि हे घडेल "जेव्हा प्रभू येशू त्याच्या शक्तिशाली देवदूतांसह प्रज्वलित अग्नीत स्वर्गातून प्रकट होईल. जे देवाला ओळखत नाहीत आणि आपल्या प्रभु येशूच्या सुवार्तेचे पालन करत नाहीत त्यांना तो शिक्षा देईल. त्यांना सार्वकालिक नाशाची शिक्षा दिली जाईल आणि प्रभूच्या उपस्थितीपासून आणि त्याच्या पराक्रमाच्या वैभवापासून दूर केले जाईल" (2 थेस्सलनीकर 1:7b-9).

देवाच्या न्यायदंडाची वचने पाळण्यात देवाच्या विश्वासूपणाच्या प्रकाशात, जर तुम्ही त्याचे मूल आणि त्यामुळे त्याचे शत्रू नसाल तर तुमची प्रतिक्रिया काय असावी?

प्रथम, तुम्ही त्याच्या, तुमच्या निर्मात्याविरुद्ध पाप केले आहे हे पाहण्यासाठी देवाला तुमचे डोळे उघडण्यास सांगा. मग त्याला कबूल करा की तुम्ही पाप केले आहे आणि शिक्षेसाठी दोषी आहात. कोणतीही सबब सांगू नका. फक्त एक स्पष्ट कबुली, "मी तुझ्याविरुद्ध पाप केले आहे. मी दोषी आहे, प्रभु." त्याला सांगा की आपण आपल्या पापांसाठी दिलगीर आहात आणि पापी

जीवनशैलीपासून दूर जाऊ इच्छित आहात. यालाच बायबल "पश्चात्ताप" म्हणते. पण ते पुरेसे नाही. शेवटी, विश्वासाने, तुम्हाला देवाने येशू ख्रिस्ताद्वारे दिलेली क्षमा स्वीकारणे आवश्यक आहे, असा विश्वास आहे की येशूने परिपूर्ण जीवन जगून, वधस्तंभावर मरून आणि पुन्हा उठून पापांची पूर्ण किंमत दिली. अशा प्रकारे तुम्ही तुमच्या पापांपासून आणि देवाच्या क्रोधापासून वाचू शकता. आणि त्याच प्रकारे तुम्ही त्याचे मूल बनता (योहान 1:12).

बायबल वचन देते की "प्रत्येकजण जो प्रभूचे नाव घेतो त्याचे तारण होईल" (रोमकरांस 10:13). त्याला हाका मार. तुमचा प्रभु आणि तारणारा म्हणून येशूला आलिंगन द्या. विसर्जनाद्वारे बाप्तिस्म्याच्या पाण्यात सार्वजनिकपणे साक्ष देऊन आपल्या पश्चात्तापाचे आणि विश्वासाचे अनुसरण करा (प्रेषितांची कृत्ये 8:36-38). बाप्तिस्मा ही देवाचे मूल झाल्यानंतर आज्ञाधारकतेची पहिली पायरी आहे (प्रेषितांची कृत्ये 2:41).

येशूने त्यांच्या पापांच्या आणि अपराधांच्या ओझ्याने दबलेल्या सर्वांना त्याच्याकडे येण्याचे आमंत्रण दिले: "तुम्ही जे थकलेले आणि ओझ्याने दबलेले आहात, माझ्याकडे या आणि मी तुम्हाला विश्रांती देईन" (मत्तय 11:28). आणि येण्यास इच्छुक असलेल्यांसाठी, तो हे वचन देतो: जो माझ्याकडे येईल त्याला मी कधीही हाकलणार नाही (योहान 6:37b). येशू त्याची वचने पाळण्यास विश्वासू आहे. त्याच्यावर विश्वास ठेवता येईल. या आणि त्याच्या क्षमाचा अनुभव घ्या. तुम्हाला ख्रिस्ताकडे येण्यापासून काहीही किंवा कोणालाही रोखू देऊ नका. येशूपासून दूर राहण्याची किंमत येशूकडे येण्याच्या खर्चापेक्षा खूप जास्त आहे. जर तुम्ही सर्व काही सोडले पाहिजे - अगदी तुमचे जीवन - जर ते तुम्हाला येशूशी एकरूप झाले तर ते

ठीक आहे. सरतेशेवटी, तुम्हाला येशू सापडेल—तुम्ही त्याग केलेल्या सर्व गोष्टींपेक्षा तो खरा आणि कायमचा खजिना आहे.

कृपया समजून घ्या मित्रा, हा विश्वासू देव देखील क्षमाशील देव आहे. तुमची पापे त्याच्या पुत्र येशूच्या रक्ताने धुऊन टाका. मी तुम्हाला मनापासून आवाहन करतो. येशूकडे या. त्याला न्यायाधीश म्हणून न पाहता तारणहार म्हणून भेटा. येणाऱ्या निकालापासून पळ काढा. तुम्ही कितीही पाप केले आणि गडबड केली असली तरी, तुम्ही येशूमध्ये खरी शांती आणि विश्रांती मिळवू शकता. आणि मग, तुम्ही येशूकडे आल्यानंतर, तुम्ही देखील, देवाच्या इतर मुलांसह, दाव्हिदप्रमाणे म्हणू शकता, "हे प्रभु, तुझे प्रेम स्वर्गापर्यंत पोहोचते, तुझी विश्वासूता आकाशापर्यंत पोहोचते" (स्तोत्र 36:5).

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

स्तोत्र 89:8 - हे सेनाधीश देवा, परमेश्वरा, हे परमेशा,
तुझ्यासारखा समर्थ कोण आहे? तुझी सत्यता तुझ्याभोवती
आहे.

प्रार्थना

दयाळू देव आणि प्रेमळ पित्या, अशा जगात जिथे लोक आपली वचने सोडवतात, मी तुझी सर्व वचने पाळण्यासाठी विश्वासू असलेल्या देवाची स्तुती करतो. मी अंधान्या दरीतून चालत असतानाही, मला तुझी विश्वासूता लक्षात ठेवण्यास मदत कर. तू माझ्यासोबत सदैव असण्याचे वचन दिले आहेस. विश्वासाने, तुझी अनुपस्थिती जाणवत असतानाही, तुझ्या शब्दावर नेण्यास मला मदत करा. ज्याने माझ्यामध्ये चांगले कार्य सुरू केले आहे ते तू एक दिवस पूर्ण करशील यावर विश्वास ठेवण्यासाठी माझे हृदय मजबूत करा. आणि इतरांना दिलेली माझी वचने पाळण्यात तुमचे अनुकरण करण्यासाठी माझे हृदय प्रवृत्त करते. कृपया मला विश्वासूपणाने चिन्हांकित करण्यात मदत करा. आमेन!

गुण 10: देवाचे सार्वभौमत्व

देवाचे सार्वभौमत्व म्हणजे जीवनातील सर्व घटनांवर त्याचे संपूर्ण नियंत्रण आहे, ज्यात पवित्र शास्त्रात आढळलेल्या त्याच्या प्रकट इच्छेला विरोध करणारी कृत्ये स्वतःला ज्ञात असलेल्या कारणांसहित आहेत.

जेव्हा देवाच्या सार्वभौमत्वाचा विचार केला जातो तेव्हा ख्रिश्चनाने कसा विचार केला पाहिजे याचे एक उत्तम उदाहरण खालील कथा आहे:

1902 मध्ये, एक तरुण इंग्रज मुलगा न्याहारीसाठी खाली आला आणि त्याचे वडील 64 वर्षात ब्रिटनमध्ये पहिल्या राज्याभिषेकाच्या तयारीची बातमी देणारे वर्तमानपत्र वाचत असल्याचे आढळले. न्याहारीच्या मध्यभागी, वडील आपल्या पत्नीकडे वळून म्हणाले, "अरे, हे असे शब्द पाहून मला वाईट वाटले."

ती म्हणाली, "काय आहे?"

"का," त्याने उत्तर दिले, "येथे एक घोषणा आहे की एका ठराविक तारखेला प्रिन्स एडवर्डचा वेस्टमिन्स्टर येथे राज्याभिषेक होईल आणि देवाची इच्छा आहे, तेथे देव व्होलेट नाही."

तरुण मुलाच्या मनात हे शब्द या कारणास्तव अडकले की, नेमलेल्या तारखेला, भावी एडवर्ड सातवा अॅपेन्डिसाइटिसने आजारी होता आणि राज्याभिषेक पुढे ढकलला गेला होता. यावेळी, राणी व्हिक्टोरियाच्या कारकिर्दीच्या शेवटी, ब्रिटिश साम्राज्याची राजकीय, आर्थिक आणि लष्करी शक्ती त्याच्या शिखरावर होती.

तरीही, आपल्या सर्व महान पराक्रमामुळे, ग्रेट ब्रिटन आपला नियोजित राज्याभिषेक नियोजित तारखेला पार पाडू शकला नाही. घोषणेतून "देवाची इच्छा" वगळणे आणि त्यानंतर राज्याभिषेक पुढे ढकलणे हा निव्वळ योगायोग होता, दोन घटनांचा एकमेकांशी कोणताही संबंध नाही? किंवा देवाने प्रिन्स एडवर्डला अॅपेन्डिसाइटिस झाला होता हे दाखवण्यासाठी की तो "नियंत्रणात" आहे?

तशी परिस्थिती का आली हे आम्हाला माहित नाही. तथापि, आपल्याला एक गोष्ट माहित आहे: आपण देव स्वेच्छेने ते मान्य केले की नाही, आपण देवाच्या इच्छेशिवाय कोणतीही योजना पूर्ण करू शकत नाही. बायबल त्या वस्तुस्थितीबद्दल कोणतीही शंका सोडत नाही... देव नियंत्रणात आहे; तो सार्वभौम आहे. त्याला जे आवडते ते तो करतो आणि आपण जे ठरवले आहे ते आपण करू शकतो की नाही हे तो ठरवतो. हे देवाच्या सार्वभौमत्वाचे सार आहे; त्याच्या इच्छेनुसार वागण्याचे त्याचे पूर्ण स्वातंत्र्य आणि त्याच्या सर्व निर्मितीच्या कृतींवर त्याचे पूर्ण नियंत्रण. कोणताही प्राणी, व्यक्ती किंवा साम्राज्य एकतर त्याच्या इच्छेला अडथळा आणू शकत नाही किंवा त्याच्या इच्छेच्या मर्यादेबाहेर काम करू शकत नाही.

आर्थर पिंकने अगदी बरोबर म्हटले: "जेव्हा आपण म्हणतो की देव सार्वभौम आहे, तेव्हा आपण त्याच्या इच्छेनुसार, त्याच्या स्वतःच्या गौरवासाठी बनवलेले विश्वावर राज्य करण्याचा त्याचा अधिकार पुष्टी करतो. आम्ही पुष्टी करतो की मातीवर कुंभाराचा त्याचा हक्क आहे...आम्ही प्रतिज्ञा करतो की तो त्याच्या स्वतःच्या इच्छेच्या आणि निसर्गाच्या बाहेर कोणत्याही नियम किंवा कायद्याच्या अधीन नाही, देव स्वतःसाठी एक कायदा आहे आणि तो देण्याचे कोणतेही बंधन नाही. त्याच्या कोणत्याही बाबींचा हिशेब." होय, देव खरोखरच जीवनातील सर्व घटनांवर पूर्ण नियंत्रण ठेवतो, ज्यात केवळ स्वतःला ज्ञात असलेल्या कारणांसह आणि त्याच्या प्रकट इच्छेला विरोध करणाऱ्या कृत्यांचा समावेश आहे. त्याच्या महान शहाणपणाने, तो त्याचे चांगले हेतू साध्य करण्यासाठी मानवांच्या आणि सैतानाच्या वार्ड कृतींचा देखील वापर करतो.

येथे काही शास्त्रवचने आहेत जी आपल्याला देवाच्या सार्वभौमत्वाबद्दल शिकवतात.

उत्पत्ति 50:20 - तुम्ही माझे वार्ड योजले, पण आज पाहता त्याप्रमाणे अनेक लोकांचे प्राण वाचावे म्हणून देवाने ते चांगल्यासाठीच योजले होते.

यशया 46:9-10 - प्राचीन काळापासून घडलेल्या गत गोष्टी स्मरा आणि समजा की, मीच देव आहे, दुसरा कोणी नव्हे, माझ्यासमान कोणीच नाही. मी आरंभीच शेवट कळवतो. होणाऱ्या गोष्टी घडवण्यापूर्वी त्या मी प्राचीन काळापासून सांगत आलो आहे, 'माझा संकल्प सिद्धीस जाईल, माझा मनोरथ मी पूर्ण करीन.'

ईयोब 42:2 - तुला सर्वकाही करता येते, तुझ्या कोणत्याही योजनेला प्रतिबंध होणे नाही, असे मला कळून आले आहे.

स्तोत्र 115:3 - आमचा देव स्वर्गात आहे, त्याला योग्य दिसते ते सर्व तो करतो.

नीतिसूत्रे 19:21 - मनुष्याच्या मनात अनेक मसलती येतात, परंतु परमेश्वराची योजना स्थिर राहते.

नीतिसूत्रे 21:30 - परमेश्वरापुढे शहाणपण, बुद्धी व युक्ती ही मुळीच चालत नाहीत.

विलापगीत 3:37 - प्रभूने आज्ञा केली नसल्यास कोण बोलला आणि त्याप्रमाणे घडून आले?

पौलाने आपल्याला सांगितले की देव "त्याच्या इच्छेनुसार सर्व काही करतो" (इफिस 1:11). हे थोडक्यात सार्वभौमत्व आहे: देव सर्व काही त्याच्या इच्छेनुसार आणि आनंदानुसार कार्य करतो. देव कधीही पापाचा लेखक नाही (हबक्कूक 1:13; याकोब 1:13). तरीही, त्याच्या सार्वभौमत्वामुळे, तो त्याच्या पवित्र स्वभावाशी कधीही तडजोड न करता त्याच्या चांगल्या आणि गौरवशाली हेतू (उत्पत्ति 50:20) पूर्ण करण्यासाठी घडणाऱ्या वाईट गोष्टींचाही वापर करतो. तो हे कसे करू शकतो हे एक रहस्य आहे जे आपले मर्यादित मन कधीही पूर्णपणे समजू शकत नाही.

वाईट घडत असतानाही देव नेहमी नियंत्रणात असतो या सत्याचे समर्थन करणारी शास्त्रवचने येथे आहेत.

निर्गम 4:11 - तेव्हा परमेश्वर त्याला म्हणाला, "मनुष्याचे तोंड कोणी केले आहे? मनुष्याला मुका, बहिरा, डोळस किंवा आंधळा कोण करतो? मी परमेश्वरच की नाही?"

अनुवाद 32:39 - आता पाहा, मी, मीच तो आहे, माझ्याशिवाय कोणी देव नाही; प्राणहरण व प्राणदान करणारा मीच आहे. मी घायाळ करतो आणि मीच बरे करतो; माझ्या हातून सोडवणारा कोणी नाही.

ईयोब 2:10 - तो तिला म्हणाला, "तू मूर्ख स्त्रियांप्रमाणे बोलतेस, देवापासून सुखच घ्यावे, आणि दुःख घेऊ नये काय?" ह्या सर्व प्रसंगी ईयोबाने आपल्या वाचेने काही पाप केले नाही.

यशया 45:7 - प्रकाशकर्ता, अंधाराचा उत्पन्नकर्ता, शांतीचा जनक व अरिष्टांचा उत्पादक मीच आहे, हे सर्व करणारा मी परमेश्वर आहे.

विलापगीत 3:37-38 - प्रभूने आज्ञा केली नसल्यास कोण बोलला आणि त्याप्रमाणे घडून आले? अनिष्ट व इष्ट ही परात्पराच्या मुखातून येत नाहीत काय?

हे लक्षात घेणे देखील मनोरंजक आहे की अलीशा, ज्याला देव इतरांना बरे करण्यासाठी वापरत होता, तो एका आजाराने मरण पावला.

2 राजे 13:14 - ज्या दुखण्याने अलीशा मरणार होता ते त्याला आता लागले, तेव्हा इस्राएलाचा राजा योवाश त्याच्याकडे गेला. तो ओणवून त्याचे मुख पाहून रडू लागला व म्हणाला, "बाबा! अहो बाबा! इस्राएलाच्या रथांनो! इस्राएलाच्या राउतांनो!"

म्हणून, वरील शास्त्रवचनांतून आपण स्पष्टपणे पाहू शकतो की देव सर्व व्यवहारांवर- चांगल्या आणि वाईट दोन्हीवर प्रभुत्व गाजवतो.

तर मग, देवाच्या सार्वभौमत्वाचे काही व्यावहारिक परिणाम काय आहेत? एकूण चार खाली सूचीबद्ध आहेत.

1. हे ब्रह्मांडातील सर्वोच्च म्हणून देवाचा सन्मान करते

दुसऱ्या शब्दांत, हा गुणधर्म देवाला देव असल्याचे मान्य करतो! हे सर्व गोष्टींवर राजा म्हणून राज्य करण्याचा त्याचा अधिकार मान्य करते. हे आपल्याला आठवण करून देते की तो निर्माता आहे आणि आपण निर्माण केलेले आहोत. देवाला आपली गरज नाही. दुसरीकडे, पुढच्या श्वासासाठी आपल्याला त्याची गरज आहे!

यशया संदेष्ट्याद्वारे, देव आपल्याला सांगतो, “मी परमेश्वर आहे; ते माझे नाव आहे! मी माझे गौरव दुसऱ्याला किंवा माझी स्तुती मूर्तींना देणार नाही” (यशया 42:8). देवाचे पूर्ण सार्वभौमत्व मान्य करून, आपण त्याला पूर्ण गौरव देतो. शेवटी, आपण देवाच्या गौरवासाठी निर्माण केले आहे: “माझ्या नावाने संबोधले जाणारे प्रत्येकजण, ज्याला मी माझ्या गौरवासाठी निर्माण केले, ज्यांना मी घडवले आणि घडवले” (यशया 43:7)! म्हणून, सर्व गोष्टींवरील त्याचे सार्वभौमत्व मान्य करून विश्वातील सर्वोच्च प्राणी म्हणून देवाला त्याचे योग्य स्थान देऊया!

2. हे आम्हाला नम्र करते

देव नेहमी नम्र अंतःकरणाच्या पाठीशी असल्याने, “देव सर्व गोष्टींचा प्रभारी आहे आणि आपण नाही!” या सतत कबूल करण्यापेक्षा अधिक नम्र काय असू शकते! हे सत्य देव कोण आहे आणि त्याने आपल्यासाठी काय केले याबद्दल गौरव करते!

जगावर राज्य करणाऱ्या सर्वात शक्तिशाली राजांपैकी एक, नेबुखदनेस्सर, सार्वभौम देव माणसाचा अभिमान कसा नम्र करतो हे कठीण मार्गाने शिकले. त्याच्या अभिमानाने त्याचे हृदय फसवले कारण त्याने आपल्या कर्तृत्वाची बढाई मारली आणि देवाला गौरव

देण्यात तो अयशस्वी झाला: "त्या वेळी राजा म्हणाला, "हे थोर बाबेल नगर राजनिवासासाठी माझ्याच पराक्रमाने व माझ्या प्रतापाच्या वैभवासाठी मी बांधले आहे ना!" (दानियेल 4:30). देवाने त्याला स्मरण करून देऊन न्यायनिवाड्यात त्याला कसे कमी केले याकडे लक्ष द्या की तो केवळ मनुष्य नसून सर्व गोष्टींवर सार्वभौम आहे. "हे शब्द राजाच्या मुखातून निघतात न निघतात तोच आकाशवाणी झाली की, "हे राजा, नबुखद्रेस्सरा, हे तुला विदित होवो की तुझ्या हातची राजसत्ता गेली आहे. तुला मनुष्यांतून घालवून देतील; तुझी वस्ती वनपशूंत होईल; तुला बैलाप्रमाणे गवत खावे लागेल; आणि मानवी राज्यावर परात्पर देवाची सत्ता आहे व तो ते पाहिजे त्याला देतो हे ज्ञान तुला होईपर्यंत तुझ्यावरून सात काळ जातील." (दानियेल 4:31-32).

नम्र झाल्यामुळे, नबुखद्रेस्सरने शेवटी कबूल केले की देव सर्वांवर सार्वभौम आहे: "हे दिवस संपल्यावर मी नबुखद्रेस्सराने आपले डोळे आकाशाकडे लावले; माझी बुद्धी मला परत आली; मी परात्पर देवाचा धन्यवाद केला, त्या सदा जिवंत असणाऱ्या देवाचे स्तवन केले व त्याचा महिमा गाइला; कारण त्याचे प्रभुत्व सर्वकाळचे आहे, आणि त्याचे राज्य पिढ्यानपिढ्या राहणारे आहे. पृथ्वीवरील सर्व रहिवासी केवळ कःपदार्थ होत; तो आकाशातील आपल्या सैन्याचे व पृथ्वीवरील रहिवाशांचे इच्छेस येईल ते करतो; "तू असे काय करतोस?" असे त्याचा हात धरून कोणाच्याने त्याला म्हणवत नाही. आता मी नबुखद्रेस्सर स्वर्गाच्या राजाचे स्तवन करतो, त्याचा जयजयकार करतो व त्याचा महिमा वर्णन करतो; कारण त्याची सर्व

कृत्ये सत्य आहेत, त्याचे सर्व मार्ग न्याय्य आहेत; जे अभिमानाने चालतात त्यांना त्याला नीचावस्थेत लोटता येते." (दानियेल 4:34-35, 37).

देवाच्या सार्वभौमत्वाची ही शिकवण आपण जितके स्वीकारू तितकी आपण नम्रता वाढवू.

3. प्रखर चाचणीच्या काळात IT खूप आराम देते

विश्वाचा सार्वभौम प्रभु, जो प्रत्येक गोष्टीवर नियंत्रण ठेवतो, त्याने आपल्याला त्याचे प्रेम आणि दया दाखवण्यासाठी निवडले आहे. अशा प्रेमाच्या पात्रतेसाठी आपण काय केले? काहीही नाही! आणि जर आपली मोठी पापे असूनही देव आपल्यावर प्रेम करतो आणि त्याने आपल्याला त्याची मुले बनवले आहेत, तर परीक्षांना सामोरे जाताना आपण भीतीने का जिंकले पाहिजे - त्या परीक्षा तीव्र असतानाही?

योसेफला देवाच्या सार्वभौमत्वावर खूप भरवसा होता. म्हणूनच, अत्यंत कठीण प्रसंगातून जात असतानाही, तो अजूनही आपल्या बांधवांना हे शब्द म्हणू शकला: "तुम्ही माझे नुकसान करण्याचा हेतू ठेवला होता, परंतु आता जे केले जात आहे ते पूर्ण करण्यासाठी देवाचा हेतू होता, अनेक लोकांचे प्राण वाचले" (उत्पत्ति 50:20). त्याला माहित होते की देव त्याच्या जीवनातील सर्व परिस्थितींवर नियंत्रण ठेवतो आणि म्हणूनच त्याच्यासाठी भयानक गोष्टी घडल्या तरीही तो निराश झाला नाही.

जेरी ब्रिजेसने लिहिले:

देव नियंत्रणात आहे, परंतु त्याच्या नियंत्रणात तो आपल्याला वेदना अनुभवू देतो. वेदना खूप वास्तविक आहे. आपण दुखावतो, आपल्याला त्रास होतो. पण आपल्या दुःखाच्या वेळी, देवाचा ताबा आहे, यावर आपण विश्वास ठेवला पाहिजे; तो अजूनही सार्वभौम आहे. लेखिका मागरिट क्लार्कसनने खूप सुंदर लिहिल्याप्रमाणे, "देवाचे सार्वभौमत्व हा एक अभेद्य खडक आहे ज्याला पीडित मानवी हृदय चिकटून राहावे. आपल्या जीवनाच्या सभोवतालची परिस्थिती अपघाती नाही: ते वाईटाचे कार्य असू शकते, परंतु ते वाईट आपल्या सार्वभौम देवाच्या सामर्थ्यशाली हातामध्ये घट्टपणे धरलेले आहे... सर्व वाईट त्याच्या अधीन आहे, आणि त्याने परवानगी दिल्याशिवाय वाईट त्याच्या मुलांना स्पर्श करू शकत नाही. देव मानवी इतिहासाचा आणि त्याच्या सोडवलेल्या कुटुंबातील प्रत्येक सदस्याच्या वैयक्तिक इतिहासाचा प्रभु आहे.

देवाच्या सार्वभौम नियंत्रणाखाली केवळ इतर लोकांच्या हेतुपुरस्सर दुष्ट कृत्येच नाहीत तर इतर लोकांच्या चुका आणि अपयश देखील आहेत. दुसऱ्या ड्रायव्हरने लाल दिवा लावला, तुमच्या कारला धडक दिली आणि तुम्हाला अनेक फ्रॅक्चरसह हॉस्पिटलमध्ये पाठवले? तुमचा कर्करोग त्याच्या सुरुवातीच्या अवस्थेत शोधण्यात वैद्य अयशस्वी ठरला, जेव्हा तो उपचार करण्यायोग्य असता? तुम्ही कॉलेजमधील अत्यंत महत्त्वाच्या अभ्यासक्रमात अक्षम प्रशिक्षक किंवा व्यवसायातील तुमची कारकीर्द अवरोधित करणारा अयोग्य पर्यवेक्षक होता का? या सर्व परिस्थिती आपल्या सार्वभौम देवाच्या नियंत्रणाखाली आहेत, जो आपल्या जीवनात आपल्या भल्यासाठी कार्य करत आहे.

देवाच्या सार्वभौमत्वावरील विश्वासामध्ये असा विचार समाविष्ट केला पाहिजे की मी सध्या ज्या विशिष्ट परीक्षेला सामोरे जात आहे त्या सार्वभौम आणि प्रेमळ ख्रिस्ताच्या नखे टोचलेल्या हातातून जावे लागेल जो संपूर्ण नियंत्रणात आहे. या चाचणीद्वारे तो त्याचे सर्व हेतू पूर्ण करेल. या ज्ञानामुळे मोठा दिलासा मिळतो, खासकरून जेव्हा आपल्या सभोवतालच्या गोष्टी तुटत असतात! सर्व गोष्टींवर नियंत्रण ठेवणाऱ्या प्रेमळ देवाच्या बाहूमध्ये आपण नेहमी सुरक्षित असतो. काळोखाच्या काळातही ते लक्षात ठेवूया.

4. हे मानवी जबाबदारी रद्द करत नाही

देवाचे सार्वभौमत्व मानवाच्या स्वातंत्र्याचा किंवा जबाबदारीचा विरोध करत नाही किंवा रद्द करत नाही - जरी आपली मर्यादित मने ही वस्तुस्थिती पूर्णपणे समजून घेण्यास सक्षम नसतील. मानवी कृती देवावर मर्यादा घालत नाहीत किंवा आपल्या प्रयत्नांमुळे त्याचे हेतू अयशस्वी होत नाहीत. देवाच्या सार्वभौमत्वामध्ये आपल्या सर्व कृतींचा समावेश होतो - शिवाय देव आपल्या पापांसाठी कधीही जबाबदार नसतो. एक चांगले उदाहरण प्रेषितांची कृत्ये 2:23 मध्ये आढळते, "हा मनुष्य [येशूचा संदर्भ देत] देवाच्या हेतुपुरस्सर योजना आणि पूर्वज्ञान [दैवी सार्वभौमत्व] तुम्हाला सुपूर्द करण्यात आला; आणि तुम्ही दुष्टांच्या मदतीने त्याला वधस्तंभावर खिळे ठोकून ठार मारले [मानवी जबाबदारी]." देवाने त्याच्या पुत्राच्या मृत्यूसाठी जबाबदार असलेल्या लोकांना जबाबदार धरले. तरीही, येशू वधस्तंभावर जाणे हा त्याच्या सार्वभौम योजनेचा भाग होता!

तळ ओळ ही आहे: दैवी सार्वभौमत्व मानवी जबाबदारी रद्द करत नाही किंवा मानवी जबाबदारी दैवी सार्वभौमत्व रद्द करत नाही. या दोन्ही शिकवणी शास्त्रात शिकवल्या जातात. आपली मर्यादित मने

या सत्यांशी जुळवून घेऊ शकत नाहीत. तरीही, सार्वभौम, अमर्याद आणि सर्वज्ञ देवाच्या नजरेत ते पूर्णपणे समेट झाले आहेत ज्याचे मार्ग आपल्या समजण्याच्या पलीकडे आहेत.

तर, देवाच्या सर्व गोष्टींवर सार्वभौम असण्याच्या या गुणधर्माला आपण आश्चर्यचकित करतो आणि त्याच्या अधीन होऊन विचार करण्यासारखे ते चार अर्थ आहेत.

जर तुम्ही देवाचे मूल असाल तर आनंद करा आणि विश्रांती घ्या कारण तुमच्या जीवनातील प्रत्येक घटना नियंत्रित करणाऱ्या देवाच्या हातात तुम्ही आहात. काहीही झाले तरी तुम्ही लवकरच त्याच्याबरोबर अनंतकाळासाठी असाल. तोपर्यंत, तुमच्यावर त्याच्या शासनाच्या अधीन राहा. अशा जीवनाचा पाठपुरावा करा जे नेहमी त्याचे गौरव करण्यावर लक्ष केंद्रित करते - चांगले आणि वाईट दोन्ही.

तुम्ही अजून देवाचे मूल नसल्यास, कृपया समजून घ्या की तुम्ही या सार्वभौम देवाविरुद्ध लढू शकत नाही आणि जिंकू शकत नाही. त्याने तुम्हाला तुमच्या पापांपासून वळण्याची आणि त्याच्या पुत्रावर, येशू ख्रिस्तावर विश्वास ठेवण्याची आज्ञा दिली आहे, ज्याने पापांची किंमत दिली आहे. तरच तुम्ही तुमच्या पापांची क्षमा करू शकता, त्याचे मूल बनू शकता आणि येणाऱ्या न्यायापासून वाचू शकता. तर, कृपया आजच करा. येशूच्या रक्ताने तुमची पापे धुतल्यापासून मिळणारी शांती आणि आनंद अनुभवा. उशीर करू नका!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?

2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

स्तोत्र 115:3 - आमचा देव स्वर्गात आहे, त्याला योग्य दिसते ते सर्व तो करतो.

प्रार्थना

हे परमेश्वरा,

मी तुझ्यावर टांगतो; मी पाहतो, विश्वास ठेवतो, जगतो, जेव्हा तुझी इच्छा पूर्ण होते, माझी नाही;

मी कोणत्याही पात्रतेबद्दल आणि कृपेबद्दल, तुझ्या पुरवठाआणि वचनांच्या संदर्भात स्वतः मध्ये काहीही विनंती करू शकत नाही, परंतु फक्त तुझ्या चांगल्या आनंदासाठी.

जर तुझी कृपा मला गरीब आणि नीच बनवते, तर तू धन्य हो!

माझ्या गरजांमधून उद्भवलेल्या प्रार्थना म्हणजे भविष्यातील दयेची तयारी; मला वाटण्याआधी विश्वास ठेवून तुमचा सन्मान करण्यास मला मदत कर, कारण मी विश्वासाचे कारण बनवल्यास ते मोठे पाप आहे...

मला विश्वासाने प्रार्थना करण्यास मदत कर आणि म्हणून तुझी इच्छा शोधण्यासाठी, तुझ्या समृद्ध दयेवर कठोरपणे अवलंबून राहून, तू जे वचन दिले आहेस त्यावर विश्वास ठेवून;

तुझ्या गीतात मला जे काही प्राप्त झाले आहे ते मला खात्रीने प्रार्थना करण्यास मला बळ दे, जेणेकरून प्रार्थना मंजूर होईपर्यंत मी प्रार्थना करू शकेन..

म्हणून मी तुझ्या इच्छेची वाट पाहीन, ती पूर्ण होण्यासाठी प्रार्थना करीन आणि तुझ्या कृपेने पूर्ण आज्ञाधारक होईन.

आमेन!

गुण 11: देवाचा संयम

देवाच्या सहनशीलतेचा संदर्भ त्याच्या निर्णयाला रोखून ठेवण्याची क्षमता आहे, अगदी विस्तारित कालावधीसाठी.

देवाने स्वतःला मोला प्रकट केले, त्याचे गुण अशा प्रकारे व्यक्त केले, "परमेश्वर, देव, दयाळू आणि दयालू देव, क्रोधाला मंद, प्रेम आणि विश्वासूपणाने भरलेला" (निर्गम 34:6ब). "मंद राग" हा तुमच्या लक्षात आला का? देव त्यामुळे धीर धरणारा आहे की तो लोकांना ताबडतोब शिक्षा देत नाही उलट त्याचा मोठा न्याय करतो.

आर्थर पिंकने स्टीफन चार्नॉकचे देवाचे संयमावरचे शब्द या प्रकारे उद्धृत केले:

हा दैवी चांगुलपणा आणि दयाळूपणाचा एक भाग आहे, तरीही दोन्हीपेक्षा वेगळा आहे. देव सर्वात मोठा चांगुलपणा आहे, त्याच्याकडे सर्वात मोठे सौम्यता आहे; सौम्यता नेहमीच खऱ्या चांगुलपणाचा साथीदार असते आणि चांगुलपणा जितका मोठा तितका सौम्यता जास्त. ख्रिस्तासारखा पवित्र कोण आणि इतका नम्र कोण? देवाचा क्रोधाचा मंदपणा ही त्याच्या कृपेची एक शाखा आहे: "परमेश्वर दयाळू आहे, क्रोध करण्यास मंद आहे" (स्तोत्र 145:8).

जुन्या करारात देवाच्या सहनशीलतेचे काही संदर्भ येथे आहेत:

गणना 14:18 - 'परमेश्वर मंदक्रोध, दयेचा सागर, अन्याय व अपराध ह्यांची क्षमा करणारा, पण अपराधी जनांची मुळीच गय न करणारा असा आहे; तो वडिलांच्या अन्यायाबद्दल पुत्रांचा तिसऱ्या व चौथ्या पिढीपर्यंतही समाचार घेतो.'

स्तोत्रसंहिता 86:15 - तरी हे प्रभू, तू सदैव व कृपाळू देव आहेस; मंदक्रोध, दयामय व सत्यसंपन्न आहेस.

स्तोत्र 103:8 - परमेश्वर दयाळू व कृपाळू आहे, तो मंदक्रोध व दयामय आहे.

स्तोत्र 145:8 - परमेश्वर कृपाळू व दयाळू आहे; तो मंदक्रोध व अतिदयाळू आहे.

निनवेवासियांना प्रचार करण्याच्या देवाच्या आज्ञेपासून तो का पळून गेला हे सांगताना, योनाने त्याच्या आज्ञाभंगाचे कारण म्हणून देवाच्या सहनशीलतेवर प्रकाश टाकला. "त्याने परमेश्वराची प्रार्थना केली, 'हे परमेश्वरा, मी घरी असताना हेच सांगितले होते ना? तेच मी तार्शीशला पळून जाण्याचा प्रयत्न केला. मला माहित होते की तू दयाळू आणि दयाळू देव आहेस, क्रोध करण्यास मंद आणि प्रेमाने भरलेला आहे, संकट पाठवण्यापासून धीर देणारा देव आहे.'" (योना 4:2). दुसऱ्या शब्दांत, योना या संदेष्ट्याला देवाच्या सहनशीलतेबद्दल आणि त्यांनी पश्चात्ताप केल्यास तो दुष्ट निनवेकरांनाही क्षमा करील हे माहित होते. त्यांना माफ करावे असे त्याला वाटत नव्हते. म्हणून, त्याने त्यांना सुवार्ता सांगण्यास नकार दिला - जोपर्यंत देवाने त्याला त्याच्या आज्ञेचे पालन केले नाही! यावरून हे स्पष्टपणे दिसून येते की देवाच्या सहनशीलतेने, पापी लोकांवरील त्याच्या प्रेमांमुळे, त्याने दुष्ट निनवेवासियांनाही क्षमा करण्यास प्रवृत्त केले. संदेष्टा नहूम यानेही अनेक वर्षांनंतर

निनवेवासियांना उपदेश करताना, देवाच्या सहनशीलतेबद्दल लिहिले, कारण त्याने त्यांना पश्चात्ताप करण्यास बोलावले, "परमेश्वर क्रोध करण्यास मंद आहे परंतु सामर्थ्याने महान आहे; परमेश्वर दोषींना शिक्षा न करता सोडणार नाही" (नहूम 1:3)!

जुन्या कराराचा देव केवळ शिक्षा करणारा देव आहे आणि क्वचितच प्रेम दाखवतो असे म्हणणाऱ्यांना, वर उल्लेख केलेल्या या वचनांना फटकारले आहे. दीर्घकाळ पाप करणाऱ्या लोकांना देवाने किती धीर दाखवला!

जेव्हा आपण नवीन कराराकडे येतो तेव्हा आपल्याला देवाच्या सहनशीलतेवर प्रकाश टाकणारे अनेक संदर्भ आढळतात. खाली काही आहेत:

रोमकरांस 2:4 - किंवा देवाची ममता तुला पश्चात्तापाकडे नेणारी आहे हे न समजून तू त्याची ममता, क्षमा व सहनशीलता ह्यांच्या विपुलतेचा अनादर करतोस काय?

1 तीमथ 1:16 - तरी जे युगानुयुगाच्या जीवनासाठी त्याच्यावर विश्वास ठेवणार आहेत, त्यांना उदाहरण व्हावे म्हणून येशू ख्रिस्ताने, मी जो मुख्य त्या माझ्याविषयी आपली सर्व सहनशीलता दाखवावी म्हणून माझ्यावर दया झाली.

पौल, "ख्रिस्त येशू पाप्यांना वाचवण्यासाठी जगात आला - ज्यांच्यापैकी मी सर्वात वाईट आहे" असे सांगितल्यानंतर (1 तीमथ 1:15), तो म्हणाला की जरी तो सर्वात वाईट पापी होता, "त्याच कारणासाठी मला दया दाखवण्यात आली." का? अशाप्रकारे, येशू "त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या आणि अनंतकाळचे जीवन प्राप्त करणाऱ्यांसाठी एक उदाहरण म्हणून त्याचा प्रचंड धीर दाखवू

शकतो." दुसऱ्या शब्दांत, जर देव पौलावर इतका धीर धरला होता, ज्याने येशूविरुद्ध खूप लढा दिला आणि तरीही त्याला वाचवले, तर तो इतर पाप्यांनाही वाचवणार नाही का - जर त्यांनी त्याचा पुत्र, येशूवर विश्वास ठेवून अनंतकाळच्या जीवनाची ऑफर स्वीकारली?

तारू बांधले जात असताना भूतकाळातील देवाच्या सहनशीलतेचाही पेत्रने संदर्भ दिला: "नूहाच्या काळात तारू बांधले जात असताना देवाने धीराने वाट पाहिली. त्यामध्ये फक्त काही लोक, एकूण आठ, पाण्याद्वारे वाचले होते" (1 पेत्र 3:20). त्याच्या अफाट संयमाने, देवाने 100 वर्षांहून अधिक काळ लोकांना पश्चात्ताप करण्याची वाट पाहिली, अशा प्रकारे त्याचा न्याय टाळला. त्यांच्या दुष्टपणासाठी तो त्यांना लगेच मारून टाकू शकला असता. तरीही, त्याच्या सहनशीलतेमुळे त्याने बराच काळ न्याय रोखून धरला - जरी त्याला माहित होते की ते पश्चात्ताप करणार नाहीत (उत्पत्ति 6:13, 18).

पौल रोमकरांस 9:22 मध्ये अगदी तत्सम काहीतरी म्हणतो, "देवाने आपला क्रोध दाखविण्याचे आणि आपले सामर्थ्य प्रगट करण्याचे निवडले असले तरी, त्याच्या क्रोधाच्या वस्तू मोठ्या संयमाने सहन केल्या - नाशासाठी तयार आहे." पश्चात्ताप करून त्याच्याकडे वळण्यास अयशस्वी झाल्याबद्दल शेवटी त्याच्या क्रोधाचा आणि विनाशाचा सामना करणाऱ्या लोकांसोबतही तो धीर धरतो. अंतिम विश्लेषणात जे अजूनही देवाला नाकारतील अशा लोकांप्रती देवाच्या सहनशीलतेबद्दल जेव्हा आपण थांबतो आणि विचार करतो तेव्हा हे अविश्वसनीय आहे!

तर मग, देवाच्या या गुणधर्माचा आपल्या जीवनात काय परिणाम होतो?

ख्रिस्ती साठी

एकमेकांसोबतच्या नात्यात आपण संयम दाखवला पाहिजे. हाच मुख्य मथितार्थ आहे. बऱ्याचदा, आपण लोकांवर रागावण्यास तत्पर असतो. अशी वृत्ती कधी कधी दुखावलेल्या मार्गाने सूड उगवते कारण आपल्याला दुखावले जाते. तरीही, बायबल आपल्याला एकमेकांसोबतच्या नातेसंबंधात धीर धरण्याचे (राग येण्यास मंद असणे) वारंवार आवाहन करते.

नीतिसूत्रे 19:11 - *विवेकाने मनुष्य मंदक्रोध होतो; अपराधाची गय करणे त्याला भूषण आहे.*

1 करिंथ 13:4 - *प्रीती सहनशील आहे, परोपकारी आहे; प्रीती हेवा करत नाही; प्रीती बढाई मारत नाही, फुगत नाही;*

कलस्सीकरांस 3:12 - *तेव्हा तुम्ही देवाचे पवित्र व प्रिय असे निवडलेले लोक आहात, म्हणून करुणायुक्त हृदय, ममता, सौम्यता, लीनता, सहनशीलता ही धारण करा;*

इफिस 4:2 - *पूर्ण नम्रता, सौम्यता व सहनशीलता दाखवून एकमेकांना प्रीतीने वागवून घ्या;*

1थेस्सलनी 5:14 - *बंधून्तो, आम्ही तुम्हांला बोध करतो की, अव्यवस्थित लोकांना ताकीद द्या, जे अल्पधीराचे आहेत त्यांना धीर द्या. अशक्तांना आधार द्या, सर्वांबरोबर सहनशीलतेने वागा.*

या शब्दांद्वारे पश्चात्ताप करण्याची वाट पाहत असताना पेत्र विश्वासणाऱ्यांना देवाच्या स्वतःबद्दलच्या सहनशीलतेची आठवण करून देतो: "प्रभू त्याचे वचन पाळण्यात धीमा नाही, जसे काहींना समजते. त्याऐवजी, तो तुमच्यासाठी धीर धरतो, कोणाचाही नाश

होऊ नये अशी त्याची इच्छा आहे, परंतु प्रत्येकाने पश्चात्ताप करावा" (2 पेत्र 3:9).

आपण त्याच्याकडे येण्यापूर्वी देव आपल्यासोबत किती सहनशील होता आणि तरीही आपल्यासोबत धीर धरतो-जे त्याची मुले बनल्यानंतर त्याला वारंवार अपयशी ठरतात यावर सतत चिंतन केल्याने, आपण देखील लोकांशी व्यवहार करताना संयमाची भावना विकसित करू शकतो - अगदी सर्वात कठीण लोकांशी देखील. जेव्हा ते आपल्याविरुद्ध पाप करतात! आपला वारंवार अपमान केला जातो किंवा दुर्लक्ष केले जाते तरीही आपल्याला सूड घेण्याची गरज नाही. शलमोनाने हुशारीने सल्ला दिल्याप्रमाणे, "गुन्हाकडे दुर्लक्ष करणे हे गौरवाचे आहे" (नीतिसूत्रे 19:11ब)! क्रिसोस्टोम, भूतकाळातील एक चर्चचा नेता, म्हणाला, "एक धीर धरणारा माणूस असा आहे की ज्याच्याकडे स्वतःचा बदला घेण्याची संसाधने आणि संधी आहे, ते या व्यायामापासून दूर राहणे निवडतो."

लिनकनच्या धोरणांचा निषेध करणाऱ्या आणि त्यांना "नीच धूर्त जोकर" म्हणणाऱ्या एडविन स्टॅटनपेक्षा लिनकनला कोणीही तुच्छतेने वागवले नाही. स्टॅटनने त्याला "मूळ गोरिल्ला" असे टोपणनाव दिले होते. तो म्हणाला की एक्सप्लोरर पौल डू चैल्लू हा एक मूर्ख होता आफ्रिकेत गोरिला पकडण्याचा प्रयत्न करत असताना त्याला स्प्रिंगफील्ड, इलिनॉयमध्ये सहज सापडले असते. लिनकन उत्तरात काहीच बोलला नाही. किंबहुना, त्याने स्टॅटनला आपला युद्धमंत्री बनवले कारण स्टॅटन हा नोकरीसाठी सर्वोत्तम माणूस होता. तो त्याच्याशी सर्व सौजन्याने वागला. वर्षे सरत गेली.

ती रात्र आली जेव्हा एका मारेकरीची गोळी एका थिएटरमध्ये लिनकनला लागली. त्या रात्री लिनकनचा मृतदेह जिथे नेण्यात आला

होता त्या बाजूला एका खोलीत स्टॅटन उभा होता. राष्ट्राध्यक्षांच्या मूक, खडबडीत चेहऱ्याकडे त्याने खाली पाहिले असता, स्टॅटन आपल्या अश्रूंद्वारे म्हणाला, "जगात कधीही न पाहिलेला सर्वात महान शासक तेथे आहे."

रोमकरांस 12:21 आम्हाला आठवण करून देते म्हणून प्रेमाच्या सहनशीलतेचा शेवटी विजय झाला: "वाईटावर मात करू नका, तर चांगल्याने वाईटावर मात करा." सतत त्याची थट्टा करणाऱ्या दुष्टांशीही देव इतका धीर धरतो. जे आपल्याला दुखवतात त्यांच्याशी धीर धरून आपण त्याचे अनुकरण करू नये का? वडिलांप्रमाणे, मुलांसारखे! हेच ध्येय आहे!

आपण संयम कसा विकसित करू शकतो? हे लक्षात ठेवणे महत्त्वाचे आहे की हा संयम आपण स्वतः तयार करू शकत नाही. संयमाचा हा गुणधर्म आपल्या जीवनात कार्य करण्यासाठी आपल्याला पवित्र आत्म्याची गरज आहे. "आत्म्याच्या फळाचे एक वैशिष्ट्य म्हणजे... सहनशीलता [संयम]" (गलतीकरांस 5:22-23). जेव्हा आपण पवित्र आत्म्याच्या अधीन राहण्याचा सराव करतो (जो पवित्र शास्त्राच्या आज्ञाधारक जीवन जगतो), तेव्हा तो (पवित्र आत्मा) आपल्यामध्ये संयमाचे फळ उत्पन्न करतो. एकमेकांसोबतच्या आपल्या नातेसंबंधांमध्ये संयमाची भावना विकसित करण्याचा आणि प्रदर्शित करण्याचा हा मार्ग आहे.

ख्रिस्ती नसलेल्यांसाठी

पापी लोकांसोबत व्यवहार करताना देवाचा संयम दिसून येतो की लोक पश्चात्ताप करण्यासाठी सुमारे शतकभर वाट पाहत आहेत. त्याने त्यांना पश्चात्ताप करण्याच्या अनेक संधी दिल्या कारण त्याने

नोहा, "नीतिमत्त्वाचा उपदेशक" (2पेत्र 2:5) वापरला, त्यांना त्यांच्या पापांपासून वळण्यासाठी आणि विश्वासाने त्याच्याकडे वळण्यासाठी वारंवार बोलावले. तरीही, जेव्हा त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही तेव्हा देवाने त्यांचा न्याय केला.

त्याचप्रमाणे, देव तुमच्याबद्दल संयम दाखवतो, तुमचा पश्चात्ताप करण्याचा त्याचा हेतू आहे, जसे की पौल आपल्याला रोमकरांस 2:4 मध्ये आठवण करून देतो, "किंवा तुम्ही त्याच्या दयाळूपणा, सहनशीलता आणि सहनशीलतेच्या संपत्तीचा तिरस्कार करत आहात, हे लक्षात येत नाही. की देवाची दयाळूपणा तुम्हाला पश्चात्तापाकडे नेण्याचा हेतू आहे?" पण जर तुम्ही पश्चात्ताप करण्यात अयशस्वी झालात, तर पुढील दोन वचनांमध्ये एक इशारा दिला आहे: "परंतु तुमच्या हट्टीपणामुळे आणि पश्चात्ताप न करणाऱ्या अंतःकरणामुळे तुम्ही देवाच्या क्रोधाच्या दिवसासाठी स्वतःवर क्रोध साठवत आहात, जेव्हा त्याचा न्याय न्याय होईल. प्रकट. देव प्रत्येक व्यक्तीला त्यांनी केलेल्या कृत्याप्रमाणे परतफेड देईल" (रोमकरांस 2:5-6).

जुना करार देखील हाच इशारा देतो. आज तुमचा न्याय झाला नाही म्हणून भविष्यात तुमचा कधीच न्याय केला जाणार नाही असा विचार करून तुमची फसवणूक करू नये. येथे उपदेशक 8:11-13 मधील देवाचा इशारा आहे, "जेव्हा एखाद्या गुन्ह्याची शिक्षा लवकर पूर्ण होत नाही, तेव्हा लोकांची अंतःकरणे चुकीच्या योजनांनी भरलेली असतात. जरी शंभर अपराध करणारा दुष्ट माणूस दीर्घकाळ जगू शकतो, परंतु मला माहित आहे की जे देवाचे भय बाळगतात, जे त्याच्यापुढे पूज्य आहेत त्यांच्याबरोबर ते चांगले होईल. तरीही दुष्ट लोक देवाचे भय बाळगत नाहीत म्हणून त्यांचे भले होणार नाही आणि त्यांचे दिवस सावलीसारखे लांबणार

नाहीत." आज सर्व ठीक आहे म्हणून, कृपया उद्या सर्व ठीक होईल असे समजू नका! जर तुम्ही देवाकडे वळला नाही आणि त्याचा पुत्र, येशू ख्रिस्त यावर विश्वास ठेवला नाही, तर उपदेशक 8:13 शिकवते त्याप्रमाणे "ते चांगले होणार नाही". शाश्वत न्याय तुमची वाट पाहत आहे. हे मी तुटलेल्या आणि प्रेमळ मनाने सांगतो. पण हे खरे शब्द आहेत. कृपया त्यांना गांभीर्याने घ्या.

तोच सहनशील देव जो धीर धरणारा आणि क्रोध करण्यास मंद आहे तो रागाचा देव देखील आहे (परत जा आणि "देवाचा क्रोध" हा अध्याय वाचा). जे त्याच्या पुत्राला नाकारतात त्या सर्वांचा तो न्याय करेल. त्याच्या सहनशीलतेला मर्यादा आहेत. तुम्ही तुमचे अंतःकरण कठोर करत राहिल्यास आणि तुमच्याबद्दलच्या त्याच्या संयमाकडे दुर्लक्ष केल्यास, तुमच्यासाठी फक्त त्याच्या पूर्ण आणि अंतिम क्रोधाचा सामना करणे बाकी आहे. कृपया देवाच्या संयमाला तुमच्याबद्दल देवाचा आनंद समजू नका. जोपर्यंत तुम्ही त्याच्या आज्ञेशी विद्रोहाचे जीवन जगता तोपर्यंत तो तुमच्यावर प्रसन्न होणार नाही. म्हणून, कृपया आपल्या पापांपासून वळा आणि आज येशूकडे वळा!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?

4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

स्तोत्र 103:8 - परमेश्वर दयाळू व कृपाळू आहे, तो मंदक्रोध व दयामय आहे.

प्रार्थना

पित्या, माझ्याबद्दल तुझा सहनशीलता पाहून मला आश्चर्य वाटते. जरी मी दररोज वारंवार पडलो तरी तू मला सहन करत आहेस. तू मला शिस्त लावलीस तरी माझ्या भल्यासाठी प्रेमाने करतोस. कृपया तुमचा संयम कमी न होण्यासाठी मला मदत करा. इतरांबद्दल माझ्या अधीरतेमुळे तुझ्या आत्म्याला दुःखी करण्यापासून माझे रक्षण कर. कृपया मला आठवण करून द्या की ज्याप्रमाणे तुम्ही रागावण्यास मंद आहात आणि माझ्या पापांनुसार माझ्याशी व्यवहार करत नाही, त्याचप्रमाणे मी इतरांबद्दल अधिक संयम दाखवला पाहिजे. मला तुझा पुत्र, येशू सारखा बनण्यास मदत करा, ज्याने या पृथ्वीवर चालताना कठीण लोकांशी सामना करताना खूप धैर्य दाखवले.

आमेन!

गुण 12: देवाचा न बदलणारा स्वभाव

*देवाचे अपरिवर्तनीय स्वरूप, ज्याचे वर्णन त्याची
अपरिवर्तनीयता म्हणून देखील केले जाते, याचा अर्थ तो
त्याच्या अस्तित्वात आणि त्याच्या सर्व उद्देशांमध्ये अपरिवर्तित
आहे.*

वरील व्याख्येचा अर्थ असा नाही की देव वेगवेगळ्या परिस्थितीत भावना अनुभवू शकत नाही किंवा वेगळ्या पद्धतीने वागू शकत नाही. याचा अर्थ तो कधीही वाढत नाही किंवा क्षीण होत नाही. त्याला सुरुवात किंवा अंत नाही. तो चांगल्यासाठी किंवा वाईटासाठी बदलण्यास असमर्थ आहे. तो काही आज नाही जो तो काल नव्हता. तो त्याच्यापेक्षा अधिक पवित्र किंवा कमी पवित्र, प्रेमळ किंवा दयाळू नाही किंवा कधीही असेल. त्याने त्याच्या कोणत्याही गुणांमध्ये बेरीज, वजाबाकी किंवा कमीही केलेली नाही.

देव त्याच्या अस्तित्वात अपरिवर्तनीय आहे

जेव्हा देवाने स्वतःला मोशेला प्रगट केले, तेव्हा तो म्हणाला, "मी आहे जो मी आहे" (निर्गम 3:14). तो कायम सारखाच असतो. मलाकीद्वारे बोलताना, देवाने त्याच्या अपरिवर्तनीय स्वभावाची पुष्टी केली, "मी परमेश्वर बदलत नाही" (3:6अ). जेम्स आपल्याला आठवण करून देतो की देव "छाया हलवल्यासारखा बदलत नाही"

(1:17b). म्हणूनच देवाची तुलना अचल असलेल्या खडकाशी केली जाते जी सतत चढ-उतार होत असलेल्या सभोवतालच्या समुद्राशी तुलना केली जाते: "तो दुर्ग आहे; त्याची कृती परिपूर्ण आहे; त्याचे सर्व मार्ग न्यायाचे आहेत; तो विश्वसनीय देव आहे, त्याच्या ठायी अनीती नाही; तो न्यायी व सरळ आहे." (अनुवाद 32:4).

स्तोत्रकर्त्याने, पृथ्वी आणि स्वर्ग यांसारख्या गोष्टींचा विरोध करताना जे मानवी दृष्टिकोनातून कायमचे वाटू शकतात आणि देव, हे म्हणाले:

स्तोत्र 102:25-27 - तू पुरातन काळी पृथ्वीचा पाया घातलास; गगने तुझ्या हातचे कृत्य आहे. ती नाहीशी होतील, परंतु तू निरंतर आहेस; ती सगळी वस्त्रासारखी जीर्ण होतील; ती तू प्रावरणासारखी बदलशील आणि ती नाहीशी होतील. परंतु तू तोच आहेस, तुझ्या वर्षाना अंत नाही.

स्तोत्रकर्ता पुष्टी करतो की ज्याप्रमाणे स्वर्ग आणि पृथ्वी निर्माण होण्याआधी देव अस्तित्वात होता त्याचप्रमाणे ते सर्व नष्ट झाल्यानंतरही तो अस्तित्वात राहिल. निर्माता म्हणून, तो अपरिवर्तित राहतो. विशेष म्हणजे, हिब्रूच्या लेखकाने इब्री 1:10-12 मधील ही वचने येशू ख्रिस्ताला लागू केली. नंतर, त्याने येशू ख्रिस्ताचे वर्णन " येशू ख्रिस्त काल, आज व युगानुयुग सारखाच आहे." (इब्री 13:8). येशूकडे हाच दैवी गुण आहे असे सांगून लेखक येशूची पित्यासोबतची समानता पुष्टी करतो.

ए.डब्ल्यू. पिकने या पद्धतीने देवाचे अपरिवर्तनीय असण्याचे सार योग्यरित्या कॅप्चर केले:

जे काही (देव) आज आहे, तो कधीही होता आणि असेल...तो चांगल्यासाठी बदलू शकत नाही; कारण तो आधीच परिपूर्ण आहे; आणि परिपूर्ण असल्याने, तो वाईट बदलू शकत नाही. स्वतःच्या बाहेरील कोणत्याही गोष्टीचा पूर्णपणे अप्रभावित, सुधारणे किंवा बिघडणे अशक्य आहे. तो कायम तसाच असतो.

देव त्याच्या हेतूंमध्ये अपरिवर्तित आहे

देव केवळ त्याच्या अस्तित्वातच अपरिवर्तित आहे असे नाही तर तो त्याच्या सर्व उद्देशांमध्ये देखील अपरिवर्तित आहे. अनेक पवित्र शास्त्रे या सत्याची पुष्टी करतात. खाली सूचीबद्ध काही आहेत:

ईयोब 23:13 - तो न बदलणारा आहे, त्याला त्यापासून कोण फिरवणार? आपल्या मनास येते ते तो करतो;

ईयोब 42:2 - "तुला सर्वकाही करता येते; तुझ्या कोणत्याही योजनेला प्रतिबंध होणे नाही, असे मला कळून आले आहे.

स्तोत्र 33:11 - परमेश्वराची योजना सर्वकाळ टिकते; त्याच्या मनातील संकल्प पिढ्यानपिढ्या कायम राहतात.

स्तोत्र 115:3 - आमचा देव स्वर्गात आहे; त्याला योग्य दिसते ते सर्व तो करतो.

यशया 46:10 - मी आरंभीच शेवट कळवतो. होणाऱ्या गोष्टी घडवण्यापूर्वी त्या मी प्राचीन काळापासून सांगत आलो आहे, 'माझा संकल्प सिद्धीस जाईल, माझा मनोरथ मी पूर्ण करीन.'

मीखा देवाच्या कराराच्या प्रेमाची आणि इस्राएलला दिलेल्या अभिवचनांबद्दल वचनबद्धतेची पुष्टी करतो, जरी गोष्टी अगदी

अस्पष्ट वाटत होत्या: "तुझ्यासमान देव कोण आहे? तू अधर्माची क्षमा करतोस, आपल्या वतनाच्या अवशेषाचे अपराध मागे टाकतोस; तो आपला राग सर्वकाळ मनात ठेवणार नाही, कारण त्याला दया करण्यात आनंद वाटतो. तो वळून पुन्हा आमच्यावर दया करील; आमचे अपराध पायांखाली तुडवील; तू त्यांची सर्व पापे समुद्राच्या डोहात टाकशील. प्राचीन काळापासून तू आमच्या वडिलांना शपथपूर्वक सांगितल्याप्रमाणे याकोबाबरोबर सत्यतेने व अब्राहामाबरोबर वात्सल्याने वर्तशील." (मीखा 7:18-20). ही वचने, इतरांबरोबरच, देवाने इस्राएलच्या संरक्षणाची हमी दिली आहे.

दुःखी विश्वासणाऱ्यांना लिहिताना, हिब्रूच्या लेखकाने त्यांना देवाने त्याच्या लोकांना दिलेली सर्व चांगली वचने पूर्ण करण्याच्या अथक वचनबद्धतेची आठवण करून देऊन त्यांना त्यांच्या विश्वासात स्थिर राहण्यास प्रोत्साहित केले, विशेषतः अजून येणारा वचन दिलेला वारसा. त्याने हे इब्री 6:17-18 मध्ये लिहिले: "म्हणून आपल्या संकल्पाची अचलता अभिवचनाच्या वतनदारांना विशेषत्वाने दाखवावी ह्या इच्छेने देव शपथेच्या द्वारे मध्ये पडला, ह्यासाठी की, जे आपण, स्वतःपुढे ठेवण्यात आलेली आशा हस्तगत करण्याकरता आश्रयाला धावलो, त्या आपणांला ज्याविषयी खोटे बोलणे देवाला अशक्य आहे अशा दोन अचल गोष्टींच्या द्वारे चांगले उत्तेजन मिळावे."

देवाने, अनंतकाळच्या भूतकाळात, त्याने जे काही साध्य करण्याची योजना आखली होती ते सर्व निश्चित केले. नवीन ज्ञानाच्या आधारे किंवा शक्तीच्या कमतरतेमुळे त्याला त्याच्या योजनांमध्ये सुधारणा करण्याची आवश्यकता नाही. देव नेहमीच सर्वज्ञ (सर्वज्ञानी) आणि सर्वशक्तिमान (सर्वशक्तिमान) आहे. त्याने योजलेल्या सर्व गोष्टी तो पूर्ण करेल.

यामुळे एक महत्त्वाचा प्रश्न निर्माण होतो.

देव कधीतरी आपले मन बदलतो का?

जर देव त्याच्या अस्तित्वात आणि त्याच्या उद्देशांमध्ये अपरिवर्तनीय (अपरिवर्तनीय) आहे, तर ज्या घटनांमध्ये आपण देवाला पश्चात्ताप करणे (पश्चात्ताप करणे किंवा पश्चात्ताप करणे) किंवा अन्यथा त्याचे मत बदलल्याचे दिसते त्या घटनांचे काय?

उत्पत्ति 6:6 - म्हणून मानव पृथ्वीवर उत्पन्न केल्याचा परमेश्वराला अनुताप झाला आणि त्याच्या चित्ताला खेद झाला.

1 शमुवेल 15:11अ - "मी शौलाला राजा केले ह्याचा मला पस्तावा होत आहे; कारण मला अनुसरण्याचे सोडून देऊन त्याने माझ्या आज्ञा पाळल्या नाहीत."

अशी इतर उदाहरणे देखील आहेत जिथे देवाने न्यायाची धमकी दिली आणि लोकांनी प्रार्थना केल्यामुळे आणि काही प्रकरणांमध्ये, त्यांचे मार्ग देखील बदलले म्हणून, त्याने धीर दिला आणि वचन दिलेला न्याय आणला नाही. उदाहरणांमध्ये खालील गोष्टींचा समावेश आहे, परंतु इतकेच मर्यादित नाही:

अ. देवाने इस्राएल लोकांचा नाश करण्यापासून रोखण्यासाठी मोशेने प्रार्थनेत यशस्वीपणे मध्यस्थी केली (निर्गम 32:9-14). कारण इस्राएल लोक "ताठ मानेचे लोक" होते (व. 9), देवाने "त्यांचा नाश" करण्याचा प्रयत्न केला (व. 10). म्हणून, "मोशेने त्याचा देव परमेश्वराची कृपा शोधली" (व. 11). त्याच्या मध्यस्थीचा परिणाम म्हणून, "मग परमेश्वराने धीर दिला आणि त्याने ज्या संकटाची धमकी दिली होती ती आपल्या लोकांवर आणली नाही" (व. 14).

ब. देवाने हिज्कीयाच्या आयुष्यात पंधरा वर्षांची भर घातली (यशया 38:1-6). जेव्हा "हिज्कीया आजारी पडला आणि मृत्यूच्या टप्प्यावर होता," तेव्हा देवाने यशयाला त्याचे "घर व्यवस्थित करण्यास" सांगण्यासाठी पाठवले कारण तो "मरणार होता" (व. 1). जेव्हा हिज्कीयाने हे ऐकले तेव्हा त्याने "परमेश्वराची प्रार्थना केली" (व. 2). त्याच्या प्रामाणिक रडण्याने प्रभावित होऊन, देवाने यशयाद्वारे हिज्कीयाला सांगितले, "मी तुझी प्रार्थना ऐकली आणि तुझे अश्रू पाहिले; मी तुझ्या आयुष्यात पंधरा वर्षांची भर घालीन" (व. 5).

देवाच्या न बदलणाऱ्या स्वभावाची पुष्टी करणाऱ्या खाली दिलेल्या (आधी सूचीबद्ध केलेल्या अनेकांव्यतिरिक्त) शास्त्रवचनांशी आपण या घटनांचा समेट कसा करू शकतो?

गणना 23:19 - "देव काही मनुष्य नाही की त्याने लबाडी करावी; तो काही मानवपुत्र नाही की त्याने अनुताप करावा; दिलेले वचन तो पाळणार नाही काय? दिलेला शब्द तो पुरा करणार नाही काय?"

1 शमुवेल 15:29 - जो इस्राएलाचे केवळ वैभव आहे, तो खोटे बोलणार नाही; तो पस्तावा करणार नाही, त्याला पस्तावा व्हावा असा तो काही मानव नाही."

अनेक प्रश्न निर्माण होतात. जर देवामध्ये बदल झाला असेल, तर तो त्याच्या अपरिवर्तनीय स्वभावाची पुष्टी करणाऱ्या उताऱ्यांचा विरोध करणार नाही का? याचा अर्थ असा होतो की देव अपरिवर्तनीय नाही किंवा त्याचे उद्देश पूर्ण करण्यासाठी सामर्थ्यवान नाही? या समस्येने काही लोक गोंधळात टाकले असल्याने, या विषयावर थोडक्यात चर्चा करणे अत्यावश्यक आहे.

वेन ग्रुडेम, त्यांच्या पुस्तकात, बायबल सिद्धांत, हे उपयुक्त स्पष्टीकरण देते:

ही सर्व उदाहरणे त्या क्षणी अस्तित्वात असलेल्या परिस्थितीच्या संदर्भात देवाच्या वर्तमान वृत्तीची किंवा हेतूची खरी अभिव्यक्ती म्हणून समजली पाहिजे. जर परिस्थिती बदलली, तर अर्थातच देवाची वृत्ती किंवा अभिव्यक्ती देखील बदलेल. हे फक्त असे म्हणत आहे की देव वेगवेगळ्या परिस्थितींना वेगळ्या पद्धतीने प्रतिसाद देतो.

दुस-या शब्दात, न बदलणारा देव त्याच्या प्रेम आणि दयाळूपणाबद्दल बोलणाऱ्या त्याच्या इतर गुणधर्मानुसार बदलत असलेल्या लोकांशी त्याचे व्यवहार बदलतो. रोलँड मॅकक्यूनेच्या टिप्पण्या या समस्येवर पुन्हा एकदा उपयुक्त आहेत:

अचलतेचा अर्थ अचलता नाही. त्याऐवजी, देवाची न बदलणारी वृत्ती, विशेषतः पापाच्या संदर्भात, दुष्ट आणि मुक्त नैतिक एजंट्सच्या उपस्थितीचा अर्थ असा होतो की देवाचे व्यवहार बदलतात. म्हणजे, त्याची लोकांशी वागण्याची पद्धत बदलते; जेव्हा मनुष्य त्याच्याशी वेगळ्या नैतिक संबंधात जातो तेव्हा देव अभिमुखता बदलतो.”

याचा विचार करा. जेव्हा लोक वेगळ्या पद्धतीने वागतात तेव्हा देवाने वेगळा प्रतिसाद दिला नाही, तर आपल्या कृती, जसे की प्रार्थना किंवा आपले मार्ग बदलणे, यामुळे देवाला काही फरक पडणार नाही. परंतु मोशे आणि हिज्कीया यांच्या प्रार्थनांनी देवाच्या कृतींमध्ये कसा बदल केला ते आपण आधीच पाहिले आहे कारण त्या अजूनही त्याच्या सार्वभौम उद्देशांनुसार होत्या. लोकांच्या कृतींमुळे देवाने योनाला ज्यांच्याकडे पाठवले त्या निनवेवासींचे एक

उदाहरण पाहून देवाने त्यांच्याशी केलेला व्यवहार कसा बदलला ते पाहू.

निनवेवासीयांची दुष्टता पाहून, देवाने योनाला त्याचा न्यायनिवाडा घोषित करण्यासाठी पाठवले: "निनवे या मोठ्या शहरात जा आणि त्याच्याविरुद्ध प्रचार कर, कारण तिची दुष्टाई माझ्यासमोर आली आहे" (योना 1:2). आणि संदेश होता, "आणखी चाळीस दिवस आणि निनवेचा पाडाव केला जाईल" (योना 3:4). जर त्यांनी पश्चात्ताप केला तर देव त्याचा न्याय रोखेल असे कोणतेही स्पष्ट संदर्भ नसले तरी, हे स्पष्ट होते की जर त्यांनी त्यांचे मार्ग बदलले, तर देव इच्छित न्याय आणणार नाही. निनवेच्या राजाला ते समजले आणि म्हणूनच त्याने हा हुकूम घोषित केला:

योना 3:7-9 - *त्याने जाहीरनामा काढून आपला व सरदारांचा असा ठराव निनवेभर प्रसिद्ध केला की, "कोणा माणसाने, पशूने, गुराढोरांनी व शेरडामेंढरांनी काही चाखू नये, खाऊ नये, पाणी पिऊ नये. तर मनुष्याने व पशूने गोंगताट नेसावे, देवाचा मोठ्याने धावा करावा आणि प्रत्येकाने आपल्या कुमार्गापासून आपल्या हातच्या जुलूमापासून मागे फिरावे. देव कदाचित वळेल व अनुताप पावेल आणि आपल्या संतप्त क्रोधापासून परावृत्त होईल, म्हणजे आपला नाश होणार नाही."*

राजाला समजले की देवाने चेतावणी पाठवण्याचा उद्देश हाच होता की त्यांनी पश्चात्ताप करावा आणि अशा प्रकारे न्याय टाळावा. आणि नेमके तेच घडले: "देवाने त्यांचे वर्तन पाहिले म्हणजे अर्थात ते आपल्या कुमार्गापासून वळले आहेत हे पाहिले; तेव्हा 'त्यांच्यावर अरिष्ट आणीन' असे जे तो म्हणाला होता त्याविषयी तो अनुताप

पावला आणि त्याने त्यांच्यावर ते आणले नाही." (योना 3:10). किंबहुना, योनाचे स्वतःचे शब्द पुष्टी करतात की त्याला या घडामोडींची जाणीव होती: "त्याने परमेश्वराला प्रार्थना केली, 'तो परमेश्वराला विनंती करू लागला की, "हे परमेश्वरा, मी आपल्या देशात होतो तेव्हा हे माझे म्हणणे होते की नाही! म्हणूनच मी तार्शीशास पळून जाण्याची त्वरा केली. मला ठाऊक होते की तू कृपाळू, कनवाळू, मंदक्रोध, दयासंपन्न, अरिष्ट आणल्याबद्दल अनुताप करून घेणारा असा देव आहेस." (योना 4:2).

भूतकाळ, वर्तमान आणि भविष्यातील सर्व गोष्टी जाणणारा सर्वज्ञ देव जेव्हा लोक वर्तनात बदल दाखवतात किंवा अगदी मनापासून प्रार्थना करतात तेव्हा आश्चर्यचकित होत नाही. एक सार्वभौम, प्रेमळ आणि सर्वज्ञानी देवाने मानवी वर्तनातील या बदलांना त्याच्या चिरंतन योजनांमध्ये कारणीभूत केले आहे, ज्यामुळे तो त्याचा न्याय रोखून धरतो.

जर तुम्ही वाऱ्यावर बाईक चालवत असाल, नंतर थांबला आणि मार्गे वळला, तर तुम्हाला वाटेल की वारा बदलला आहे कारण तो तुम्हाला अडथळा आणण्यापासून मदत करण्यापर्यंत गेला आहे. प्रत्यक्षात, ते बदलले नाही. तू केलं आहेस.

संदेष्टा यहजेकेलद्वारे, देव आपल्याला सांगतो की जेव्हा लोक चुकीच्या मार्गाने देवाच्या इशान्यांकडे लक्ष देऊन देवाच्या मार्गाकडे वळतात, तेव्हा ते देवाच्या क्रोधाखाली राहण्याच्या ठिकाणापासून त्याच्या संरक्षणाच्या चांगल्या हाताखाली असतात.

यहेजेकेल 18:21-23 - *तथापि दुष्टाने आपण केलेल्या सर्व पापांपासून परावृत्त होऊन माझे सर्व नियम पाळले आणि तो नीतीने व न्यायाने वागला तर तो खातरीने वाचेल, मरायचा*

नाही. त्याने केलेले कोणतेही अपराध त्याच्या हिशोबी धरले जाणार नाहीत, त्याने केलेल्या नीतिमत्तेमुळे तो वाचेल. प्रभू परमेश्वर म्हणतो, दुष्टाच्या मरणाने मला संतोष होतो काय? त्याने आपले मार्ग सोडून देऊन वाचावे ह्याने मला संतोष होतो ना?

सोप्या भाषेत सांगायचे तर, जणू काही देवाने वचन दिले आहे की जर लोकांनी पश्चात्ताप केला, तर तो त्यांच्यावर न्याय करण्यापासून मागे हटेल. जर त्यांनी पश्चात्ताप केला नाही, तर तो त्यांच्यावर आपला राग काढण्यापासून मागे हटणार नाही. स्वभावाने, बायबलचा देव लोकांना अनंतकाळच्या नरकात टाकण्यात आनंद देत नाही. याउलट, जर त्यांनी त्यांचे मार्ग बदलले आणि खऱ्या मनाने त्याचा शोध घेतला तर त्यांना त्यांच्या पापांची क्षमा करण्यात आणि दया दाखवण्यात आनंद होतो (मीखा 7:18c). हे वास्तव देवाच्या पूर्वनिश्चित योजनेत आणि उद्देशाने आधीच तयार केले आहे. म्हणून, असे नाही की तो आपला विचार बदलतो. जेव्हा लोक त्यांच्या रागाचा सामना करण्याऐवजी त्यांचे मार्ग बदलतात तेव्हा त्यांना त्याची दया प्राप्त होते.

योहान मॅकआर्थरने देवाचे मन बदलण्याच्या या मुद्द्याचा सारांश अशा प्रकारे मांडला आहे:

एखादी व्यक्ती ज्या प्रकारे देवासमोर उभी राहते त्यावरून त्याचे किंवा तिचे काय घडते ते ठरवते. मेण वितळण्यासाठी आणि चिकणमाती घट्ट होण्यासाठी तुम्ही सूर्याला दोष देऊ शकत नाही. समस्या त्या वस्तूच्या पदार्थात आहे, सूर्याची नाही. देव कधीही बदलत नाही. तो चांगल्याला बक्षीस आणि वाईटाला शिक्षा देत राहील.

तर मग, देवाच्या अपरिवर्तनीय स्वरूपाचे परिणाम काय आहेत?

तात्पर्य #1. यामुळे विश्वासणाऱ्यांना दिलासा मिळाला पाहिजे

देवाचा न बदलणारा स्वभाव हा आस्तिकांसाठी त्याच्या इतर गुणांपैकी एक अत्यंत आवश्यक पण सांत्वनदायक आहे, विशेषतः जेव्हा आपण त्याचा मानवी स्वभावाच्या चंचल स्वभावाशी तुलना करतो. "होसान्ना...होसान्ना" (मत्तय 21:9) च्या आरोव्यांनी प्रभु येशूचे स्वागत करणारा जमाव किती लवकर बदलला, "त्याला वधस्तंभावर खिळा" (मत्तय 27:22ब), फक्त पाच दिवसांनी! आमचे सर्व अनुभवी मित्र, कुटुंबातील सदस्य, सहकारी किंवा शेजारी आम्हाला निराश करतात. त्या बाबतीत, दुर्दैवाने, आपण इतरांनाही निराश करतो. परंतु देव, खडक असल्याने, केवळ त्याच्या अस्तित्वातच नाही तर त्याच्या हेतूंमध्ये देखील अपरिवर्तित राहतो. आणि त्याच्या उद्देशांपैकी एक म्हणजे ज्यांनी त्याच्यावर विश्वास ठेवला आहे अशा सर्वांचा येशूवर विश्वास ठेवून शेवटपर्यंत सुरक्षित ठेवणे!

पौल फिलिप्पैकरांस 1:6 मध्ये या आश्वासनाबद्दल बोलतो, "ज्याने तुमच्या ठायी चांगले काम आरंभले तो ते येशू ख्रिस्ताच्या दिवसापर्यंत सिद्धीस नेईल हा मला भरवसा आहे." तो आपल्याला वचन देतो की "सर्व सृष्टीतील कोणतीही गोष्ट आपल्याला आपल्या प्रभु येशू ख्रिस्तामध्ये असलेल्या देवाच्या प्रेमापासून वेगळे करू शकणार नाही" (रोमकरांस 8:39ब). येशू स्वतः या सांत्वनदायक शब्दांद्वारे त्याच्या मालकीच्या सर्वांना आश्वासन देतो, "मी त्यांना सार्वकालिक जीवन देतो; त्यांचा कधीही नाश होणार नाही आणि त्यांना माझ्या हातातून कोणी हिसकून घेणार नाही." (योहान

10:28). आणि जणू ते पुरेसे नाही म्हणून, त्याने आपल्याला शेवटपर्यंत सुरक्षित ठेवण्यासाठी पित्याची देखील तीच वचनबद्धता कशी आहे याची खात्री दिली: "आणि पित्याच्या हातातून ते कोणी हिसकून घेऊ शकत नाही." (योहान 10:29b).

देवाचा न बदलणारा स्वभाव या आणि इतर अनेक अभिवचनांच्या पूर्ततेची हमी देतो, जसे की येशू गौरवात येणे (मत्तय 25:31), एक नवीन स्वर्ग आणि नवीन पृथ्वी निर्माण करणे (यशया 65:17; प्रकटीकरण 21:1), आपले सर्व पुसून टाकणे. अश्रू, मृत्यू, शोक, रडणे आणि वेदना एकदाच नष्ट करणे (प्रकटीकरण 21:4). आणि म्हणूनच जेव्हा जीवनातील वादळे आपल्यावर येतील (आणि ते करतील), तेव्हा आपण बायबलच्या देवावर, अचल आणि अपरिवर्तनीय खडकावर विसंबून राहू शकतो, जो आपल्या अतुलनीय विश्वासाला पूर्णपणे पात्र आहे.

त्याचे एकही वचन चुकणार नाही कारण तो एक देव आहे जो "खोटे बोलू शकत नाही" (तीतस 1:2). देवाचे अपरिवर्तनीय स्वरूप समजून घेणे देखील आपल्याला आत्मविश्वासाने प्रार्थना करण्यास मदत करते, हे जाणून घेणे की तो आपल्या जीवनासाठी त्याचे सर्व चांगले आणि तेजस्वी हेतू पूर्ण करेल आणि आपण शेवटपर्यंत आत्मविश्वासाने पुढे चालू ठेवू शकतो. त्याचे इस्राएलला दिलेले वचन (आणि त्याच्या सर्व मुलांसाठी विस्ताराने) अजूनही टिकून आहे, आणि जेव्हा आपण देवाच्या अपरिवर्तनीय स्वरूपाचे सत्य मनापासून स्वीकारतो तेव्हा किती दिलासा मिळतो:

यशया 54:10 - कारण पर्वत दृष्टिआड होतील, टेकड्या ढळतील, परंतु माझी तुझ्यावरची दया ढळणार नाही; माझा

शांतीचा करार हलणार नाही, असे तुझ्यावर करुणा करणारा परमेश्वर म्हणतो.

तात्पर्य #2. यामुळे अविश्वासू लोकांसाठी दहशत निर्माण झाली पाहिजे

तहान भागवणारे आणि जीवन देणारे पाणी आले की ते जीवनाचा नाश करू शकते. तसेच देवाचे अपरिवर्तनीय स्वरूप जे येशूवर विश्वास ठेवून त्याची मुले आहेत त्यांना सांत्वन देते परंतु त्याच्यापासून दूर असलेल्यांना अगदी उलट प्रतिसाद, जो दहशत आहे, निर्माण करतो. का? देव पवित्र, न्यायी आणि क्रोधमय असल्यामुळे पापाबद्दलची त्याची वृत्ती अपरिवर्तित राहते. तो पापाची शिक्षा देण्यापासून प्रवृत्त होऊ शकत नाही आणि होणार नाही.

नोहाच्या काळात आलेला पूर, जिथे नोहा आणि त्याचे कुटुंब वगळता संपूर्ण मानवजातीचा नाश झाला, सदोम आणि गमोराला जाळणे, फारोच्या सैन्याचा तांबड्या समुद्रात बुडणे आणि इसवी सन ७० मध्ये जेरुसलेमचा नाश या काही गोष्टी आहेत. उदाहरणे आम्हाला आठवण करून देतात की देव नेहमी पापाचा तिरस्कार करतो आणि जेव्हा लोक पश्चात्ताप करत राहतात तेव्हा तो न्याय देईल.

देवाने पापाबद्दल आपले मत बदललेले नाही. आणि तो भविष्यातही बदलणार नाही! एक पवित्र देव जो पापाकडे अनुकूलतेने पाहू शकत नाही (हबक्कुक 1:13) ज्यांनी त्याला गौरव देण्यास नकार दिला आहे त्या सर्वांचा न्याय करू शकत नाही (रोमकरांस 3:23). न्यायाच्या दिवशी ते कितीही रडले तरी तो आपला विचार बदलणार

नाही. त्याने त्याच्या सर्व शत्रूविरुद्ध सूड घेण्याचे वचन दिले आहे जे त्याच्या अटींवर त्याच्याकडे येण्यास नकार देतात. पुढील शास्त्रवचने या वस्तुस्थितीला साक्ष देतात:

अनुवाद 32:40-42 - मी आपला बाहू आकाशाकडे उभारून म्हणतो, माझ्या सनातन जीविताची शपथ, मी आपली चमकणारी तलवार पाजळली, मी न्याय हाती घेतला, तर मी आपल्या विरोधकांचा सूड घेईन, माझ्या वैन्यांचे उसने फेडीन. वधलेल्यांचे, पाडाव केलेल्यांचे आणि शत्रूंच्या केसाळ मस्तकांचे रक्त पाजून मी माझ्या बाणांना मस्त करीन; माझी तलवार मांस भक्षील.'

यहेज्केल 8:18 - ह्यामुळे मी संतापून करायचे ते करीन, मी त्यांच्यावर कृपादृष्टी करणार नाही; त्यांची गय करणार नाही; त्यांनी मोठ्याने माझ्या कानी आरोळी मारली तरी मी त्यांचे ऐकणार नाही."

मत्तय 13:41-43 - मनुष्याचा पुत्र आपल्या द्रुतांना पाठवील, आणि ते सर्व 'अडखळवणाऱ्यांना व अनाचार करणाऱ्यांना' त्याच्या राज्यातून जमा करून त्यांना अग्नीच्या भट्टीत टाकतील; तेथे रडणे व दात खाणे चालेल. तेव्हा 'नीतिमान' आपल्या पित्याच्या राज्यात सूर्यासारखे प्रकाशतील.' ज्याला कान आहेत तो ऐको.

2 थेस्सलनीकरांस 1:6-9 - तुमच्यावर संकट आणणाऱ्या लोकांची परत संकटाने फेड करणे आणि संकट सोसणाऱ्या तुम्हांला आमच्याबरोबर विश्रांती देणे, हे देवाच्या दृष्टीने न्याय्य आहे, म्हणून प्रभू येशू प्रकट होण्याच्या समयी ते होईल; तो आपल्या सामर्थ्यान द्रुतांसह स्वर्गातून अग्निज्वालेसहित

प्रकट होईल; तेव्हा जे देवाला ओळखत नाहीत व आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताची सुवार्ता मानत नाहीत त्यांचा तो सूड उगवील.

येणाऱ्या न्यायदंडाची ही सर्व वचने पाहता (आणि केवळ मूठभर वचन वर सूचीबद्ध केले आहेत), प्रिय वाचकांनो, जे अजूनही देवापासून दूर आहेत, तुम्ही काय करावे? त्याच्या दृष्टीने तुम्ही खरोखर कोण पापी आहात हे पाहण्यासाठी तुम्ही त्याला तुमचे डोळे उघडण्यास सांगावे. हे समजून घ्या की हा देव, जो तुमची अवज्ञा असूनही, तुम्हाला खायला अन्न आणि आनंद घेण्यासाठी इतर अनेक आनंददायक गोष्टी देतो, जर तुम्ही त्याला नाकारत राहिलात आणि तुमची स्वतःची जीवनशैली निवडत राहिलात तर तो एक दिवस तुमच्यावर क्रोधित होईल.

म्हणूनच तुम्ही त्याच्या पवित्र आज्ञांकडे दुर्लक्ष करून त्याच्याविरुद्ध बंड केलेले पापी आहात हे कबूल करण्यात मदत करण्यासाठी तुम्ही त्याच्याकडे विनवणी केली पाहिजे. तुम्ही अशा जीवनशैलीपासून दूर जाण्यास आणि त्याचा पुत्र येशू याच्याद्वारे त्याने दिलेली क्षमा स्वीकारण्यास तयार असले पाहिजे. येशूने परिपूर्ण जीवन जगले जे कोणीही कधीही जगू शकले नाही, अगदी 1 सेकंदासाठीही नाही. आमच्या पापांसाठी तो वधस्तंभावर मरण पावला, आणि देवाने त्याला तिसऱ्या दिवशी उठवले, हे दाखवून दिले की त्याने आमच्या पापांसाठी मोबदला स्वीकारला आहे. आणि केवळ येशूवर विश्वास ठेवून, तुम्ही तुमच्या सर्व पापांची क्षमा करू शकता. तुम्ही पवित्र आत्मा प्राप्त करू शकता. तुम्ही देवासमोर योग्य उभे राहू शकता. या येणाऱ्या भयंकर आणि अंतिम निकालापासून वाचण्याचा हा एकमेव मार्ग आहे.

आणि जर, देवाच्या कृपेने, तुम्ही ते करण्यास सक्षम असाल, तर, या महान आणि गौरवशाली देव आणि प्रभु येशू ख्रिस्ताच्या पित्याच्या अपरिवर्तनीय स्वरूपाचे चिंतन करताना, दहशतीऐवजी, तुम्हाला सांत्वन देखील मिळेल. कृपया उशीर करू नका. जसा आहेस तसा ये. राजा येशूला आपले गुडघे टेकवा. तुमची सर्व पापे त्याच्या रक्तात धुऊन टाका. नवीन जीवन प्राप्त करा. त्याचा पवित्र आत्मा प्राप्त करा. नवीन सुरुवातीचा अनुभव घ्या ज्याचा तुम्हाला अनंतकाळपर्यंत पश्चात्ताप होणार नाही!

चर्चा प्रश्न

1. या अध्यायाचा देवाच्या पवित्रतेबद्दलच्या तुमच्या दृष्टिकोनावर कसा परिणाम झाला आहे?
2. देवाच्या या गुणधर्माच्या प्रकाशात तुम्ही जीवनात कोणते बदल करू शकता?
3. देवाच्या या गुणाचा तुमच्या प्रार्थनेवर कसा परिणाम होतो?
4. देवाच्या या गुणधर्माचा तुमच्या सुवार्तिकतेवर कसा परिणाम होतो?

ध्यान/स्मरणासाठी शास्त्रवचन

मलाखी 3:6 - कारण मी परमेश्वर आहे, मी बदलणारा नाही; म्हणून याकोबवंशजहो, तुम्ही नष्ट झाला नाहीत.

प्रार्थना

बाबा, सतत बदलणाऱ्या जगात, तुम्ही तुमच्या स्वभावात आणि तुमच्या उद्देशांमध्ये अपरिवर्तनीय आहात हे जाणून खूप दिलासादायक आहे. बऱ्याचदा, मी हे विसरून जातो आणि शंका आणि निराशेमध्ये पडतो. या पापाची मला क्षमा कर. कृपा करून मला तुमच्यावर विश्वास ठेवण्यास मदत करा जेव्हा गोष्टी तुटल्यासारखे वाटतात आणि भविष्याबद्दल चिंता न करता तुमच्या उपस्थितीत आराम करा. कृपया मला आठवण करून देत रहा की तुमची सर्व चांगली वचने ख्रिस्तामध्ये पूर्ण झाली आहेत, माझ्या प्रभु, जो मला एक दिवस सुरक्षितपणे घरी घेऊन जाईल. आमेन!

निष्कर्ष: धन्यवाद

जर तुम्ही इथपर्यंत आला असाल, तर हे पुस्तक वाचण्याच्या तुमच्या इच्छेबद्दल मी तुमचे खूप आभार मानू इच्छितो. मला खरोखर आशा आहे की तुमच्या हृदयाला प्रोत्साहन मिळाले आहे आणि तुमचा देवाबद्दल उच्च दृष्टिकोन आहे.

देवाचे गुण सतत तुमच्यासमोर ठेवावेत यासाठी मी तुम्हाला एक व्यावहारिक सूचना देऊ इच्छितो. कदाचित तुम्ही प्रार्थनेसाठी वापरण्यासाठी ACTS हे संक्षेप ऐकले असेल. नसल्यास, ते येथे आहे:

- **(A)** (एडोरेशन) आराधना – देव त्याच्या एक किंवा अधिक गुणधर्मानुसार तो कोण आहे हे मान्य करणे.
- **(C)** (कनफेशन) कबुलीजबाब – देवाला तुमच्या पापांची कबुली देणे आणि क्षमा मागणे.
- **(T)** (थेंक्सगीवींग) आभार देणे – तुमच्या जीवनात आणि इतरांच्या जीवनात देवाने दिलेल्या आशीर्वादांसाठी आभार मानणे.
- **(S)** (सपलीकेशन) विनंती – इतरांच्या आणि तुमच्या गरजांसाठी देवाला विनंती करणे.

हा **A** भाग आहे जो मी तुम्हाला देवाचे गुणधर्म नेहमी तुमच्या मनात ताजे ठेवण्यासाठी वापरण्यास प्रोत्साहित करू इच्छितो. या पुस्तकात आणि बायबलमध्ये दिलेल्या इतर गुणांची यादी करा आणि त्या प्रत्येकासाठी देवाची स्तुती करा. अशाप्रकारे, तुम्ही सतत देव कोण आहे याचा विचार करत राहाल परंतु त्या गुणधर्माच्या अनुषंगाने जीवन जगण्यासाठी तुम्हाला प्रोत्साहित केले जाईल.

उदाहरणार्थ, देवाची पवित्रता घ्या. आपण त्यावर विचार करू इच्छित असल्यास, आपण या ओळींसह काहीतरी प्रार्थना करू शकता:

*पित्या, मला माहीत आहे की तू पवित्र आहेस.
तुझ्यासारखा कोणी नाही, पवित्रतेत भव्य. माझ्यासारख्या
पाप्याला वाचवल्याबद्दल धन्यवाद. तुझ्यासारखे पवित्र
होण्यासाठी मला मदत कर.*

आणखी एक त्याची विश्वासूता असू शकते. तुम्ही अशी प्रार्थना करू शकता:

*पित्या, तू कायमचा विश्वासू देव आहेस. बायबल तुमच्या
मुलांसाठी तुमच्या विश्वासूपणाचे एकामागून एक उदाहरण
देते. मी स्वतः हे यापूर्वी अनेकदा चाखले आहे. सध्या, या
चाचण्या माझ्यावर दबाव आणत आहेत आणि मी खूप
निराश आहे. माझा विश्वास कमकुवत आहे. कृपया
माझ्यावर विश्वास ठेवण्यास मला मदत करा. मला विश्वास
ठेवण्यास मदत करा की तुम्ही लवकरच सुटका कराल
किंवा माझ्या परीक्षेतून जाण्यासाठी मला आणखी कृपा
द्याल.*

देव सर्वज्ञ आहे या वस्तुस्थितीबद्दल, तुम्ही या शब्दांची प्रार्थना करण्याचा विचार करू शकता:

पित्या, मला माहीत आहे की तू सर्वज्ञ देव आहेस. तुझ्या बुद्धीने तू हे संपूर्ण विश्व निर्माण केलेस. तुला सर्व गोष्टी माहीत आहेत; मी नाही. आता, मी या विशिष्ट प्रकरणाशी संबंधित कोणत्या मार्गाने जायचे याबद्दल संघर्ष करत आहे. मला फक्त काय करावे हे माहित नाही. पण मी तुझ्याकडे शहाणपण शोधत आहे. जे लोक तुमचा मनापासून शोध घेतात त्यांना तुम्ही बुद्धी देण्याचे वचन दिले आहे. तर, मी येत आहे. मला मदत करा जेणेकरून मी योग्य निवड करून तुमचा गौरव करू शकेन, जरी याचा अर्थ ते आव्हानात्मक असेल. तुझी इच्छा माझ्यासाठी नेहमीच सर्वोत्कृष्ट आहे यावर विश्वास ठेवण्यास मला मदत करा आणि माझ्या स्वतःच्या शहाणपणावर आणि समजुतीवर अवलंबून राहण्यापासून माझे रक्षण करा.

देवाच्या गुणांसह आपल्या प्रार्थना सुरू केल्याने, आपण केवळ देवाला प्रथम स्थान देत नाही, तर त्याच्याबद्दलच्या आपल्या ज्ञानात अधिक वाढ अनुभवू शकतो, ज्यामुळे त्याच्याबद्दल अधिक प्रेम होते.

टीप: ही सवय विकसित करण्यात मदत करण्यासाठी तुम्ही या पुस्तकातील प्रत्येक गुणधर्माच्या शेवटी नमुना प्रार्थना देखील वापरू शकता.

लेखक के बारे में

मी एक पापी आहे जो केवळ प्रभु येशूच्या कृपेमुळे वाचला आहे. मी सनातनी हिंदू ब्राह्मण (भारतीय) पार्श्वभूमीतून आलो आहे. प्रभुने मला मुख्यत्वेकरून ख्रिस्ती मित्र विजय या माजी हिंदूच्या प्रेमळ, विश्वासू आणि चिकाटीच्या साक्षीने वाचवले, ज्याने कृपापूर्वक ख्रिस्तामध्ये धर्मांतरित केले होते, तसेच अभ्यास करताना एका अज्ञात व्यक्तीने माझ्या दारात ठेवलेले बायबल वाचले होते. टेक्सास, यूएसए मध्ये, त्याच वेळी. योहान 10:11 मधील येशूचे शब्द, "मी चांगला मेंढपाळ आहे. चांगला मेंढपाळ मेंढरांसाठी आपला जीव देतो," पवित्र आत्म्याने या बंडखोर पाप्याला दयाळू मेंढपाळ आणि तारणहार, प्रभु येशू ख्रिस्त याच्या ज्ञानात आणण्यासाठी मनापासून प्रभावित केलेला पवित्र शास्त्राचा एक महत्त्वाचा उतारा होता.

मी गीतासोबत लग्न केले आणि पौल आणि प्रीथी ही दोन मुले झाली. सर्व देवाच्या कृपेने विश्वासणारे आहेत. २००३ मध्ये स्थापन झाल्यापासून मला विंडसर, ऑटारियो येथील ग्रेस बायबल चर्चचा पाद्री म्हणून काम करण्याचा बहुमान मिळाला आहे! ते प्रेमळ बंधुभगिनींचा इतका मोठा समूह आहे. खरंच, त्यांची सेवा करण्यात आनंद आहे.

आम्ही आमच्या समर्पित अनुवादकांचे मनापासून आभार मानतो. तुमचे सूक्ष्म कार्य आणि अतूट वचनबद्धतेमुळे हे पुस्तक अनेक भाषांमध्ये जिवंत झाले आहे, ज्यामुळे ते अधिकाधिक प्रेक्षकांपर्यंत पोहोचले आहे. तुमच्या अपवादात्मक समर्थन आणि सहकार्याबद्दल मेसर्स सीबेस सोल्युशन्स प्रायवेट लिमिटेड चे विशेष आभार. त्यांनी केवळ या पुस्तकाचे भाषांतरच केले नाही तर विविध इंग्रजी ब्लॉग लेखांचे मराठी मध्ये भाषांतर केले.

माझ्याबद्दल आणि ब्लॉग/पुस्तकाबद्दल अधिक तपशील marathi.biblebasedhope.com आणि www.gbc-windsor.org वर मिळू शकतात. जर तुम्हाला माझ्याशी थेट संपर्क साधायचा असेल तर कृपया मला Rk2serve@yahoo.com वर ईमेल करा.

या पुस्तकाच्या प्रती ॲमेझॉन वेबसाइटवर उपलब्ध आहेत. तसेच, हे पुस्तक उपलब्ध असलेल्या इतर मार्गांसाठी आमच्याशी संपर्क साधा.

या पुस्तकाची मोफत PDF आवृत्तीही वर नमूद केलेल्या साइट्सवर उपलब्ध आहे.

या पुस्तकाच्या सामग्रीबद्दल तुम्हाला काही प्रश्न असल्यास, कृपया मला लिहायला अजिबात संकोच करू नका. मी तुमच्या अभिप्रायाचे स्वागत करतो. मला माझ्या मर्यादांची पूर्ण जाणीव आहे आणि शास्त्रवचनांबद्दलची माझी समज वाढवण्याचा मी सतत प्रयत्न करत आहे.

मनुष्याचा मुख्य अंत म्हणजे देवाचे गौरव करणे आणि त्याचा सदैव आनंद घेणे!

तर वेस्टमिन्स्टर शॉर्ट कॅटेसिझम पहिल्या प्रश्नाच्या उत्तरात सांगते, "मनुष्याचा मुख्य अंत काय आहे?" परंतु जर आपल्याला त्याच्या स्वभावाची योग्य समज नसेल तर आपण देवाचा गौरव करत नाही किंवा त्याचा सदैव आनंद घेत नाही. बायबलचा देव केवळ त्याच्या गुणधर्माद्वारेच समजू शकतो, म्हणून आपण त्यांचा अभ्यास करणे अत्यावश्यक आहे.

उदाहरणे आणि अनुप्रयोगांनी भरलेले हे लहान भक्ती-शैलीचे पुस्तक प्रामुख्याने येशूच्या अनुयायांना बायबलमधील देवाबद्दलची समज वाढण्यास मदत करण्यासाठी लिहिलेले आहे. परंतु जर तुम्ही ख्रिस्ती नसाल परंतु ख्रिस्ती विश्वासाबद्दल अधिक जाणून घेण्यास इच्छुक असाल तर ते खूप फायदेशीर ठरू शकते. तुम्हालाही फायदा होऊ शकतो कारण हे पुस्तक तुम्हाला बायबलच्या देवाचे स्वरूप समजून घेण्याचा प्रयत्न करते ज्याने तुम्हाला निर्माण केले आणि तुम्हाला त्याच्याशी नाते जोडण्यासाठी आमंत्रित केले आहे.

जरी आपण देवाला कधीही पूर्णपणे समजू शकत नाही कारण तो अमर्याद आहे आणि "त्याची महानता कोणीही ओळखू शकत नाही" (स्तोत्र 145:3), आम्हाला, जे मर्यादित आहेत, तरीही त्याला मर्यादित आधारावर जाणून घेण्याचा विशेषाधिकार दिला जातो. नवीन करार, बायबलच्या पानांमध्ये आढळतो, असे वचन दिले आहे की आपण सर्वजण देवाला "लहानापासून मोठ्यापर्यंत" ओळखू शकतो (इब्री 8:11). हे आपल्याला केवळ सांत्वनच देत नाही तर त्याच्याविषयी सखोल ज्ञानाचा पाठपुरावा करण्यास देखील प्रोत्साहन देते. आणि मला आशा आहे की हे पुस्तक तुम्हाला ते करण्यास मदत करेल.

राम कृष्णमूर्ती हे दोन दशकांहून अधिक काळ कॅनडातील विंडसर, ऑटारियो येथे असलेल्या ग्रेस बायबल चर्चचे पालनपोषण करत आहेत. त्यांचे गीतासोबत लग्न झाले असून त्यांना दोन मुले आहेत. त्याच्याबद्दल अधिक तपशील marathi.biblebasedhope.com आणि www.gbc-windsor.org येथे मिळू शकतात.